

ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเมืองพัทยา

ฉัตรภากร ปุณมิกิจ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน

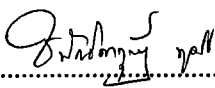
คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

กรกฎาคม 2559

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

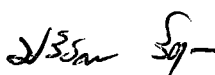
คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้พิจารณา
วิทยานิพนธ์ของ ณิชากัทร ปุณมิกิจ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

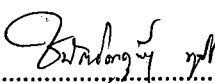
คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

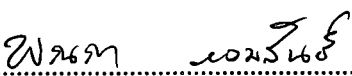

.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนัญชิตาคุชฎี ฑุลศิริ)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรนภา หอมสินธุ์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปริย์กมล รัชกุล)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนัญชิตาคุชฎี ฑุลศิริ)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรนภา หอมสินธุ์)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.วรรณิ เตียววิศเรศ)

คณะพยาบาลศาสตรบัณฑิตให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน ของมหาวิทยาลัยบูรพา

.....คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.นุจรี ไชยมงคล)

วันที่ 15 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2559

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงลงได้ด้วยความรู้ และอนุเคราะห์ช่วยเหลือเป็นอย่างดี จาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนัญชิตาคุณฤทธิพิริ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรนภา หอมสินธุ์ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม อาจารย์ทั้งสองท่านร่วมให้เป็นทีปรึกษา ให้คำแนะนำ ข้อคิด และให้ความช่วยเหลือด้านข้อมูล แนวทางการทำวิจัยที่ถูกต้องตามระเบียบวิธี จึงทำให้งานวิจัยชิ้นนี้เสร็จสมบูรณ์ได้ด้วยดี ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

นอกจากนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณคณะผู้บริหาร ท่านผู้อำนวยการ คณะครู และเจ้าหน้าที่ที่กรุณาอำนวยความสะดวกช่วยเหลือเป็นอย่างดีในการขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล ตลอดจนนักเรียน โรงเรียนเมืองพิทยาทุก โรงเรียนที่กรุณาช่วยกรอกแบบสอบถามและแนะนำ ข้อเสนออื่น ๆ จนทำให้งานวิจัยชิ้นนี้สำเร็จลงได้

สุดท้ายนี้ขอกราบขอบพระคุณคุณแม่และครอบครัวที่คอยให้กำลังใจ ช่วยเหลือ ดูแลและเป็นกำลังใจให้เสมอมา ขอขอบพระคุณคณะท่านผู้บริหาร และเพื่อนร่วมงาน โรงพยาบาลสมเด็จพระบรมราชเทวี ณ ศรีราชา ที่อนุเคราะห์และอำนวยความสะดวกให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ จนการศึกษาครั้งนี้สำเร็จได้ด้วยดี

ณิชภัทร ปุ่นมีกิจ

53920028: สาขาวิชา: การพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน; พย.ม. (การพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน)

คำสำคัญ: ปัจจัย/ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ/ นักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

นิชภัทร ปุณมีกิจ: ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเมืองพัทยา (FACTORS AFFECTING SEXUAL RISK BEHAVIORS AMONG FEMALE LOWER SECONDARY SCHOOL STUDENTS IN PATTAYA CITY) คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์: ชาญชิตาคุษฎี ทูลศิริ, ปร.ค., พรนภา หอมสินธุ์, ปร.ค. 102 หน้า. ปี พ.ศ. 2559.

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศเป็นสาเหตุสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อสังคมและประเทศชาติ โดยเฉพาะในวัยรุ่นหญิง การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในเมืองพัทยา กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 238 คน ซึ่งได้มาด้วยการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบสอบถามทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ แบบสอบถามสัมพันธภาพในครอบครัว แบบสอบถามการรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มเพื่อน แบบสอบถามการเข้าถึงสถานบันเทิง แบบสอบถามการเข้าถึงสื่อกระตุ้นทางเพศ และแบบสอบถามพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในเดือนมกราคม พ.ศ. 2559 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพรรณนา และสถิติสมการถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มตัวอย่างโดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($M = 1.47, SD = .47$) และปัจจัยที่สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มตัวอย่างมีทั้งหมด 4 ปัจจัย ได้แก่ การเข้าถึงสื่อกระตุ้นทางเพศ ($\beta = .474$) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ($\beta = -.165$) ทัศนคติพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ($\beta = -.164$) และการรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มเพื่อน ($\beta = .167$) โดยสามารถร่วมทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้ร้อยละ 42.5 ($R^2 = .425, p < .001$)

จากผลการวิจัยมีข้อเสนอแนะว่า พยาบาลและบุคลากรสาธารณสุขที่เกี่ยวข้องในสถานศึกษาควรนำผลวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนากิจกรรม/ โปรแกรมเพื่อลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในนักเรียน โดยเน้นเรื่องการเข้าถึงสื่อกระตุ้นทางเพศ ทัศนคติพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและการรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มเพื่อน

53920028: MAJOR: COMMUNITY NURSE PRACTITIONER; M.N.S.
(COMMUNITY NURSE PRACTITIONER)

KEYWORDS: FACTORS/ SEXUAL RISK BEHAVIORS/
FEMALE LOWER SECONDARY SCHOOL STUDENTS

NICHAPATR PUNMEEKIJ: FACTORS AFFECTING SEXUAL RISK BEHAVIORS
AMONG FEMALE LOWER SECONDARY SCHOOL STUDENTS IN PATTAYA CITY.

ADVISORY COMMITTEE: CHANANDCHIDADUSSADEE TOONSIRI, Ph.D., PORNNAPA
HOMSIN, Ph.D. 102 P. 2016.

Sexual risk behavior is an important problem that has affects to society and country, especially sexual risk behavior in female adolescents. The purpose of this research was to identify factors affecting sexual risk behaviors among female lower secondary school students in Pattaya City. A simple random sampling method was used to recruit the sample of 238 female lower secondary school students in Pattaya City. Research instruments included Demographic Data Questionnaire, Attitude towards Sexual Risk Behaviors Questionnaire, Family Relationship Questionnaire, Perceived Sexual Risk Behaviors among Friends Questionnaire, Accessibility to Entertainment Complex Questionnaire, Accessibility to Sexual Media Questionnaire, and Sexual Risk Behaviors Questionnaire. Data were collected in January, 2016 and were analyzed by using descriptive statistics and stepwise multiple regression analysis.

The results revealed that the samples had mean scores of sexual risk behaviors at the lowest level ($M = 1.47$, $SD = .47$). The significant predictors of sexual risk behaviors were accessibility to sexual media ($\beta = .474$), grade point average [GPA] ($\beta = -.165$), attitude towards sexual risk behaviors ($\beta = -.164$), and perceived sexual risk behaviors among friends ($\beta = .167$). The four predictors explained 42.5 % of variance in sexual risk behaviors ($R^2 = .425$, $p < .001$).

These findings suggest that nurses and other health care providers who are responsible for students in school could apply these study results to develop activities/programs to reduce sexual risk behaviors among lower secondary school students. The program should focus on accessibility to sexual media, attitude towards sexual risk behaviors and perceived sexual risk behaviors among friends.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญภาพ	ฌ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	6
สมมติฐานของการวิจัย	6
ขอบเขตของการวิจัย	7
กรอบแนวคิดในการวิจัย	7
นิยามศัพท์เฉพาะ	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
แนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่น	10
พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น	14
ทฤษฎีระบบนิเวศวิทยาเชิงสังคม	21
ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในวัยรุ่น.....	23
3 วิธีดำเนินการวิจัย	29
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	29
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	32
การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย.....	36
การเก็บรวบรวมข้อมูล	36
การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง.....	37
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	38

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิจัย.....	39
ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล.....	39
ส่วนที่ 2 ช่วงคะแนน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่ศึกษา.....	41
ส่วนที่ 3 พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ.....	42
ส่วนที่ 4 ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ.....	44
5 สรุปและอภิปรายผล	48
สรุปผลการวิจัย	47
อภิปรายผลการวิจัย	49
ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้	55
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	55
บรรณานุกรม	56
ภาคผนวก	69
ภาคผนวก ก	70
ภาคผนวก ข	72
ภาคผนวก ค	86
ภาคผนวก ง.....	95
ภาคผนวก จ.....	97
ประวัติย่อของผู้วิจัย	102

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 จำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วน.....	31
2 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม ข้อมูลส่วนบุคคล.....	39
3 ช่วงคะแนน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่ศึกษา.....	41
4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มตัวอย่าง โดยภาพรวมและรายชื่อของกลุ่มตัวอย่าง	42
5 จำนวน และร้อยละของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายชื่อ	43
6 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ศึกษากับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ของกลุ่มตัวอย่าง	45
7 การวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนของปัจจัยทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ของกลุ่มตัวอย่าง	46
8 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายชื่อ.....	98
9 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสัมพันธภาพภายในครอบครัว ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายชื่อ.....	99
10 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มเพื่อน ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายชื่อ.....	100
11 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการเข้าถึงสถานบันเทิงของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายชื่อ	101
12 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการเข้าถึงสื่อกระตุ้นทางเพศของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายชื่อ	101

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	8
2 ทฤษฎีระบบนิเวศวิทยาเชิงสังคม	21

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันสภาพสังคมไทยมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากและรวดเร็ว เนื่องจากกระแสโลกาภิวัตน์ และความเจริญทางเทคโนโลยีและการสื่อสารต่าง ๆ รวมทั้งสภาพสังคมสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป ทำให้วิถีชีวิตของมนุษย์ทุกเพศทุกวัยเปลี่ยนไปด้วย โดยเฉพาะเด็กวัยรุ่น ทำให้เส้นทางชีวิตของเด็กวัยรุ่นไทยเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วและรุนแรง เพื่อให้ทันกับยุคสมัยของสิ่งแวดล้อมที่ก้าวล้ำไปตามความเจริญก้าวหน้าของวัตุนิยม รวมถึงการเข้าถึงเทคโนโลยีการสื่อสารที่พัฒนารุดหน้าไปอย่างไม่หยุดยั้ง (สิรินันท์ กิตติสุขสถิต, นพวรรณ มาดารัตน์, วาที สิทธิ, แครี ริกเตอร์ และอุไรวรรณ คณิงสุขเกษม, 2554) และมีการรับกระแสค่านิยมและอารยธรรมตะวันตก เกิดการลอกเลียนแบบพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ทำให้เด็กวัยรุ่นมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ นำไปสู่ปัญหาด้านต่าง ๆ ทั้งต่อตัวเอง ครอบครัว สังคม และชุมชน (ณัฐภาพ ระวังใจ, 2554) และมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นในกลุ่มเยาวชนวัยรุ่น (ลือชัย ศรีเงินยวง และคณะ, 2558) เนื่องจากวัยรุ่นในยุคปัจจุบันมีจุดเปลี่ยนเกี่ยวกับความคิดเห็น ทศนคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์แบบเสรี (Phupong, 2005) เกิดค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม ซึ่งขัดต่อวัฒนธรรมและค่านิยมอันดีงามดั้งเดิมของไทย ทั้งยังมีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงซึ่งกันและกันได้แก่ พฤติกรรมการแสดงออกทางเพศของวัยรุ่น การถูกเนื้อต้องตัวระหว่างเพศหญิงและเพศชายเป็นไปได้อย่างอิสระ ทำให้วัยรุ่นมีความเสี่ยงทางเพศสูงตลอดจนพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส (วีรภัทร ภัทรกุล และประวิทย์ ประมาน, 2552; นวรัตน์ โมทนา, 2555)

จากรายงานของศูนย์ควบคุมและป้องกันโรคของสหรัฐอเมริกาเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงของเยาวชน พบว่า ในปี ค.ศ. 2013 เยาวชนเคยมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 34 ซึ่งในจำนวนนี้มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุน้อยกว่า 13 ปี ร้อยละ 5.6 มีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนตั้งแต่ 4 คนขึ้นไป ร้อยละ 15 มีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และเสพยาเสพติดก่อนมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 22.4 สำหรับประเทศไทยจากการสำรวจของสำนักกระบวนวิชา กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข ในปี พ.ศ. 2552-2555 พบว่าเด็กนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีแนวโน้มของการมีเพศสัมพันธ์เพิ่มขึ้น โดยพบร้อยละ 2.6, 3.0, 3.0 และ 5.1 ตามลำดับ สำหรับอายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกมีอายุน้อยลงเรื่อย ๆ โดยพบว่า ในเพศหญิงอายุเฉลี่ย 13.0, 13.0, 13.0 และ 12.3 ปี ตามลำดับ (สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข, 2557; สำนักกระบวนวิชา กรมควบคุมโรค, 2555) ซึ่งจะเป็นอายุที่

อยู่ในช่วงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จากรายงานของ สำนักกระบวนวิชา กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข (2555) ซึ่งได้มีการจัดเก็บข้อมูลเด็กนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 3,124 ราย พบว่า วัยรุ่นหญิง เคยมีเพศสัมพันธ์มาแล้ว ร้อยละ 0.8 มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุเฉลี่ย 12.7 ปี และอายุต่ำสุด 11 ปี และมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกโดยไม่สมัครใจมากถึงร้อยละ 45 ส่วนพฤติกรรมการใช้สารเสพติดก่อนมีเพศสัมพันธ์ พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก่อนมีเพศสัมพันธ์ พบร้อยละ 60 และจากการศึกษาของ วารุณี ฟองแก้ว, ชุตินา มีชำนาญ, กาญจนา ฐานะ, นงศ์ศราญ วิเศษกุล และ รัตนาวิ ชอนตะวัน (2558) พบว่า ผู้ติดเชื้อและผู้ป่วยเอดส์ ในปี พ.ศ. 2555 มีสาเหตุจากการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ เช่น การมีคู่นอนหลายคน การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ได้อุปกรณ์ป้องกัน นอกจากนี้ยังพบว่า วัยรุ่นหญิงที่เคยมีเพศสัมพันธ์แล้วมีจำนวนเพิ่มขึ้นในช่วงปี พ.ศ. 2548-2552 โดยพบร้อยละ 8.7, 12.2, 12.9, 14.7 และ 13.9 ตามลำดับ สำหรับการมีคู่นอนของวัยรุ่นพบว่า ประมาณ 1 ใน 3 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่มีคู่นอนมากกว่า 1 คน และในรอบ 1 ปี จำนวนคู่นอนสูงสุด 40 คน แนวโน้มการใช้ถุงยางอนามัยของนักเรียนหญิงร้อยละ 63.6 วัยรุ่นมีทัศนคติในการใช้ถุงยางอนามัยเพื่อป้องกันการติดโรคร้อยละ 45.0 และเพื่อป้องกันการตั้งครรภ์ร้อยละ 35 (วารุณี ฟองแก้ว และคณะ, 2558) ซึ่ง สุริยเดา ทรีปาตี (2553 ก) ได้กล่าวไว้ว่า วัยรุ่นหญิงปัจจุบันมีพฤติกรรมการมีคู่นอนเปลี่ยนเร็วและบ่อย ขาดการดูแลรักษาอย่างถูกต้อง และขาดการป้องกัน เช่น การใช้ถุงยางอนามัย การใช้ยาคุมกำเนิด

เมืองพัทยาเป็นเขตปกครองพิเศษ มีแหล่งท่องเที่ยวและธุรกิจบริการจำนวนมาก มีการขยายตัวของภาคธุรกิจทำให้ประชากรในทุกภาคของประเทศย้ายถิ่นที่อยู่อาศัยเข้ามาเพื่อประกอบอาชีพ (ลัดดา สายพานิชย์, 2553) มีสถานเริงรมย์ สถานบันเทิงที่เป็นแหล่งนัดพบอย่างเสรี มีสื่อสิ่งกระตุ้นทางเพศต่าง ๆ มากมายที่เอื้ออำนวยต่อการเข้าถึงได้ง่าย เป็นแหล่งท่องเที่ยวยามราตรี ที่รู้จักกันทั่วโลก รวมทั้งมีวัฒนธรรมต่างชาติที่แสดง ความรักอย่างเปิดเผย เช่น การโอบกอด สัมผัสร่างกายระหว่างชายหญิงที่สามารถพบเห็นได้โดยทั่วไป (อภิญา เปี่ยมวัฒนาทรัพย์, สุมาลี จันทรลักษณ์ และสำนักงานป้องกันและควบคุมโรคที่ 3 จังหวัดชลบุรี, 2552) มีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วทั้งในเรื่องของโครงสร้างของเมือง ความเจริญในด้านวัตถุ มีอัตราการเพิ่มของประชากรและอัตราการถ่ายเทของประชากรในระดับสูง ไม่นั่นอนเหมือนกับท้องถิ่นทั่วไป การเคลื่อนย้ายถิ่นฐานและแรงงาน จำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น (ศาลาว่าการเมืองพัทยา, 2558) โดยธรรมชาติของเมืองท่องเที่ยว มักมีชาวต่างชาติเข้ามาใช้บริการสถานบันเทิง และมักมีการขายบริการแอบแฝงอยู่ (พนอวิ จันทนา, 2547) ซึ่งจากลักษณะของพื้นที่ดังกล่าวเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดประเด็นปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศที่รุนแรงมากขึ้น ทั้งนี้จากรายงานสภาการเด็กและเยาวชนภาคตะวันออก ปี พ.ศ. 2557-2558 พบว่า เด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดชลบุรี มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในหลายประเด็น อาทิเช่น คูการ์ตูนโป๊ วีซีดีโป๊ เว็บบโป๊ คลิปโป๊ ร้อยละ 42.5 มีเพศสัมพันธ์และการอยู่ก่อนแต่ง

ร้อยละ 29.7 ขอมรับว่าเคยมีเพศสัมพันธ์แล้วร้อยละ 10.5 ใช้เวลาที่ช่วงตอนกลางคืนกับเพื่อนเป็นประจำร้อยละ 2.3 นอกจากนี้ในแหล่งชุมชนที่อยู่อาศัยของเด็ก ยังมีร้านเหล้า ผับ บาร์ ร้านคาราโอเกะ โต้ะสนุกเกอร์ และแหล่งอบายมุขอื่น ๆ ร้อยละ 36.0 (ศูนย์ศึกษาและขับเคลื่อนการพัฒนาเด็กและเยาวชน มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์, ศูนย์ศึกษาและขับเคลื่อนการพัฒนาเด็กและเยาวชน มหาวิทยาลัยรำไพพรรณี, สถาบันรามจิตติ และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพ [สสส.], 2558) อีกทั้งสถานการณ์ผู้ติดเชื้อเอชไอวี ในจังหวัดชลบุรี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2529 ถึงเดือนเมษายน พ.ศ. 2553 มีผู้ป่วยเอดส์ 8,702 ราย และประชากรกลุ่มอายุ 10-19 ปี มีอัตราการติดเชื้อเอชไอวีร้อยละ 5 (สำนักกระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข, 2555) จะเห็นได้ว่าในสถานการณ์ปัจจุบัน เด็กวัยรุ่นหญิงมีแนวโน้มของการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศเพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้เนื่องมาจากเด็กวัยรุ่นหญิงมีพัฒนาการทางเพศที่เร็วกว่าเพศชายเมื่อเปรียบเทียบกับวัยเดียวกัน โดยเพศหญิงจะเข้าสู่วัยรุ่นเร็วกว่าเพศชายประมาณ 2 ปี และจะเกิดการพัฒนาไปจนถึงอายุประมาณ 18 ปี (พนม เกตุมาน, 2555)

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นดังกล่าวเป็นสาเหตุสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อตนเอง สังคม และประเทศชาติ โดยเฉพาะในเด็กวัยรุ่นหญิงทำให้เกิดปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พร้อมหรือไม่พึงปรารถนา การทำแท้งที่ไม่ปลอดภัย การทอดทิ้งบุตรหลังคลอด การติดเชื้อเอดส์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ (พัชรี ดันศิริ, สุทธิ รัตนพิมพ์พงศ์, จารีศรี กุลศิริปัญญา, ณิชฐชานันท์ ภิรมย์สิทธิ์ และชลดา วงศ์ภิรมย์, 2554; ลือชัย ศรีเงินยวง, 2552; Phupong, 2005) จากสถานการณ์โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ในปี 2012 พบว่ามีผู้ติดเชื้อซิฟิลิสหนองในอายุ 15-24 ปีเป็นผู้ติดเชื้อซิฟิลิสมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 25 ในจำนวนนี้เป็นผู้ติดเชื้อรายใหม่ร้อยละ 50 (Center for Disease Control and Prevention [CDC], 2014) และจากการศึกษาของ วารุณี ฟองแก้ว และคณะ (2558) พบว่า ประเทศไทยมีผู้ติดเชื้อและผู้ป่วยเอดส์ใน ปี พ.ศ. 2555 ประมาณหนึ่งล้านคน ซึ่งในจำนวนนี้พบในกลุ่มอายุ 15-19 ปี ร้อยละ 27.80 จากการศึกษาของ วารุณี ฟองแก้ว และคณะ (2558) พบว่า วัยรุ่นหญิงมีความเสี่ยงการติดเชื้อโรคเอดส์ของมากกว่าวัยรุ่นชาย สัดส่วน 2: 1 สำหรับสถิติการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นหญิงอายุ 15-20 ปี ในปี พ.ศ. 2550-2554 พบ 49.7, 50.1, 50.1, 50.1 และ 53.6 ต่อพันประชากร ตามลำดับ (สำนักอนามัย การเจริญพันธุ์ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข, 2557) การตั้งครรภ์นำไปสู่การทำแท้งในหญิงอายุต่ำกว่า 20 ปี ร้อยละ 30.0 (พงษ์สันชัย ปะวันนา, 2549; สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, 2551) และภาวะแทรกซ้อนที่เกิดจากการตั้งครรภ์ ได้แก่ ภาวะครรภ์เป็นพิษ โรคโลหิตจาง ความดันโลหิตสูงขณะตั้งครรภ์ เจ็บครรภ์คลอดนาน ภาวะคลอดก่อนกำหนด การทอดทิ้งบุตรหลังคลอด และการตายของมารดา ซึ่งพบว่า อัตราตายของมารดาอายุ 15-19 ปี สูงกว่ามารดาที่มีอายุ 20-24 ปี ถึง 3 เท่า และการตั้งครรภ์ทำให้ขาดโอกาส

ทางการศึกษาและโอกาสทางสังคมอื่น ๆ เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตทั้งมารดาและบุตร (กลุ่มบริหารยุทธศาสตร์และการวิจัย ศูนย์อนามัยที่ 3 กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข, 2555) นอกจากนี้ยังมีปัญหาอาชญากรรมทางเพศ การเป็นโศกณิเด็ก ปัญหาลูกนอกสมรส การทอดทิ้งเด็ก และปัญหาการทำทารุณกรรมทางเพศกับเด็กไร้เดียงสา (นิสารัตน์ ทองอุปการ, 2539 อ้างถึงใน สุมาลี สวยศอาด, 2550) ซึ่งปัญหาและผลกระทบต่าง ๆ ดังที่ได้กล่าวข้างต้นเป็นผลมาจากการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น เนื่องจากการขาดความรู้ ขาดการป้องกัน ขาดความรับผิดชอบ ขาดวุฒิภาวะ ไม่ปฏิบัติตามแนวทางการมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย และ รวมทั้งขาดความตระหนักเกี่ยวกับสิทธิทางเพศที่ผู้หญิงมีสิทธิจะปกป้องตนเองหรือปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ต้องการหรือไม่ปลอดภัย จนกลายเป็นปัญหาต่าง ๆ ตามมา (สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, 2551; ศรีจดา เจริญกิจจานุวัฒน์, 2552; อาภาพร เผ่าวัฒนา, 2552)

จากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นหญิงตอนต้น พบว่า พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมีสาเหตุปัจจัยจากหลายประการ ไม่เพียงแต่เกิดจากปัจจัยในตัววัยรุ่นเองเท่านั้น แต่ยังมีปัจจัยภายนอกตัววัยรุ่นอีก ซึ่งมีลักษณะและความรุนแรงแตกต่างกันตามปัจจัยภายในบุคคลและปัจจัยภายนอกบุคคล (สายฝน เอกวางกูร, 2556) สำหรับปัจจัยภายในบุคคล ได้แก่ ธรรมชาติของช่วงวัย จากการศึกษาของ Magnani, MacIntyre, Karim, Brown, and Hutchison (2005) เรื่องผลกระทบของทักษะชีวิตต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นใน KwaZulu-Natal, South Africa พบว่า เยาวชนวัยรุ่นที่มีอายุน้อยมีโอกาสเกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้มากกว่าช่วงวัยอื่นที่มีอายุมากกว่า เนื่องจากพัฒนาการทางสมองและระบบสืบพันธุ์มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วส่งผลต่อการรับรู้ความคิดอารมณ์และพฤติกรรมการแสดงออกทางเพศ (สายฝน เอกวางกูร, 2556) เด็กวัยรุ่นหญิงมีพัฒนาการทางเพศที่เร็วกว่าเพศชายประมาณ 2 ปี และจะเกิดการพัฒนาไปจนถึงอายุประมาณ 18 ปี (พนม เกตุมาน, 2555) ส่วนปัจจัยภายนอกบุคคลที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ได้แก่ ครอบครัว พฤติกรรมเสี่ยงของกลุ่มเพื่อน การเข้าถึงสถานบันเทิง หรือสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ จากการศึกษาของ เรวดี เพชรศิริสัมพันธ์, ศิริอร สิ้นธุ, สายฝน เอกวางกูร, อุไร จรประพาพ และเจนเนตร พลเพชร (2550) เกี่ยวกับความสุขและวิธีการสร้างเสริมสุขภาพ: ความต้องการที่แตกต่างระหว่างคนสามวัยในครอบครัวไทย พบว่า สาเหตุหลักที่ทำให้ครอบครัวขาดความสุขนำไปสู่พฤติกรรมเสี่ยงด้านต่าง ๆ รวมทั้งด้านเพศของเยาวชนคือ ความขัดแย้งภายในครอบครัวที่มีสาเหตุจากการขาดทักษะการสื่อสาร พ่อแม่ต้องทำงานหนักขณะที่ลูกต้องเรียนหนัก ส่วนปัจจัยด้านสื่อและเทคโนโลยีพบว่าการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารเรื่องเพศในทุกมิติสามารถทำได้ง่ายและรวดเร็วโดยไม่สามารถควบคุมคุณภาพของสื่อได้ (Gavin et al., 2006) นอกจากนี้สภาพแวดล้อมทางสังคมได้แก่ชุมชนที่มีลักษณะต่างคนต่างอยู่มุ่งเน้นการแข่งขันมีการใช้

และจำหน่ายสารเสพติด มีสถานบริการทางเพศ ร้านเกมส์ ฯลฯ ถือเป็นปัจจัยภายนอกที่มีความสำคัญต่อการเกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเยาวชน (Roberts, Oyun, Batnasan, & Laing, 2005)

สำหรับการศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นหญิงที่ผ่านมามีพบว่าเป็นการศึกษาในหลายพื้นที่ที่มีความแตกต่างกันออกไป เมื่อเปรียบเทียบกับบริบทของเมืองพัทยา ซึ่งเป็นอีกพื้นที่หนึ่งที่มีความแตกต่าง เป็นเมืองธุรกิจท่องเที่ยวและบริการ ทำให้เด็กวัยรุ่นหญิงมีลักษณะการดำเนินชีวิตและการทำงานในเวลากลางคืนเป็นส่วนใหญ่ เช่น การทำงานในสถานบันเทิงการขายบริการทางเพศอย่างเสรี ลักษณะทางกายภาพและสิ่งแวดล้อมที่มีสถานบันเทิง สื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ ผับ เชน บาร์เบียร์ อีกทั้งการศึกษาที่ผ่านมาเน้นศึกษาปัจจัยภายในบุคคลเป็นหลัก สำหรับการศึกษารุ่นนี้มีการศึกษาเพิ่มเติมทั้งปัจจัยภายในบุคคลของวัยรุ่นหญิง เนื่องจากเด็กวัยรุ่นหญิงมีพัฒนาการทางเพศที่เร็วกว่าเพศชาย และปัจจัยภายนอกบุคคล หรือสิ่งแวดล้อมซึ่งเป็นการศึกษาที่ครอบคลุมทั้งบุคคล ครอบครัว เพื่อน และสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อเด็กวัยรุ่นหญิงทั้งทางตรงและทางอ้อม ได้แก่ การเข้าถึงสถานบันเทิงและสื่อกระตุ้นทางเพศในชุมชนเมืองพัทยา เนื่องจากสิ่งแวดล้อมดังกล่าวมีปฏิสัมพันธ์ต่อเด็กวัยรุ่นหญิงอยู่ตลอดเวลา นอกจากนี้ยังศึกษาทั้งปัจจัยเสี่ยง และปัจจัยป้องกันทั้งระบบ ซึ่งอาจจะทำให้ปัจจัยที่มีผลให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศแตกต่างจากเดิม จากการพัฒนาทฤษฎีการพบปัจจัยสำคัญที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนหญิง ได้แก่ ปัจจัยภายในบุคคล ได้แก่ อายุ (ฐิติพร อิงคถาวรวงศ์, สุรีย์พร กฤษเจริญ, กัญจนีย์ พลอินทร์ และณวนาณี จรุงยศศักดิ์, 2550) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (อังคณา เพชรภาพ, 2551) ทักษะคิดต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ (วรารภรณ์ บุญเชียง, วิลาวัณย์ เตือนราษฎร์, วารุณี ฟองแก้ว และพิมพ์ภรณ์ กัลั่นกลิ่น, 2556; สุณิรัตน์ ยั่งยืน, อุดมศักดิ์ มหาวิวัฒน์, ธิดารัตน์ สมดี และสุวิมล สงกลาง, 2553) สำหรับปัจจัยภายนอก หรือสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น ได้แก่ รายได้ที่ได้รับ (อรอุษา จันทรวิจ, 2544) สัมพันธภาพในครอบครัว (อาภาพร เผ่าวัฒนา, 2552) การรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มเพื่อน (บุษบา ญาณสมเด็จ, 2552) การเข้าถึงสถานบันเทิง (ไพจิต ภูเข้ม โชติ และวิลาวัณย์ ชมนิรัตน์, 2554) และการเข้าถึงสื่อกระตุ้นทางเพศ (วัชรภรณ์ บัตรเจริญ, ปาหนัน พิษขนิญ โย และอาภาพร เผ่าวัฒนา, 2555)

จะเห็นได้ว่าปัจจัยที่เกี่ยวข้องพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นหญิงดังที่กล่าวมา มีทั้งในระดับบุคคล ครอบครัว และชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีระบบนิเวศวิทยาเชิงสังคมของ Bronfenbrenner (2005) ที่เชื่อว่า อิทธิพลของสิ่งแวดล้อมเชิงนิเวศวิทยาทางสังคมทั้งระบบมีผลต่อพัฒนาการพฤติกรรมของวัยรุ่น ตั้งแต่หน่วยเล็กที่สุด ได้แก่ บุคคล ครอบครัวของวัยรุ่นต่อเนื่องมาถึงระบบใหญ่ที่สุดสังคมประเทศ หรืออาจรวมถึงสังคมโลก การดำเนินไปของสิ่งต่าง ๆ ในสังคม ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ การเมือง วัฒนธรรม เทคโนโลยีต่าง ๆ ย่อมส่งผลกระทบต่อพัฒนาการ การหล่อหลอม

พฤติกรรมของวัยรุ่นหญิง ดังนั้นในการศึกษาคั้งนี้ผู้วิจัยจึงได้ประยุกต์ใช้ทฤษฎีระบบนิเวศวิทยาเชิงสังคมของ Bronfenbrenner (2005) มาเป็นกรอบแนวคิดหลักในการอธิบายปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นเมืองพัทยา ซึ่งพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นหญิงเมืองพัทยา เกิดจากปัจจัยที่มีความซับซ้อนหลากหลายมิติ ทฤษฎีนี้มีความเหมาะสมเนื่องจากสามารถอธิบายปัจจัยเสี่ยงทางเพศได้ครอบคลุมทั้งระบบ เนื่องจากทฤษฎีเชื่อว่า การเกิดพฤติกรรมไม่สามารถอธิบายได้ด้วยปัจจัยภายในตัวบุคคลเท่านั้น ในสภาพสังคมของเมืองพัทยาที่ซับซ้อน มีสิ่งแวดล้อมที่กระตุ้น ชั่วความอยากรู้อยากลองตามวัย อีกทั้งการเข้าถึงง่าย และความสะดวกสบายในใช้บริการ จำเป็นที่ต้องพิจารณาปัจจัยภายนอกควบคู่กับปัจจัยภายในบุคคล เนื่องจากปัจจัยทั้ง 2 มีปฏิสัมพันธ์กันอยู่ตลอดเวลาและมีผลกระทบและอิทธิพลต่อดั้ววัยรุ่นหญิงสามารถก่อให้เกิดพฤติกรรมต่าง ๆ ตามมาได้ทั้งเชิงบวกและเชิงลบ ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้จะทำให้ทราบปัจจัยภายในบุคคล และปัจจัยภายนอกบุคคลที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นเมืองพัทยา สามารถนำผลการศึกษาไปเป็นข้อมูลพื้นฐาน และเป็นประโยชน์ต่อพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน บุคลากรที่มสุขภาพ ครู โรงเรียน บิดามารดา ในการดำเนินแก้ปัญหาและกำหนดแนวทางในการสร้างกลยุทธ์เพื่อป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเมืองพัทยา ช่วยลดปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร การตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ การเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน เพื่อให้วัยรุ่นเมืองพัทยามีคุณภาพชีวิตที่ดีและจะเป็นทรัพยากรที่มีคุณภาพในการพัฒนาประเทศต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นในเมืองพัทยา
2. เพื่อศึกษาอำนาจการทำนายของปัจจัยภายในบุคคล ได้แก่ อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะคิดต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และปัจจัยภายนอก ได้แก่ รายได้ที่ได้รับ สัมพันธภาพในครอบครัว การรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มเพื่อน การเข้าถึงสถานบันเทิง การเข้าถึงสื่อกระตุ้นทางเพศ ต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเมืองพัทยา

สมมติฐานของการวิจัย

ปัจจัยภายในบุคคล ได้แก่ อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะคิดต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และปัจจัยภายนอกบุคคล ได้แก่ รายได้ที่ได้รับ สัมพันธภาพในครอบครัว การรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มเพื่อน การเข้าถึงสถานบันเทิง การเข้าถึงสื่อกระตุ้นทางเพศ สามารถทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเมืองพัทยา ได้

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในเมืองพัทยา กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนหญิงที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเมืองพัทยา เก็บรวบรวมข้อมูลในเดือนมกราคม พ.ศ. 2559

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย ตัวแปรต้น และตัวแปรตาม ดังนี้

1. ตัวแปรต้น

1.1 ปัจจัยภายในบุคคล ได้แก่ อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะคิดต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

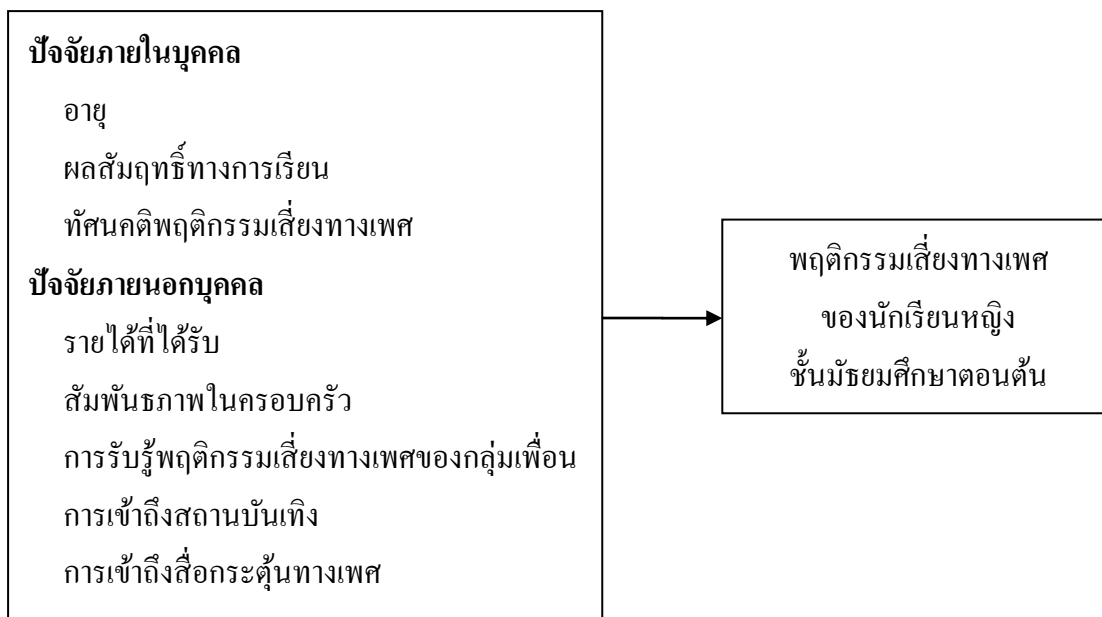
1.2 ปัจจัยภายนอกบุคคล ได้แก่ รายได้ที่ได้รับ สัมพันธภาพในครอบครัว การรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มเพื่อน การเข้าถึงสถานบันเทิง การเข้าถึงสื่อกระตุ้นทางเพศ

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นครั้งนี้ ผู้วิจัยประยุกต์ใช้ทฤษฎีระบบนิเวศวิทยาเชิงสังคม (Socioecological framework) ของ Bronfenbrenner (2005) มาเป็นกรอบแนวคิด ซึ่งทฤษฎีนี้เชื่อว่าพฤติกรรมของวัยรุ่นนั้นมิได้เกิดขึ้นจากอิทธิพลภายในตัวของวัยรุ่นเองเท่านั้น แต่ยังได้รับอิทธิพลมาจากสภาพแวดล้อมที่ดำเนินชีวิตอยู่รอบ ๆ ตัวของวัยรุ่นด้วย การเกิดพฤติกรรมของวัยรุ่นเกิดจากทั้งปัจจัยภายในตัวบุคคลเองและจากสิ่งแวดล้อมภายนอก ซึ่งมีความสัมพันธ์กันอย่างซับซ้อนเป็นระดับชั้น ปัจจัยภายในตัวบุคคลและสิ่งแวดล้อมที่อยู่ใกล้ตัวบุคคล ได้แก่ ครอบครัว เพื่อน โรงเรียน เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคลมากที่สุดซึ่งการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเมืองพัทยาคั้งนี้ ได้แบ่งปัจจัยที่ศึกษาออกเป็น 2 กลุ่ม คือ ปัจจัยภายในตัววัยรุ่น ได้แก่ อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะคิดต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และปัจจัยภายนอกตัววัยรุ่นหรือสิ่งแวดล้อมรอบในระดับต่าง ๆ ได้แก่ รายได้ที่ได้รับ สัมพันธภาพในครอบครัว การรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มเพื่อน การเข้าถึงสถานบันเทิง การเข้าถึงสื่อกระตุ้นทางเพศ ดังแสดงในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

อายุ หมายถึง ระยะเวลาจำนวนเต็มนับเป็นปีของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นตั้งแต่เกิดจนถึงที่ทำการศึกษิตตามปฏิทิน ถ้าเศษน้อยกว่า 6 เดือนให้ปัดทิ้ง ถ้าเศษมากกว่าหรือเท่ากับ 6 เดือนให้ปัดขึ้น

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง เกรดเฉลี่ยสะสมในทุกภาคการศึกษาที่เรียนผ่านมาแล้วของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น

ทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ หมายถึง ความรู้สึก ความเชื่อของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ตั้งแต่อายุน้อย และ ไรอคติต่อทางเพศสัมพันธ์ การดื่มสุราและใช้สารเสพติด การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ใช้ถุงยางอนามัย และการมีคู่นอนหลายคน วัดโดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

รายได้ที่ได้รับ หมายถึง จำนวนเงิน โดยเฉลี่ยที่ได้รับใน 1 เดือนคิดเป็นบาท ของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น

สัมพันธภาพในครอบครัว หมายถึง ความผูกพันใกล้ชิดที่เกิดขึ้นในครอบครัวของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น กับบุคคลภายในครอบครัวในด้านความผูกพันทางอารมณ์ ด้านขอบเขต ความสัมพันธ์ และด้านการใช้เวลาร่วมกันวัดโดยใช้แบบสอบถามของ ฉินจุนันท์ วิชัยรัมย์ (2545)

การรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มเพื่อน หมายถึง การรับรู้ของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นถึงการปฏิบัติหรือทำกิจกรรมของกลุ่มเพื่อนเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ได้แก่ พฤติกรรมการสูบบุหรี่ การดื่มเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์และเสพยาเสพติด การเที่ยวสถานบันเทิง การคู่อัศวินอารมณ์เพศ การมีเพศสัมพันธ์ วัตถุประสงค์โดยใช้แบบสอบถามของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มเพื่อนของ ฉมนน ธนินธญากร (2552)

การเข้าถึงสถานบันเทิง หมายถึง ความสะดวกในการเข้าใช้บริการในสถานบันเทิง จำนวนสถานบันเทิง และค่าใช้จ่ายในการเข้าไปใช้บริการในสถานบันเทิง ที่ทำให้มีโอกาสมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น วัตถุประสงค์โดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

การเข้าถึงสื่อกระตุ้นทางเพศ หมายถึง ความถี่ในการได้รับข้อมูลที่กระตุ้นอารมณ์ทางเพศของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จากแหล่งต่าง ๆ ได้แก่ วิดีโอ/ซีดี หนังสือพิมพ์/นิตยสาร ภาพยนตร์/ละครโทรทัศน์/ ฟังวิทยุ อินเทอร์เน็ต วัตถุประสงค์โดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ หมายถึง การกระทำหรือการปฏิบัติของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น ที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัย รวมถึงการตอบสนองความต้องการทางเพศที่ไม่ปลอดภัย ได้แก่ การแต่งกายที่ไม่เหมาะสม การไปเที่ยวสถานเรีงรมย์ การดื่มสุราหรือของมีเมา การอยู่ตามลำพังสองต่อสองกับเพศตรงข้าม การตะแคงสัมผัสร่างกายเพศตรงข้ามในเชิงชู้สาว เป็นต้น วัตถุประสงค์โดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เมืองพัทยา ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่น
2. พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น
3. ทฤษฎีระบบนิเวศวิทยาเชิงสังคม
4. ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

แนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่น

ความหมายของวัยรุ่น

คำว่าวัยรุ่นมีรากศัพท์เดิมมาจากคำว่า “Adolescence” ในภาษาละตินซึ่งแปลว่าการเจริญเติบโตไปสู่วุฒิภาวะ (To grow in to adulthood) วัยรุ่นเป็นช่วงเปลี่ยนวัย (Transitional period) ที่เปลี่ยนจากความเป็นเด็กสู่ความเป็นผู้ใหญ่ โดยจะมีอายุอยู่ในช่วง 13-22 ปี (Mandleco & McCoy, 2002 อ้างถึงใน วารุณี พองแก้ว, นริสา วงศ์พนารักษ์, กังวาล พองแก้ว และสุมาลี เลิศมัลลิกาพษ์, 2550)

องค์การอนามัยโลก (World Health Organization [WHO], 2016) ได้ให้คำจำกัดความของวัยรุ่น (Adolescents) ว่าเป็นวัยที่อยู่ในช่วงอายุ 10-19 ปี เป็นวัยที่กำลังเจริญเติบโตและพัฒนาการทั้งทางด้านกายภาพ สรีรวิทยา เพศ อารมณ์ โดยวัยรุ่นจะเปลี่ยนแปลงแตกต่างจากวัยอื่น ๆ และมีความต้องการมากกว่าทั้งในเรื่องในด้านพัฒนาประสบการณ์ชีวิต สังคม ตลอดจนเงื่อนไขในเรื่องของการดำเนินชีวิต

นอกจากนี้ยังมีผู้ให้ความหมายของวัยรุ่นไว้ดังนี้

ชมรมจิตแพทย์และวัยรุ่นแห่งประเทศไทย (2548) ได้ให้คำจำกัดความว่า วัยรุ่นคือ เป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงหลายด้านทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ วัยนี้เปลี่ยนจากเด็กเข้าสู่ผู้ใหญ่ มีการเปลี่ยนแปลงภายในร่างกาย และเปลี่ยนแปลงด้านเพศอย่างชัดเจน เนื่องมาจากฮอร์โมนทางเพศที่สูงย่อมส่งผลกระทบต่ออารมณ์ พฤติกรรม ตลอดจนความคิด การแบ่งช่วงอายุของวัยรุ่นออกเป็น 3 ช่วงคือ

วัยแรกรุ่น คือ ช่วงอายุ 10-14 ปี เป็นช่วงที่มีการเปลี่ยนแปลงของร่างกายในทุกระบบ มีความคิดหมกมุ่น และกังวลกับการเปลี่ยนแปลงนี้ และมีผลกระทบต่อจิตใจ ทำให้อารมณ์แปรปรวน และหงุดหงิดง่าย

วัยรุ่นตอนกลาง อายุ 14-16 ปี เป็นช่วงที่วัยรุ่นยอมรับสภาพร่างกายที่มีการเปลี่ยนแปลง เป็นหนุ่มเป็นสาวได้แล้ว และมุ่งมั่นหาเอกลักษณ์ของตัวเอง พัฒนาความเป็นตัวของตัวเองและพยายามที่จะเอาชนะความรู้สึกแบบเด็กๆ ที่ผูกพันและอยากพึ่งพาพ่อแม่

วัยรุ่นตอนปลาย คือ ช่วงวัย 16-19 ปี จะเป็นช่วงที่สภาพร่างกายเปลี่ยนแปลงเติบโต สมบูรณ์เต็มที่ คัดสินใจในเรื่องของอนาคตของตัวเองโดยมองเห็นความสามารถที่จะพัฒนาต่อเพื่อสร้างอาชีพที่เหมาะสม บรรลุนิติภาวะในเชิงกฎหมาย

กล่าวโดยสรุป วัยรุ่น หมายถึง วัยที่มีการเปลี่ยนแปลงจากวัยเด็ก ไปสู่วัยผู้ใหญ่ ทั้งด้าน พัฒนาการ การเจริญเติบโตทั้งทางร่างกายและจิตใจ อารมณ์ สังคม และ พัฒนาการทางเพศอย่าง สมบูรณ์ มีช่วงอายุระหว่าง 10-19 ปี สำหรับในการวิจัยครั้งนี้ทำการศึกษาในวัยรุ่นตอนต้น ซึ่งมีช่วงอายุระหว่าง 10-14 ปี

การแบ่งช่วงอายุของวัยรุ่น

ช่วงระยะวัยรุ่นแบ่งเป็น 3 ระยะคือวัยรุ่นตอนต้น (Early adolescence) วัยรุ่นตอนกลาง (Middle adolescence) และวัยรุ่นตอนปลาย (Late adolescence) (สุริยเดว ทรีปาตี, 2551; สุวรรณ เรืองกาญจนเศรษฐ์, 2552; อาภาพร เผ่าวัฒนา, 2552)

วัยรุ่นตอนต้น (Early adolescence) เพศหญิงจะเริ่มที่อายุระหว่าง 10 -12 ปี ส่วนเพศ ชาย จะเริ่มที่อายุระหว่าง 13 -14 ปี จึงทำให้มีพัฒนาการด้านเพศเกิดขึ้นก่อน วัยนี้เป็นวัยแรกเริ่ม ยังมีพฤติกรรมค่อนข้างไปทางเด็กลักษณะเด่นของวัยนี้คือ การเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสัมพันธภาพระหว่างวัยรุ่นกับ ผู้อื่น โดยจะมีความคิดสนใจตนเองมาก มีการเปลี่ยนแปลง ทางด้านร่างกาย ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านอารมณ์ บุคลิกภาพ สังคม และสติปัญญา อารมณ์ หงุดหงิดและแปรปรวนง่าย วัยนี้มีอารมณ์รุนแรงเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา ไม่สามารถควบคุม ความรุนแรงได้ มีความกังวลเกี่ยวกับภาพลักษณ์ของตนเอง เริ่มคบเพื่อนต่างเพศต้องการความเป็น ส่วนตัวและมีความเพื่อสันมากขึ้น (สุวรรณ เรืองกาญจนเศรษฐ์, 2552)

พัฒนาการทางเพศของวัยรุ่นหญิง

วัยรุ่นหญิงตอนต้น เป็นช่วงวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม ไปสู่วุฒิภาวะความเป็นผู้ใหญ่ เป็นช่วงวัยแห่งการสร้างอัตลักษณ์ของตนเองที่นำไปสู่ การยอมรับจากคนรอบข้าง ต้องการความอิสระภาพ พัฒนาการที่สำคัญของวัยรุ่นสามารถ แบ่ง ออกเป็น 4 ประการ (ศรีเรือน แก้วกังวาล, 2545) ดังนี้

1. พัฒนาการทางด้านร่างกาย (Physical development) วัยรุ่นมีการเปลี่ยนแปลงด้านร่างกาย อย่างเห็น ได้ชัดเจน อาทิเช่น มีรูปร่างและแขนขายาวและขยายใหญ่จากอิทธิพลของฮอร์โมนต่อมไร้ท่อ

สิ่งสำคัญคือ การมีประจำเดือน สะโพกที่ผายออก ทรวงอกขยายได้ขนาดใกล้เคียงกับผู้ใหญ่ (สุชา จันทร์เอม, 2540)

1.1 ขนาดและความสูง เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นเด็กผู้หญิงจะมีอัตราการเจริญเติบโตของสะโพกมากกว่าผู้ชาย วัยนี้มีการเจริญเติบโตสูงใหญ่รวดเร็ว โดยเฉพาะที่คอ แขน ขา มากกว่าที่ลำตัว จะทำให้วัยรุ่นรู้สึกตัวเองมีรูปร่างสูงเก้งก้าง และการเจริญเติบโตหรือการขยายขนาดของร่างกายในแต่ละส่วน ซึ่งทำให้เด็กตกเกิดความวิตกกังวลสูง

1.2 ไขมันและกล้ามเนื้อ เด็กวัยรุ่นผู้หญิงมีความหนาของไขมันที่สะสมอยู่ใต้ผิวหนังจนกระทั่งอายุมีประมาณ 18 ปี มีการเพิ่มขึ้นของกล้ามเนื้อ และสะสมไขมันใต้ผิวหนัง โดยเฉพาะไขมันที่สะสมที่เต้านมและสะโพก

1.3 โครงสร้างใบหน้า กระดูกบริเวณจมูกโตขึ้นทำให้ดั้งจมูกเป็นสันขึ้น กระดูกขากรรไกรบนและล่างเกิดการเติบโตเร็วมาก

1.4 การเปลี่ยนแปลงระดับฮอร์โมน สอร์โมนการเติบโต (Growth hormone) และ สอร์โมนจากต่อมชัชรอยด์มีอิทธิพลและส่งเสริมการเจริญเติบโต นอกจากนี้สอร์โมนทางเพศ นอกจากนี้ สอร์โมนเพศยังมีผลโดยตรงต่อการเจริญเติบโตทางร่างกาย อวัยวะเพศ และอารมณ์และจิตใจ วัยรุ่นจำเป็นต้องปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงด้านร่างกาย อารมณ์และความรู้สึก เนื่องจากมีการเปลี่ยนแปลงของระดับฮอร์โมนเช่น ต่อมไขมันใต้ผิวหนัง และต่อมเหงื่อ

1.5 การเปลี่ยนแปลงของอวัยวะเพศ วัยรุ่นหญิงมีการเจริญเติบโตเร็วมากในช่วงระยะ 1 ปี ก่อนมีประจำเดือนในช่วงอายุ 11-13 ปี วัยรุ่นมีรูปร่างเป็นสาวเต็มตัว รูปร่างสูงใหญ่ เมื่ออายุ 12-13 ปี จะมีความกังวลหมกมุ่นกับรูปร่างหน้าตา และมักใช้เวลาสำรวจรูปร่าง อวัยวะเพศด้วยความอยากรู้อยากเห็น มีการเปลี่ยนแปลงของระบบสืบพันธุ์ได้แก่ ขนาด เต้านมขยายผายออก เห็นความแตกต่างของเอวเล็กกลาง สะโพกมีขนาดใหญ่ขึ้น มีขนบริเวณหัวหน้า มีการสร้างและหลั่งสอร์โมนเพศหญิงทำให้เกิดการตกไข่และมีประจำเดือน รอบเดือนครั้งแรก อายุประมาณ 12 -13 ปี การที่มีประจำเดือนแสดงให้เห็นว่า มดลูกและช่องคลอดได้เจริญเติบโตเต็มที่ ในช่วงระยะ 1-2 ปี แรกมักมีอาการมีประจำเดือนโดยไม่มีการตกไข่ รอบเดือนมาไม่สม่ำเสมอ หรือขาดหายไป การมีรอบเดือนแสดงว่าเป็นผู้หญิงเต็มตัว หรืออาจจะรู้สึกในทางลบ คือ หวันไหว หวาดหวั่นหรือตกใจได้เช่นกัน (สุริยเดว ทรีปาตี, 2551)

2. พัฒนาการทางด้านจิตใจและอารมณ์ (Emotional development) ผลจากการเปลี่ยนแปลงด้านร่างกาย ส่งผลกระทบต่ออารมณ์และจิตใจก่อให้เกิดความวิตกกังวล หงุดหงิด ไม่พอใจและวิตกกังวลต่อรูปร่างที่เปลี่ยนไป และต้องการการยอมรับจากเพศตรงข้ามและเพศเดียวกัน (ดวงใจ สานติกุล, 2536)

2.1 ความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของร่างกาย วัยรุ่นหญิงก็มีอารมณ์แปรปรวน สับสน วิตกกังวล (อาภาพร เฝ้าวัฒนา, 2552) วัยรุ่นหญิงที่โตเร็วกว่า เพื่อนในวัยเดียวกัน (Early mature) อาจรู้สึกอึดอัด เคอะเขิน ประหม่า ต่อสายตาและคำพูดของเพศตรงข้าม (สุริยเดว ทรีปาตี, 2551)

2.2 ความวิตกกังวลกลัวการเป็นผู้ใหญ่ วัยนี้จะมีความคิดวิตกกังวล กลัวจะไม่ใช่ที่ยอมรับจากคนรอบข้างมักจะกลัวความรับผิดชอบ ซึ่งจะรู้สึกว่าเป็นภาระที่หนักหนา ยุ่งยาก บางครั้งอยากจะป็นเด็ก อยากแสดงอารมณ์สนุกสนาน ร่าเริง เบิกบาน (สุริยเดว ทรีปาตี, 2551)

2.3 ความวิตกกังวลกับอารมณ์เพศที่สูงขึ้น เช่น หงุดหงิด เครียด โกรธ กังวลง่าย อาจมีอาการซึมเศร้าโดยไม่มีสาเหตุ เนื่องจากการควบคุมอารมณ์ยังไม่ดีพอ บางครั้งยังทำอะไรตามอารมณ์ เมื่ออายุมากขึ้น จะสามารถจัดการควบคุมอารมณ์ตนเองดีขึ้น สามารถปรับความคิด การแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ (พนม เกตุมาน, 2555) การเปลี่ยนแปลงของระดับฮอร์โมนทางเพศ ความอยากรู้อยากเห็น เมื่อระดับฮอร์โมนเพศเพิ่มขึ้น จะทำให้เด็กเรียนรู้ที่จะสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง อยากรู้อยากเห็นกิจกรรมทางเพศ มีผลให้วัยรุ่นเกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้ (สุริยเดว ทรีปาตี, 2551)

2.4 ความวิตกกังวลในความงมงายทางร่างกาย วัยรุ่นหญิงจะเริ่มต้องการให้คนรอบข้างชื่นชมรูปลักษณ์ของตน ต้องการให้เพื่อนในกลุ่มยอมรับ เพื่อต้องการเข้าร่วมสังคมและเป็นที่ชื่นชอบของเพศตรงข้าม จะสนใจแต่งตัว ใช้ของสวยงาม (สุริยเดว ทรีปาตี, 2551)

3. พัฒนาการทางด้านสังคม (Social development) วัยรุ่นหญิงมักคบกับเพื่อนสนิท มีกิจกรรมร่วมกัน สนใจกับเพื่อนมากกว่าพ่อแม่ (อาภาพร เฝ้าวัฒนา, 2552) ติดเพื่อน เริ่มห่างเหินจากครอบครัว (พนม เกตุมาน, 2550) ต้องการการยอมรับในกลุ่มเพื่อนต่างเพศ สนทนสนมกับเพื่อนต่างเพศ และมักอยู่กันเป็นคู่ ต้องการอยู่ใกล้ชิดกัน จึงทำให้เกิดความสัมพันธ์ทางเพศ (พนม เกตุมาน, 2550) พฤติกรรมของวัยรุ่นเกิดจากค่านิยมของกลุ่ม เช่น การแต่งกาย กิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งวัยรุ่นมักมีค่านิยมแบบเดียวกัน ในช่วงนี้วัยรุ่นหญิงมีแรงขับทางเพศ เนื่องจากอิทธิพลของฮอร์โมน เกิดสนใจเพื่อนต่างเพศ ต้องการเรียนรู้และคบหาเพื่อนต่างเพศ หากมีการให้คำปรึกษา แนะนำ และสร้างตัวแบบที่ดี จะช่วยทำให้วัยรุ่นสามารถวางตัวได้อย่างเหมาะสม (อาภรณ์ ดินาน, 2551)

4. พัฒนาการทางด้านความคิด วัยรุ่นหญิงมีพัฒนาการทางด้านนี้เพิ่มมากขึ้น คุณภาพความคิดของเด็กขึ้นอยู่กับคุณภาพของสมอง และพันธุกรรม เมื่อเกิดการเรียนรู้ในช่วงวัยที่ผ่านมา และเรื่องราวต่าง ๆ ที่เป็นประสบการณ์ เด็กที่สมองดีสามารถที่จะมีสมาธิ มีความคิดสร้างสรรค์ รู้จักวางแผนอนาคต มีความมั่นคงทางความคิด สามารถสู้ปัญหา และแก้ไขปัญหาชีวิตได้ (ศรีเรือน แก้วกังวาล, 2545)

กล่าวโดยสรุป นักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเป็นกลุ่มที่อยู่ในช่วงวัยรุ่นมีอายุระหว่าง 10-14 ปี เป็นช่วงรอยต่อจากวัยเด็กสู่ความเป็นผู้ใหญ่ มีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว มีลักษณะความเป็นหญิงอย่างเด่นชัด มีอารมณ์ความรู้สึกที่รุนแรงและขัดแย้งกับผู้ปกครองบ่อย ๆ มีเป็นช่วงวิกฤติช่วงหนึ่งของชีวิต วัยรุ่นจะพยายามปรับตัวเพื่อเผชิญการเปลี่ยนแปลงทุกด้าน ต้องการค้นหาความเป็นตัวตนของตนเอง อารมณ์ละเอียดอ่อน เปราะบาง ชักงูได้ง่าย ลักษณะดังกล่าวอาจทำให้นักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีพฤติกรรมเสี่ยงต่าง ๆ ได้ง่ายหากได้รับการชักจูงไปสู่พฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม แต่หากสามารถควบคุมอารมณ์ได้อย่างเหมาะสม จะส่งผลต่อความต้องการทางเพศ และลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้ ด้วยเหตุนี้จึงควรได้รับการสร้างเสริมความรู้และทัศนคติที่ถูกต้อง ตลอดจนชี้แนะในสิ่งที่เป็นประโยชน์เพื่อให้วัยรุ่นหญิงมีภูมิคุ้มกันและมีความตั้งใจที่จะป้องกันตนเองจากพฤติกรรมเสี่ยงต่าง ๆ เนื่องจากพฤติกรรมสุขภาพที่เหมาะสมส่งผลให้พัฒนาการทุก ๆ ด้านเหมาะสม และสามารถเปลี่ยนผ่านไปสู่วัยผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพต่อไป

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นหญิง

ความหมายของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ หมายถึง การกระทำของวัยรุ่นที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร และการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ การดื่มสุราหรือดื่มเครื่องดื่มผสมแอลกอฮอล์ การใช้สารเสพติดก่อนมีเพศสัมพันธ์ การเที่ยวสถานเรีงรมย์ และเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศ ซึ่งการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศก่อให้เกิดผลเสียต่อ สุขภาพอนามัย (สุพัตรา อักษรรัตน์, 2550)

ศรุจดา เจริญกิจจานุวัฒน์ (2552) กล่าวว่าไว้ว่า พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ หมายถึง พฤติกรรมเสี่ยงทางสุขภาพที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ ได้แก่ การเที่ยวสถานเรีงรมย์ การดื่มสุราหรือของมีเมา การใช้สารเสพติด การอ่านหนังสือกระตุ้นอารมณ์เพศ การดูภาพยนตร์กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ การจับมือถือแขนและการกอดจูบ การชักนำของเพื่อนต่อการมีเพศสัมพันธ์

อาภาพร เผ่าวัฒนา (2552) กล่าวว่าไว้ว่า พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ หมายถึง การกระทำทั้งโดยตั้งใจหรือไม่ได้ตั้งใจให้เกิดผลเสียต่อสุขภาพทั้งทางตรงและทางอ้อม เกิดความเสี่ยงต่อชีวิตพิการ ทูพพลภาพ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ของวัยรุ่นจึงเป็นพฤติกรรมที่ส่งผลต่อการติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร หรือการทำแท้งผิดกฎหมาย

สรุปได้ว่า พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ หมายถึง การกระทำหรือการปฏิบัติที่เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ การกระทำ หรือการปฏิบัติเสี่ยงต่อการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ ได้แก่ การมีคูรัักหรือเพื่อนต่างเพศ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร การไปเที่ยวสถานเรีงรมย์ การไปเที่ยวค้างคืนกับคูรัักหรือเพื่อนต่างเพศ การดื่มแอลกอฮอล์หรือใช้สารเสพติด

ก่อนมีเพศสัมพันธ์ การใช้สื่อกระตุ้นอารมณ์เพศ การไม่ใช้ถุงยางอนามัยขณะมีเพศสัมพันธ์ การมีจำนวนคู่นอนมากกว่า 1 คน

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นหญิง

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นสามารถสรุปได้ดังนี้ (พนม เกตุมาน, 2550; สุพัตรา อักษรรัตน์, 2550; สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข, 2557; Hops et al., 2011; Lohman & Billings, 2008 อ้างถึงใน สุภาภรณ์ ปัญหาราช, 2556)

1. พฤติกรรมชักนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์

1.1 การดื่มแอลกอฮอล์และใช้สารเสพติด การดื่มแอลกอฮอล์ในวัยรุ่นจะเริ่มจากระดับมัธยมศึกษา และมีอัตราเพิ่มมากขึ้นตามอายุ วัยรุ่นอายุ 18 ปี พบร้อยละ 80-90 เริ่มจากทดลองดื่มจนดื่มเป็นประจำ การดื่มแอลกอฮอล์และเสพยาเสพติดจะทำให้วัยรุ่นขาดสติสัมปชัญญะและการควบคุมตัวเอง และการใช้สารเสพติดจะมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงอื่น ๆ (McKay, Hatton, & McDougall, 2006) วัยรุ่นเชื่อว่า การดื่มสุราและใช้สารเสพติดบางชนิดช่วยเพิ่มความสุขในขณะที่มีเพศสัมพันธ์ การดื่มแอลกอฮอล์เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระตุ้นอารมณ์ทางเพศของเด็กวัยรุ่นหญิงรองจาก แฟน เพื่อน ตนเอง และสื่อลามก (วงเดือน สุวรรณศิริ, นันทนา น้ำฝน และวรวรรณทิพย์วาริรมย์, 2551) เนื่องจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้ขาดความยับยั้งชั่งใจ ขาดวิจารณญาณ ขาดการควบคุมสติ หรือถูกชักจูงให้มีเพศสัมพันธ์ได้ง่าย (อาภาภรณ์ เผ่าวัฒนา, 2552) สอดคล้องกับการศึกษาของ สมประสงค์ พระสุจันทร์ทิพย์ และอัญชลี ปิยะตานนท์ (2544) พบว่าเมื่อวัยรุ่นถูกเพื่อนชวนให้ดื่มสุรา และสารเสพติด ในการสังสรรค์ของกลุ่ม นิยมไปเที่ยวตามสถานบันเทิงต่าง ๆ ซึ่งส่วนใหญ่มีการจำหน่ายเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ หลังจากดื่มส่วนใหญ่จบลงด้วยการมีเพศสัมพันธ์ ดังนั้นการดื่มเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์เข้าไปจึงทำให้มีโอกาสเกิดเพศสัมพันธ์ขึ้นระหว่างนักเที่ยวกลางคืนด้วยกัน จากการศึกษาของ สายฝน เอกวารงกูร (2556) พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพของวัยรุ่นในจังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่าพฤติกรรมเสี่ยงด้านการดื่มสุรา และการใช้สารเสพติดมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ($r = .63$ และ $.58, p < .01$) วัยรุ่นนิยมใช้สารเสพติดก่อนการมีเพศสัมพันธ์ ทำให้ไม่สามารถควบคุมตัวเองได้ เมื่อมีความต้องการทางเพศสูง จึงมักพบว่าวัยรุ่นมักมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์หุนหัน หรือการสวิงกิ้ง (วนิดา ชนินทุททวงศ์, เสาวลักษณ์ สุวรรณไมตรี, ประเวศ ตันติพิวันสกุล และสุชาดา สากรเสถียร, 2548)

การศึกษาดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า เมื่อวัยรุ่นดื่มสุราหรือใช้สารเสพติดมักกระตุ้นให้วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์โดยที่ไม่ใช้วิธีป้องกัน ซึ่งทำให้วัยรุ่นมีโอกาสเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์ เกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์สูง

1.2 การถูกเนื้อต้องตัวระหว่างชายหญิงในเชิงชู้สาว ได้แก่ การจับมือ โอบกอด จูบ ลูบไล้สัมผัสอวัยวะต่าง ๆ วัยรุ่นชายหญิงมีความผูกพันกันทางอารมณ์ เกิดสานสัมพันธ์และนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ จากการศึกษาของ อนงค์ ชีระพันธ์ (2544) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น พบว่า วัยรุ่นชอบอยู่ลำพังสองต่อสองกับเพศตรงข้าม ร้อยละ 39.3 มีการจับมือถือแขน โอบไหล่ ซึ่งกันและกัน ร้อยละ 49.8 เคยกอดจูบลูบไล้อวัยวะต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นอารมณ์เพศ ร้อยละ 32.3 และการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นเกิดจากการสัมผัสร่างกายเพศตรงข้าม เช่น จับมือ โอบกอด จูบ และเล้าโลมระหว่างวัยรุ่นชายและหญิง (อรอุษา จันทรวิจ, 2544; พนอวดี จันทนา, 2547) สอดคล้องกับการศึกษาของ จิตทิพร อิงคदारวงศ์ และคณะ (2550) พบว่า วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับคนรัก ร้อยละ 89.1 โดยมีเหตุผลเพราะความรักและเต็มใจร้อยละ 60.9 บรรยากาศเป็นใจ ร้อยละ 37.0 อยากทดลองร้อยละ 28.3 ถูกหลอกหลวง ร้อยละ 15.2 และมึนเมา ร้อยละ 10.9 ส่วนการมีนัด ซึ่งเป็นพฤติกรรมระหว่างเพื่อนต่างเพศ และต้องการมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันสองต่อสอง ไม่มีผู้ปกครอง เมื่ออยู่ตามลำพังเกิดความใกล้ชิดกัน จึงมีโอกาสถูกเนื้อต้องตัว และต้องสัมผัสกันในเชิงชู้สาว เกิดความเสี่ยงที่จะชักนำให้มีเพศสัมพันธ์ (เพ็ญพิไล ฤทธาณานนท์, 2549) เริ่มต้นด้วยการไปเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศเป็นกลุ่ม และจะมีนัดกันกันเพียงลำพัง วัยรุ่นชายมีการแต่ต้องสัมผัส ลูบลำร่างกายฝ่ายหญิง และนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ในที่สุด (Neinstein & Anderson, 2002)

1.3 การคบเพื่อนต่างเพศ เมื่ออย่างเข้าสู่วัยรุ่น วัยรุ่นมักมีความสนใจในเพื่อนต่างเพศตามระยะพัฒนาการ วัยรุ่นจะมีการคบเพื่อนต่างเพศในฐานะแฟน หรือคู่รัก เมื่อคบหากันและพัฒนาไปสู่การมีปฏิสัมพันธ์อย่างใกล้ชิด (วิระพล จันทรดียิ่ง และจิตติ หาญประเสริฐพงษ์, 2549) วัยรุ่นชายและผู้หญิงมีข้อแตกต่างกัน เนื่องจากผู้หญิงสร้างมิตรภาพ และนำไปสู่ความรักและมีสานสัมพันธ์เพื่อความรักอันยั่งยืน แต่ผู้ชายอาจมีเพศสัมพันธ์โดยที่ปราศจากความรัก เนื่องจากวัยรุ่นเป็นช่วงที่กำลังมีแรงขับทางเพศมาก สนใจเพศตรงข้าม และจากสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปทำให้วัยรุ่นมีโอกาสพบปะพูดคุย ทำให้เกิดความใกล้ชิดและมีการคบหากันแบบคู่รัก ไปเที่ยวด้วยกัน อยู่ใกล้ชิดกัน กอดจูบกัน และถึงขั้นมีเพศสัมพันธ์ มีการตั้งครรภ์ และการทำแท้งในที่สุดเนื่องจากฝ่ายชายไม่รับผิดชอบในการตั้งครรภ์ (สุภาภรณ์ ปัญหาราช, 2556)

1.4 การเที่ยวสถานเริงรมย์ การเข้าถึงแหล่งสถานบันเทิงและสถานบริการ เช่น ร้านกาแฟคาราโอเกะ ร้านอาหารกึ่งผับ วัยรุ่นใช้เป็นแหล่งนัดพบและเข้าใช้บริการตอนกลางคืน ในปัจจุบันสภาพแวดล้อมในสังคมที่เปลี่ยนไป ขาดการควบคุม ให้เด็กวัยรุ่นอายุต่ำกว่า 18 ปี เข้าไปใช้บริการ (ศูนย์สุขภาพจิตที่ 1-15 กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข, 2550) และพบว่า วัยรุ่นหญิงไปเที่ยวกับวัยรุ่นชายมากกว่าครึ่ง มีกิจกรรมที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ (อาภาพร เผ่าวัฒนา, 2552)

มีการดื่มแอลกอฮอล์ ทำให้มีเพศสัมพันธ์สูง 4.8 เท่า ของเด็กนักเรียนที่ไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เด็กที่เกี่ยวกับกลางคืนมีความเสี่ยงที่มีเพศสัมพันธ์ สูง 3.8 เท่า ของเด็กนักเรียนที่ไม่เกี่ยวกับกลางคืน (นพดล กรรณิกา, 2552) ใกล้ชิดกับเพศตรงข้ามมีการนัดพบกันสองต่อ สอดคล้องกับการศึกษาของ วัชรภรณ์ บัทรเจริญ และคณะ (2555) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของ นักเรียนไทยชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในอำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี พบว่า นักเรียนหญิงมีพฤติกรรม เสี่ยงทางเพศจากการเที่ยวสถานเริงรมย์ร้อยละ 74.8

1.5 การแต่งกายหรือการแสดงออกที่ขี้ขลาดทางเพศ วัยรุ่นหญิงมีความเป็นอิสระ และมีพฤติกรรมทางเพศแบบเสรีมากขึ้น เช่น การแต่งกายล่อแหลมขัดต่อศีลธรรมอันดีงามจาก การศึกษาของ ศาสนา ผาสูข (2554) พบว่า นักเรียนชอบแต่งตัว โชว์สัดส่วนตามอย่างคาราโอเกะ ร้อยละ 34.3 ส่งสายตายั่ววนร้อยละ 34.2

2. พฤติกรรมที่มีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัย

2.1 การมีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามโดยไม่ป้องกัน

2.1.1 การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ใช้ถุงยางอนามัย เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้วัยรุ่นมี ความเสี่ยงสูงต่อการติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และเอดส์ (Grunbaum et al.,1999) วัยรุ่นมี ทักษะคิดในการใช้ถุงยางอนามัย เพื่อป้องกันการติดโรคร้อยละ 45 และป้องกันการตั้งครรภ์ร้อยละ 35 ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ อนงค์ ประสาธน์วนกิจ, ประณีต ส่งวัฒนา และบุญวดี เพชรรัตน์ (2552) ที่พบว่า วัยรุ่นมีทัศนคติต่อการใช้ถุงยางอนามัยว่าไม่ควรใช้ถุงยางอนามัยกับการมี เพศสัมพันธ์ เกิดจากความรัก ต้องมีความไม่ไว้ใจซึ่งกันและกัน เชื่อว่าการมีเพศสัมพันธ์กับคน รักมีความเสี่ยงต่อการติดเชื้อน้อยกว่าหญิงบริการ (กนกวรรณ สันรัตน์, 2552) และมองว่าการ ใช้การใช้ถุงยางอนามัยทำให้รู้สึกไม่เป็นธรรมชาติ ไม่สนุก ทำให้ ความรู้สึกทางเพศลดลง (วารุณี ฟองแก้ว, พิมพาภรณ์ กลั่นกลิ่น, ประณีต ส่งวัฒนา, สุชาดา ทวีสิทธิ์, พิสมัย หอมจำปา และฤาเดช เกิดวิชัย, 2549)

2.1.2 การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ใช้วิธีคุมกำเนิด การศึกษาปัจจัยทำนายการมี เพศสัมพันธ์ตั้งแต่อายุน้อยของวัยรุ่นหญิงผิวดำและผิวกาว พบว่า วัยรุ่นหญิงผิวกาวไม่ได้ใช้วิธี คุมกำเนิดเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก ร้อยละ 54.6 ส่วนในวัยรุ่นหญิงผิวกาวไม่ได้ใช้วิธีคุมกำเนิดเมื่อมี เพศสัมพันธ์ครั้งแรก ร้อยละ 51.4 (Felton & Bartoces, 2002) จากการศึกษาของ อรุษา จันทรวีรช (2544) พบว่ามีเพศสัมพันธ์โดยไม่ได้ใช้ถุงยางอนามัยร้อยละ 85.7 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ความคิดเห็นเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน การคล้อยตามกลุ่มเพื่อน ที่พักอาศัย และ ความสัมพันธ์ทางเพศของสตรีวัยรุ่นในจังหวัดอุบลราชธานี พบว่า วัยรุ่นหญิงใช้วิธีคุมกำเนิด ร้อยละ 80.0 ส่วนใหญ่ใช้ถุงยางอนามัย ร้อยละ 50.8 รองลงมาใช้ยาเม็ดคุมกำเนิด ร้อยละ 29.2 ไม่ใช้วิธี

คุมกำเนิด ร้อยละ 20.0 และวัยรุ่นมีความคิดว่าการใช้ถุงยางอนามัยทำให้ความรู้สึกทางเพศลดลงไม่เป็นที่พึงพอใจ ร้อยละ 13.0 ทั้งนี้พบว่าการใช้วิธีคุมกำเนิดในวัยรุ่นยังไม่ถูกต้องเหมาะสม (Weruwanaruk, 2002)

2.2 การมีคู่นอนหลายคน หมายถึง การเปลี่ยนคู่นอนหรือชายที่มีเพศสัมพันธ์ด้วย จำนวนมากกว่า 1 คน กำลังเป็นค่านิยมที่ผิดและเป็นปัญหาของวัยรุ่นในปัจจุบัน จากการศึกษาความสัมพันธ์ของการใช้สารเสพติด การเปลี่ยนคู่นอน เป็นพฤติกรรมเสี่ยงสูงมากที่ทำให้เกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และแพร่กระจายเชื้อได้มากขึ้น (กฤตยา อาชวนิจกุล, 2554) จากการศึกษาของ วีระชัย ลิทธิปิยะสกุล, พิษานัน หนูวงษ์, รัชนิ ลักขิตานนท์ และเบ็ญญา ยมสาร (2556) พบว่า วัยรุ่นมีคู่นอนเฉลี่ย 1-2 คน บางคนมีคู่นอนมากถึง 20 คน จากการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในนักเรียนระดับมัธยมศึกษา พบว่า นักเรียนมีจำนวนคู่นอน 2 คนคิดเป็นร้อยละ 33.3 (อรอุษา จันทรวีรุจ, 2544) จากการศึกษาที่วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนหลายคนส่งผลให้วัยรุ่นกลุ่มนี้มีภาวะเสี่ยงสูงต่อการติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และเอดส์

2.3 การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร หรือการมีเพศสัมพันธ์เร็วตั้งแต่ยังเป็นวัยรุ่นตอนต้น ทำให้วัยรุ่นเสี่ยงต่อการติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และเอดส์ เนื่องจากเนื้อเยื่อบริเวณอวัยวะเพศของวัยรุ่นมีลักษณะบอบบางเนื่องจากยังไม่เต็มที่จึงมีการฉีกขาดได้ง่าย ทำให้เกิดการติดเชื้อต่าง ๆ และไวต่อการติดเชื้อได้ง่ายมากกว่าผู้ใหญ่ (Felton & Bartoces, 2002) การศึกษาของ รุ่งรัตน์ ศรีสุริยเวศน์ และพรนภา หอมสินธุ์ (2556) พบว่า เพศหญิงอยู่ในช่วงอายุระหว่าง 11-14 ปี ร้อยละ 44 จากผลการสำรวจระดับประเทศเกี่ยวกับ พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นและเยาวชนของสถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล เมื่อ พ.ศ. 2549 พบว่า อายุที่เริ่มมีเพศสัมพันธ์ลดลงในผู้ชายอยู่ที่ช่วงอายุ 10-13 ปี และผู้หญิงอยู่ที่ ช่วงอายุ 11-14 ปี (กฤตยา อาชวนิจกุล, 2554) สอดคล้องกับการศึกษาการรับรู้ภาวะเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองบัวลำภู พบว่า วัยรุ่น ร้อยละ 38.1 มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุ 14 ปี และอายุน้อยที่สุดที่มีเพศสัมพันธ์ คือ อายุ 10 ปี คิดเป็น ร้อยละ 7.2 (สุภาภรณ์ ปัญหาราช, 2556) จากผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าวัยรุ่นหญิงมีแนวโน้มมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร และยังคงอยู่ในวัยเรียนเพิ่มมากขึ้น และส่งผลให้เกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ได้

ผลกระทบของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นหญิง

1. ผลกระทบต่อร่างกาย การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่มีการป้องกันหรือการคุมกำเนิดที่เหมาะสมหรือการมีคู่นอนหลายคนก่อให้เกิดการแพร่ระบาดของโรคเอดส์เพิ่มขึ้น โดยผ่านช่องทาง การมีเพศสัมพันธ์ ได้แก่โรคตับอักเสบจากเชื้อไวรัสชนิดบี โรคภาวะภูมิคุ้มกันบกพร่องจากเชื้อเอดส์ (ภัทรภูมิ โปธิพงษ์, 2553) การมีเพศสัมพันธ์ตั้งแต่เป็นวัยรุ่นตอนต้น สรีระบริเวณช่องคลอด

และเชื่อบริเวณอวัยวะสืบพันธุ์มีลักษณะบอบบาง ยังเจริญไม่เต็มที่จึงมีการศึกษาได้ง่ายเมื่อมีเพศสัมพันธ์ซึ่งต้องมีการเสียดสีจากการสอดใส่อวัยวะเพศ ทำให้เกิดการระคายเคืองจนเกิดแผล (Niestien & Anderson, 2002) ซึ่งเป็นช่องทางที่ทำให้ติดเชื้อโรคต่าง ๆ ได้ง่ายโดยเฉพาะเชื้อเอชไอวี ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาผลวิจัยของตัวแทนเยาวชนชนลิตีเด็กพบว่า วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ช่วงอายุที่น้อยลงผู้หญิงมีเพศสัมพันธ์ตั้งแต่ 10 ปี โดยวัยรุ่นชายที่มีเพศสัมพันธ์ใช้ถุงยางอนามัยเพียงร้อยละ 18.6 ทำให้เกิดการแพร่กระจายของเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อย่างรวดเร็ว และควบคุมไม่ได้ ส่งผลให้เกิดปัญหาสังคม ครอบครัว และสิ่งสำคัญคือ ปัญหาด้านสุขภาพ (อภิญา เปี่ยมวัฒนาทรัพย์ และคณะ, 2552) และหากมารดาวัยรุ่นเกิดการติดเชื้อ สามารถแพร่เชื้อจากมารดาไปยังทารกในครรภ์ได้ (วรวรรณ ทิพย์วาริรมย์, อากาศร เผ่าวัฒนา และปัญญารัตน์ ลาภวงศ์วัฒนา, 2556) นอกจากนี้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในวัยรุ่นนอกจากทำให้เกิดการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ ซึ่งการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรเป็นปัญหาทางด้านสุขภาพ เมื่อเกิดการตั้งครรภ์วัยรุ่นมักจะทำแท้ง การทำแท้งเป็นเรื่องผิดกฎหมาย ทำให้ต้องยุติการตั้งครรภ์โดยทำแท้งเถื่อน และมีผลการศึกษาพบว่า วัยรุ่นที่มีลูกก่อนอายุครบ 18 ปี 1 ใน 10 เคยคิดฆ่าตัวตายระหว่างตั้งครรภ์หรือหลังคลอด 1-2 ครั้ง และหากเด็กคลอด ทารกที่คลอดจะเสียชีวิตก่อนอายุครบปี เมื่อมารดาวัยรุ่นอยู่ระหว่างตั้งครรภ์หรือหลังคลอดมักเกิดอุบัติเหตุของโลหิตจาง ความดันโลหิตสูงขณะตั้งครรภ์ เจ็บครรภ์ คลอดนาน และภาวะคลอดก่อนกำหนดสูง อัตราตายของมารดาอายุ 15-19 ปี สูงกว่ามารดาที่มีอายุ 20-24 ปี ถึง 3 เท่า (กลุ่มบริหารยุทธศาสตร์และการวิจัย ศูนย์อนามัยที่ 3 กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข, 2555)

2. ผลกระทบต่อจิตใจพบว่า เมื่อเกิดการเจ็บป่วยทางกายจากการติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ย่อมส่งผลกระทบต่อจิตใจทำให้เกิดความกลัว เมื่อมีการตั้งครรภ์ในขณะที่ยังไม่พร้อมจะส่งผลทางด้านจิตใจ ทำให้สับสนและขัดแย้งในตนเอง โดยจะแสดงพฤติกรรมโกรธ ก้าวร้าว มีพฤติกรรมถดถอยและซึมเศร้า นอกจากนี้วัยรุ่นหญิงยังเกิดความกลัว รู้สึกผิด วิตกกังวล โกรธและอับอาย เมื่อถูกปฏิเสธความรับผิดชอบจากสามี ถูกทอดทิ้งหรือไม่ได้รับการยอมรับจากบิดามารดา รู้สึกไร้คุณค่า และอาจคิดฆ่าตัวตาย (กลุ่มบริหารยุทธศาสตร์และการวิจัย ศูนย์อนามัยที่ 3 กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข, 2555) เนื่องจากสังคมไทยยังไม่ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นหญิงที่ยังไม่ได้แต่งงาน สังคมไทยมีการขัดเกลาทางด้านสังคมที่แตกต่างกันในด้านบทบาทของชายและหญิงในเรื่องเพศของหญิงที่ต้องรักษานางสงวนตัวการพูดคุยซักถามเรื่องเพศยังไม่เป็นที่ยอมรับและเปิดเผย เมื่อสังคมเปลี่ยนแปลงไป วัยรุ่นหญิงมีโอกาสและอิสระในการคบเพื่อนต่างเพศมากขึ้นทำให้วัยรุ่นถูกชักจูงให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมากขึ้น วัยรุ่นหญิงที่มีเพศสัมพันธ์แล้วจะเกิดความรู้สึกหมั่นไส้ในตนเอง กลัวการตั้งครรภ์ กลัวถูกฝ่ายชายทอดทิ้ง วัยรุ่นหญิงที่ตั้งครรภ์ในวัยเรียนมักถูกประณามจากสังคม บางรายต้องยุติการเรียน เกิดความเครียดและความอับอาย (นวลรัตน์ โมทนา, 2555)

จากการศึกษาของ ศูนย์ศึกษาและขับเคลื่อนการพัฒนาเด็กและเยาวชน มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ และคณะ (2558) พบว่า วัยรุ่นหญิงต้องเผชิญกับปัญหาท้องไม่พร้อมถึงร้อยละ 19 คิดฆ่าตัวตาย เนื่องจาก ความเครียด และความวิตกกังวลสูง ร้อยละ 28.8 กลัวถูกตำหนิ จากสังคม เป็นที่อับอายของ ครอบครัวและญาติ (กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงมนุษย์, 2553 อ้างถึงใน เบญจพร ปัญญาข, 2553) การเผชิญ ภาวะเครียดกดดัน ความกลัว ความรู้สึกสูญเสีย คุณค่าในตนเอง เสรีา โศก รู้สึกผิดบาป โทษตนเอง เป็นปัจจัยหลักนำไปสู่การเกิดภาวะซึมเศร้าและการ ฆ่าตัวตายในที่สุด (สายฝน เอกวางกูร, 2556)

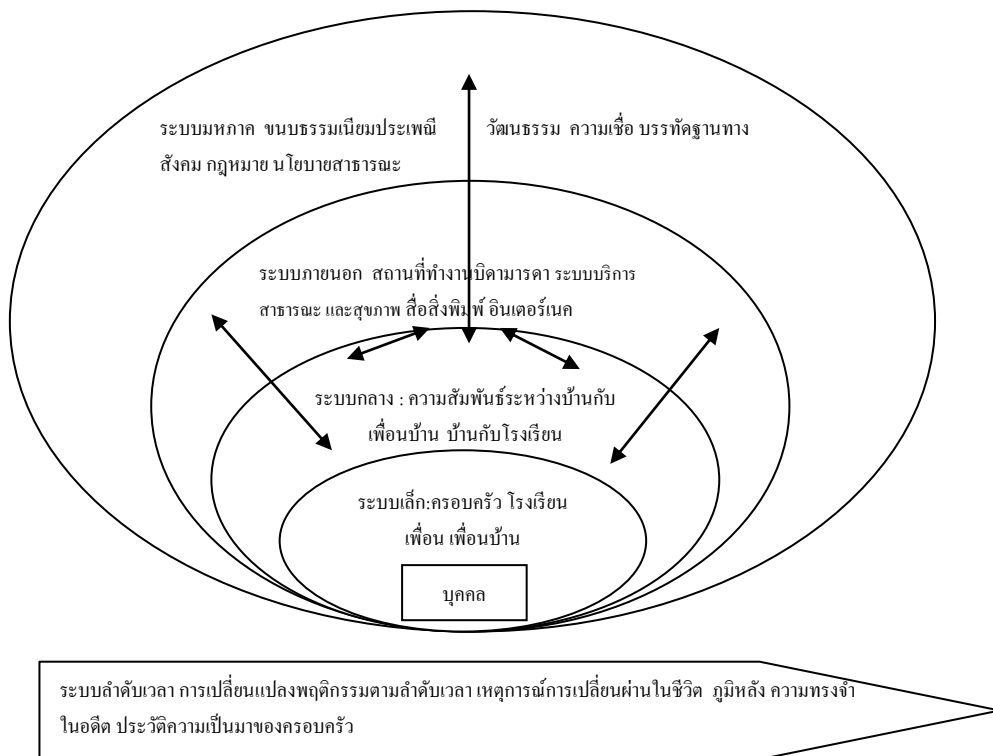
3. ผลกระทบต่อครอบครัว การเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และการตั้งครรภ์ที่ไม่พร้อม ในวัยรุ่นเป็นการเพิ่มภาระทางเศรษฐกิจ ครอบครัวได้รับผลกระทบอย่างชัดเจนในเรื่องการรักษาโรค การดูแลมารดาวัยใส ปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์นอกจากจะเกิดผลกระทบกับตัววัยรุ่นแล้ว ยังมีผลกระทบต่อเด็กทารกในครรภ์ เนื่องจากการเลี้ยงดูบุตรของหญิงวัยรุ่นจำเป็นต้องมีผู้ช่วยเหลือ และดูแลทารก มารดาวัยใส อายุ 15-18 ปี ปัจจุบันไม่ได้เรียนหนังสือทั้งสามภรรยา ภรรยาไม่ได้ ประกอบอาชีพอยู่กับสามีโดยไม่ได้แต่งงาน ไม่มีงานทำ ไม่มีรายได้เลี้ยงตนเอง อาศัยรายได้จากพ่อแม่ พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา ปัญหาหลักที่พบในการเลี้ยงดูบุตร ได้แก่ ขาดความพร้อม ขาดวุฒิภาวะ และไม่มีความรู้ทักษะในการเลี้ยงดูบุตร ค่าใช้จ่ายไม่เพียงพอ ขาดชีวิตที่มีความอิสระ สามีไม่รับผิดชอบ ในการเลี้ยงดูบุตร และเป็นภาระของบิดามารดา (สุภาภรณ์ ปัญหาราช, 2556)

4. ผลกระทบต่อสังคม การตั้งครรภ์ในวัยรุ่นหากการตั้งครรภ์ดำเนินต่อไปจะมีผลต่อ อนาคตของวัยรุ่น คือ ไม่มีโอกาส เรียนต่อ ไม่ได้ทำงาน ขาดรายได้ ฐานะยากจน ชีวิตมักหย่าร้างและ แยกทางกัน วัยรุ่นมักถูกประนามจากสังคม ถูกทอดทิ้งจากสังคมและกลุ่มเพื่อน (สุวัทนา อารีพรรค, 2543) สังคมต้องสูญเสียทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพในการพัฒนาประเทศและสิ้นเปลืองงบประมาณ ในการแก้ไขปัญหา และอาจพัฒนาเป็นค่านิยมที่ไม่ถูกต้อง ซึ่งจะเห็นว่าผลกระทบของพฤติกรรม เสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นหญิงเท่านั้น แต่ ยังมีผลกระทบต่อครอบครัว และสังคมอีกด้วย ปัญหา พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในวัยรุ่นชายและหญิงจึงควรได้รับการป้องกันและแก้ไขอย่างถูกต้องเหมาะสม การที่วัยรุ่นชายและหญิงมีพฤติกรรมเสี่ยงจนก่อให้เกิดปัญหาต่างๆมากมาย น่าจะมีปัจจัยหลายอย่างที่มี อิทธิพลหรือส่งเสริมให้ประพฤติกและปฏิบัติพฤติกรรมเสี่ยงดังกล่าว

สรุปได้ว่า ผลกระทบของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นไม่ได้มีผลกระทบเฉพาะตัว วัยรุ่นเท่านั้น ยังมีผลกระทบต่อครอบครัว และสังคมอีกด้วย ปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ โดยเฉพาะในวัยรุ่นหญิงจึงควรได้รับการป้องกันและแก้ไขอย่างถูกต้องเหมาะสม การที่วัยรุ่นหญิงมี พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจนก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ มากมายนั้น น่าจะมีปัจจัยหลายอย่างที่มีอิทธิพล หรือส่งเสริมให้ประพฤติกและปฏิบัติพฤติกรรมเสี่ยงดังกล่าว

ทฤษฎีระบบนิเวศวิทยาเชิงสังคม

ทฤษฎีระบบนิเวศวิทยาเชิงสังคมของ Bronfenbrenner (2005) เป็นทฤษฎีที่ประยุกต์มาจากทฤษฎีระบบนิเวศวิทยา (Bronfenbrenner's ecological framework) ปี ค.ศ. 1997 และพัฒนามาเป็นแนวคิด (Bronfenbrenner, 2005) แนวคิดระบบนิเวศวิทยาเชิงสังคมนี้เชื่อว่าการเกิดพฤติกรรมในบุคคลไม่สามารถอธิบายได้เพียงปัจจัยเดียว ปัจจัยที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมนั้นเป็นความสัมพันธ์ที่ซับซ้อน ระหว่างปัจจัยภายในตัวบุคคลและปัจจัยภายนอกตัวบุคคลหรือปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมปัจจัยนั้นจะมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันระหว่างบุคคลภายใต้สภาพสิ่งแวดล้อม โดยบุคคลจะมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมที่อยู่ใกล้ตัวบุคคลมากที่สุด และขยายออกไปรอบๆตัวบุคคลเริ่มตั้งแต่ บ้าน โรงเรียน ชุมชน จนถึงโครงสร้างทางสังคมที่ใหญ่ขึ้น Bronfenbrenner (2005) ได้แบ่งความสัมพันธ์ที่ซับซ้อนระหว่างระบบบุคคลกับสิ่งแวดล้อม ดังกล่าวออกเป็น 5 ระดับ ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 ทฤษฎีระบบนิเวศวิทยาเชิงสังคม (Bronfenbrenner, 2005)

1. ระดับจุลภาคหรือระดับเล็ก (Microsystem) เป็นระบบความสัมพันธ์ในระดับแรก ประกอบด้วยตัวของบุคคล ได้แก่ ปัจจัยทางด้านชีวภาพ การเรียนรู้ อารมณ์ ความเชื่อและทัศนคติของบุคคล บุคคลจะมีปฏิสัมพันธ์หรือมีความสัมพันธ์กับ สิ่งแวดล้อมใกล้ๆ ตัวอยู่ตลอดเวลา การมี

ปฏิสัมพันธ์กันต้องเป็นอิทธิพลแบบสองทิศทาง ซึ่งส่งผลกระทบต่อและมีอิทธิพลต่อโครงสร้างภายในระบบอยู่ตลอดเวลา ระบบนี้ประกอบด้วย ครอบครัว โรงเรียน เพื่อน พฤติกรรม และความเชื่อของบิดา มารดา มักจะส่งผลกระทบต่อและมีอิทธิพลต่อทัศนคติและการแสดงออกต่อพฤติกรรมหนึ่ง ๆ ของเด็ก ความสัมพันธ์ในระดับนี้จะมีอิทธิพลมากที่สุดต่อพฤติกรรมของเด็ก

2. ระดับกลาง (Mesosystem) เป็นความสัมพันธ์ที่อยู่ถัดออกมาจากตัวบุคคล ซึ่งก่อให้เกิดเป็นความสัมพันธ์ของหน่วยหรือโครงสร้างของระดับจุลภาค (Microsystem) ตั้งแต่ 2 โครงสร้างขึ้นไป (Härkönen, 2007) โดยระดับเหล่านี้จะมีอิทธิพลและผลที่เกี่ยวข้องกันและมีปฏิสัมพันธ์ต่อการเกิดพัฒนาการในตัวบุคคลส่งผลให้เกิดพฤติกรรมของเด็ก ยกตัวอย่างเช่น ความสัมพันธ์ระหว่างบ้านกับเพื่อนบ้าน บ้านกับโรงเรียน โรงเรียนกับที่ทำงาน

3. ระดับภายนอก (Exosystem) เป็นระดับของความสัมพันธ์ที่อยู่ถัดออกมาอีกชั้นหนึ่ง เป็นระบบของสังคมที่ใหญ่ขึ้นที่บุคคลไม่ได้เข้าไปเกี่ยวข้องโดยตรงหรือสิ่งนั้นไม่ได้ส่งผลกระทบต่อโดยตรงต่อบุคคล แต่ส่งผลกระทบทางอ้อม เช่น ชุมชน สถานที่ทำงาน แหล่งอำนวยความสะดวกในชุมชน และมาส่งผลหรือมีอิทธิพลให้เกิดพฤติกรรมต่าง ๆ ขึ้นมา ตัวอย่างเช่น สถานที่ทำงานของมารดาที่เอื้อต่อการเลี้ยงดูบุตร เงินเดือน โบนัส สวัสดิการที่ได้รับของหน่วยงาน ที่มีผลสนับสนุนให้สามารถเลี้ยงดูบุตรอย่างใกล้ชิดและมีคุณภาพ ย่อมส่งผลทางอ้อมต่อพฤติกรรมของเด็ก (Bronfenbrenner, 1997; Härkönen, 2007)

4. ระดับมหากาหรือระดับใหญ่ (Macrosystem) เป็นความสัมพันธ์ที่อยู่นอกสุดของระบบนิเวศวิทยา โดยอยู่ห่างไกลออกจากตัวบุคคลมากที่สุด ได้แก่ ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม ความเชื่อ บรรทัดฐานทางสังคม กฎหมาย นโยบายสาธารณะ เป็นต้น เป็นระบบที่อยู่ไกลจากตัวบุคคล (Berk, 2000; Härkönen, 2007) แต่มีอิทธิพล และส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมในแต่ละบุคคล เช่นการกำหนดแนวนโยบายเป็นมาตรการทางสังคมเพื่อให้คนในสังคมยอมรับ (สมพล วันตะเมธ, 2551) เนื่องจากในระบบนี้จะมีเชื่อมโยงและมีความสัมพันธ์กับทั้ง 3 ระบบข้างต้น บุคคลที่อาศัยอยู่ในสังคมและวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน จึงมีการแสดงออกของพฤติกรรมหนึ่ง ๆ ที่แตกต่างกัน (Härkönen, 2007) แต่ยังคงอาศัยอยู่ในระดับมหากาเดียวกัน

5. ระบบลำดับเวลา (Chrono-system) ประกอบด้วยอิทธิพลสภาพแวดล้อม และวิถีชีวิตที่ผ่านมา ซึ่งมีอิทธิพล และกระทบต่อพัฒนาการและพฤติกรรมของเด็ก การเปลี่ยนผ่านในช่วงชีวิตที่ผ่านมา เด็กแต่ละคนจะมีความแตกต่างกันขึ้นกับภูมิหลัง กรรมพันธุ์ อารมณ์ความรู้สึก ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมของวัยรุ่นในระดับลำดับเวลา เช่น ความยากจน พ่อแม่หย่าร้าง ความทรงจำดี ๆ ในวัยเด็ก ซึ่งหล่อหลอมอยู่ตลอดช่วงชีวิตที่ผ่านมาของเด็ก เหตุการณ์หรือความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจะคงอยู่ไปตลอดช่วงชีวิตของเด็ก

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีการศึกษาใน 3 ระบบคือ Microsystem, Mesosystem และ Exosystem เนื่องจากวัยรุ่นแต่ละคนในเขตเมืองพัทยามีความแตกต่างกัน แต่บริบทของวัยรุ่นเมืองพัทยา มีความคล้ายคลึงกัน ทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจ กฎหมาย นโยบายประเทศ ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จึงไม่ได้ทำการศึกษาในระดับ Macrosystem และ Chrono-system การประยุกต์ใช้แนวศึกษาทางนิเวศวิทยาเชิงสังคมในการพัฒนาแนวทางการป้องกันปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นนับว่ามีการปฏิบัติอย่างแพร่หลายในต่างประเทศ เช่น การนำมาใช้ในการป้องกันการตั้งครรภ์ของเยาวชน (Raneri & Wiemann, 2007 อ้างถึงใน สมพล วันตะเมธ, 2551) แนวทางนิเวศวิทยาเชิงสังคม เป็นแนวคิดเชิงบูรณาการที่แสวงหาแนวทางการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น ทั้งในระดับบุคคล ระดับระหว่างบุคคล ระดับสถาบันองค์กร ระดับชุมชน และระดับสังคม ซึ่งถือว่าครบถ้วนและสามารถนำมาใช้ในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเสี่ยงทางสุขภาพของบุคคลได้อย่างยั่งยืน ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยได้แบ่งปัจจัยที่ศึกษาออกเป็น 2 กลุ่ม คือ ปัจจัยภายในบุคคล ได้แก่ อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และทัศนคติพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และปัจจัยภายนอกบุคคล ได้แก่ รายได้ที่ได้รับ สัมพันธภาพในครอบครัว การรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงของกลุ่มเพื่อน การเข้าถึงสถานบันเทิง และการเข้าถึงสื่อกระแสทางเพศ

ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศวัยรุ่นหญิงตอนต้น

ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นหญิงตอนต้นมีหลายปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ปัจจัยภายในตัวบุคคล ได้แก่ อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และทัศนคติพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ซึ่งอาจส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศแตกต่างกัน ดังนี้

1.1 อายุ เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้บุคคลมีความแตกต่างกันในเรื่องความคิด บุคคลที่มีอายุมากจะมีพฤติกรรมตอบสนองต่อการสื่อสาร ต่างจากบุคคลที่มีอายุน้อยซึ่งบุคคลที่มีอายุน้อยจะมีพฤติกรรมตอบสนองต่อการติดต่อสื่อสารเปลี่ยนไปเมื่ออายุมากขึ้น (พิชชดา วิรัชพันธุ์, 2534 อ้างถึงใน ชินานาถ จิตตารมย์, จารุวรรณ ต.สกุล, สุวิมล กิมปี และจิราภา เวคะวนิชย์, 2545) จึงทำให้ความคิด ทัศนคติ และความรู้สึกรู้สึกของคนต่างวัยไม่เหมือนกัน โดยเฉพาะในครอบครัวที่มีสมาชิกในครอบครัวที่มีวัยต่างกันมาก ๆ อาจส่งผลให้เกิดช่องว่างระหว่างวัยมีปัญหากับการรับรู้ความหมายของการสื่อสารในสิ่งเดียวกันต่างกัน วัยรุ่นเป็นช่วงวัยที่สำคัญต่อพัฒนาการของวัยรุ่น พฤติกรรมเสี่ยงจะเพิ่มมากขึ้นเมื่อวัยรุ่นมีอายุมากขึ้น การที่วัยรุ่นมีพฤติกรรมเสี่ยงบางอย่างเพิ่มขึ้นมักส่งผลให้มีพฤติกรรมทางบวกเกี่ยวกับสุขภาพลดลง สอดคล้องกับการศึกษาของ จูดีพร อิงคดาวรรณ และคณะ (2550) ที่ศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นหญิงใน โรงเรียนอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา และพัทลุง

โดยศึกษานักเรียนหญิงระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1, 2, 3 สังกัดกรมอาชีวศึกษา จำนวน 497 ราย พบว่า อายุมีผล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .001$) ดังนั้นอายุจึงเป็นตัวแปรหนึ่งที่ผู้วิจัยสนใจศึกษา

1.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นเครื่องบอกถึงสติปัญญา ความรู้ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของบุคคล ผู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า มีสติปัญญา ความรู้ ความสามารถในการคิดวิเคราะห์สถานการณ์ต่าง ๆ ได้ดีกว่าผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า โดยผลจากการศึกษาพบว่า เด็กนักเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 3.00 มีเพศสัมพันธ์มากเป็น 2 เท่า ของผู้ที่ได้คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป (อังคณา เพชรภาพ, 2551) สอดคล้องกับการศึกษาของ กิ่งแก้ว สำรวรสิน, พนิดา สิงห์เรือง, วันนิภา ทรงประดิษฐ์ และสุติตา ศิไทย (2555) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนโรงเรียนพิจิตรพิทยาคมพบว่า วัยรุ่นที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะมีความสามารถในการควบคุมตนเอง และความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองดีกว่าเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ เด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีแนวโน้มที่จะมีความรู้สึกที่ตีเกี่ยวกับตนเองต่ำ มีแนวโน้มที่จะมีการเรียนซ้ำชั้น เกิดความล้มเหลวทางการเรียน และพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสามารถร่วมทำนายความแปรผันของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้ร้อยละ 9.40 ($p < .05$) ซึ่งมีความแตกต่างกับการศึกษาของ วัชรภรณ์ บัตรเจริญ (2554) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดลพบุรี จากการศึกษาพบว่า ผลการเรียนไม่สามารถทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากการศึกษาจะเห็นว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไม่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียน แต่การศึกษาที่ผ่านมา พบว่าส่วนใหญ่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับ พฤติกรรมทางเพศของ

1.3 ทักษะคิดต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ทักษะคิด ความเชื่อ เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของบุคคลในการกระทำสิ่งต่าง ๆ โดยบุคคลมักจะเลือกปฏิบัติตามความเชื่อถือของตนเอง (Ajzen, 1998) ทักษะคิดเป็นความรู้สึกนึกคิดของบุคคลซึ่งมีผลต่อพร้อมที่จะปฏิบัติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งตามความรู้สึกนั้น มีทัศนคติในเรื่องเพศเป็นความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่จะแสดงออกเรื่องเพศ ตรงกันข้ามหากบุคคลนั้นมีทัศนคติไม่ดี จะแสดงพฤติกรรมทางเพศไปในทางที่ไม่ถูกต้องเหมาะสม จากการศึกษาความคิด ทักษะคิด ความเชื่อ และค่านิยมของวัยรุ่นหญิงต่อการมีเพศสัมพันธ์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในอเมริกาได้ พบว่า วัยรุ่นร้อยละ 76.0 มีค่านิยมและความเชื่อว่าเมื่อมีเพศสัมพันธ์กับแฟนไม่จำเป็นต้องใส่ถุงยางอนามัยในขณะที่มีเพศสัมพันธ์ จึงไม่ได้ใส่ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ ส่งผลให้มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ (Johnson, Rozmer, & Admission, 1999 อ้างอิงถึงใน นภภรณ์ หะวานนท์, 2542) สอดคล้องกับการศึกษาของ สันทิต บุญยะส่ง และคณะ, 2556) เรื่องการพัฒนารูปแบบการเฝ้าระวังและช่วยเหลือวัยรุ่นที่เสี่ยงต่อการตั้งครรภ์โดยอาสาสมัครแกนนำอนามัยเจริญพันธุ์วัยรุ่น พบว่า ภายหลังเข้า

โปรแกรม กลุ่มตัวอย่างสามารถลดความเสี่ยงการเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร และลดการตั้งครรภ์ของวัยรุ่นได้จริง สอดคล้องกับการศึกษาของ กัญญา กลายสุข, พรรณภา เงินเส็ง และวรรณรัตน์ มากำเนิด (2551) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดพิษณุโลก ที่พบว่าทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\beta = .485$) การศึกษาของ วิไล คุณคำ (2552) พบว่า ทัศนคติต่อเรื่องเพศของนักเรียนมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .15$)

2. ปัจจัยภายนอกบุคคล ได้แก่ รายได้ที่ได้รับ สัมพันธภาพในครอบครัว การรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มเพื่อน การเข้าถึงสถานบันเทิง และการเข้าถึงสื่อกระตุ้นอารมณ์เพศ อาจส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ดังจะเห็นได้จากการทบทวนงานวิจัยที่ผ่านมา ดังนี้

2.1 รายได้ที่ได้รับ รายได้เป็นตัวชี้วัดและบ่งบอกฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของบุคคล รายได้เป็นตัวกำหนดการได้มาของสิ่งอันเป็นปัจจัยสี่ในการดำรงชีวิต ในปัจจุบันผู้ที่มีรายได้สูงกว่าย่อมมีโอกาสแสวงหาเพื่อตอบสนองความต้องการด้านต่าง ๆ ได้มากกว่าผู้ที่มีรายได้ต่ำกว่า (วารุณี ฟองแก้ว และคณะ, 2549) สอดคล้องกับการศึกษาของ ชลนิทรา แสงบูรณ (2551) เรื่องรูปแบบการเลี้ยงดูและการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างมารดาและบุตรสาวต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นตอนต้นหญิง เขตกรุงเทพมหานคร พบว่า รายได้ที่ได้รับจากบิดามารดา มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมทางเพศของของนักเรียนวัยรุ่นหญิงตอนต้น ($r = .117, p < .05$) รวมทั้งการศึกษาของ Attaveclarp (2001) เรื่อง พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในจังหวัดภูเก็ต พบว่า รายได้ที่ได้รับมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศ โดยวัยรุ่นที่มีรายได้ที่ได้รับมากกว่า 1,000 บาทต่อเดือนมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมสูงกว่าวัยรุ่นที่มีรายได้ที่ได้รับน้อยกว่า 1,000 บาท 1.7 เท่า ($p < .05$) ดังนั้น รายได้และความเพียงพอของรายได้ของวัยรุ่นน่าจะเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น

2.2 สัมพันธภาพในครอบครัว เป็นสิ่งสำคัญและมีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศวัยรุ่น (กุลกานต์ อภิวัฒน์ลังการ, ประกายรัตน์ ภัทรชิตี และบุญเสริม หุตะแพทย์, 2555) ครอบครัวเป็นสถาบันพื้นฐานของสังคม มีบทบาทสำคัญในการ เลี้ยงดูเด็ก หล่อหลอมความเป็นมนุษย์ในวัฒนธรรมหนึ่ง ๆ ตลอดจนสร้างค่านิยม เจตคติ อุปนิสัย และบุคลิกภาพ โดยผ่านการมีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างสมาชิกในครอบครัว ปัจจุบันความผูกพันใกล้ชิดระหว่างสมาชิกในครอบครัวลดน้อยลงเพราะเป็นครอบครัวเดี่ยว พ่อแม่ไม่มีเวลาสนทนากับลูก (อาภาพร เผ่าวัฒนา, 2552) จากการศึกษาของ เรวดี เพชรศิริสาธิต และคณะ (2550) พบว่า สาเหตุหลักที่ทำให้ ครอบครัวขาดความสุข นำไปสู่พฤติกรรม

เสี่ยงด้านต่าง ๆ รวมทั้งด้านเพศของเยาวชนคือ ความขัดแย้งภายในครอบครัวที่มีสาเหตุจากการขาดทักษะการสื่อสาร เนื่องจากพ่อแม่ต้องทำงานหนัก การพัฒนาความสัมพันธ์ที่ดีและครอบครัวอบอุ่นจะช่วยลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นได้ (Henrich, Brookmeyer, Shrier, & Shahar, 2006) และการศึกษาของ สุพัตรา อักษรรัตน์ (2550) เรื่อง โครงสร้างและหน้าที่ครอบครัวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า โครงสร้างและหน้าที่ครอบครัวมีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ($r = -.38, p < .01$; $r = -.40, p < .01$ ตามลำดับ) นอกจากนี้จากการศึกษา นงลักษณ์ ปรีชาดิเรก (2546) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปรึกษาพูดคุยระหว่างมารดาและบุตรในครอบครัวพบว่า สัมพันธภาพระหว่างมารดาและบุตร และการทำกิจกรรมร่วมกันในวันหยุดของครอบครัวมีอิทธิพลต่อการปรึกษาพูดคุยระหว่างมารดาและบุตรในครอบครัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่า ขอบเขตความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิด ความผูกพันทางอารมณ์ระหว่างมารดาและบุตร ตลอดจนการทำกิจกรรมร่วมกันของสมาชิกในครอบครัวมีผลให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีในครอบครัว ช่วยลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นได้

2.3 การรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มเพื่อน เพื่อนมีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตตั้งแต่เด็กจนถึงวัยรุ่น กลุ่มเพื่อนมีความสำคัญต่อการสร้างรูปแบบพฤติกรรมมากขึ้น โดยวัยรุ่นใช้เวลาอยู่กับเพื่อนเพิ่มมากขึ้น และความสัมพันธ์ทางสังคมกับพ่อแม่ลดลง เพื่อนจึงเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการสร้างเจตคติและรูปแบบของพฤติกรรมต่อวัยรุ่น กลุ่มเพื่อนได้สร้างบริบททางสังคมที่มีส่วนเกี่ยวข้องอย่างมากกับพฤติกรรมเสี่ยง และการรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงของกลุ่มเพื่อน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ บุษบา ญาณสมเด็จ (2552) ได้กล่าวว่า กลุ่มเพื่อนมีส่วนสำคัญในการเริ่มทำพฤติกรรมเสี่ยงหากเพื่อนสนิทมีเพศสัมพันธ์ วัยรุ่นคนนั้นจะมีเพศสัมพันธ์ตามเพื่อนภายในระยะเวลา 1 ปี เพราะเพื่อนในกลุ่มเดียวกันมักมีลักษณะคล้ายกัน และมีอายุใกล้เคียงกัน และอิทธิพลจาก ตัวแบบในสังคมหรือเพื่อนในกลุ่มเดียวกันมีผลต่อพฤติกรรมดูแลสุขภาพ สอดคล้องกับการศึกษาของ สุมาลี สวายสอาด (2550) เรื่อง ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับความพร้อมในการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในกรุงเทพมหานคร พบว่า อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความพร้อมในการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ($r = .672, p < .05$) และสามารถร่วมทำนายความพร้อมในการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนได้ร้อยละ 70.7 และการศึกษาของ พงษ์สันชัย ปะวันนา (2549) เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี ที่พบว่า กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลเชิงบวกต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิง โดยสามารถร่วมทำนายการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิงได้ร้อยละ 19.4 กล่าวคือ เด็กนักเรียนหญิงที่มีการพบปะกลุ่มเพื่อนที่มีเพศสัมพันธ์มาก มีโอกาสเสี่ยงที่จะมีเพศสัมพันธ์มากกว่าเด็กหญิงที่ไม่มีกลุ่มเพื่อนที่

ไม่มีเพศสัมพันธ์ แสดงให้เห็นว่าเพื่อนในกลุ่มเดียวกัน โดยเฉพาะเพื่อนสนิทสามารถโน้มน้าวให้มีพฤติกรรมต่าง ๆ ได้ ฉะนั้นการรู้จักคบเพื่อนที่ดี ที่ชักจูงไปในทางที่ดีจึงเป็นปัจจัยที่สำคัญของวัยรุ่นที่จะนำไปสู่การป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

2.4 การเข้าถึงสถานบันเทิงหรือสถานบริการทางเพศ วัยรุ่นทั้งชายและหญิงที่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และทำให้เกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โดยเฉพาะโรคเอดส์ ส่วนมากจะเป็นเด็กนักเรียนในระดับมัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา ซึ่งส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในหอพักและบ้านพักในเขตเมือง ซึ่งเป็นบริเวณที่มีสถานบันเทิงหรือสถานบริการทางเพศหนาแน่นกว่าบริเวณนอกเขตเมือง การอาศัยอยู่ใกล้สถานเริงรมย์หรือสถานบริการทางเพศทำให้วัยรุ่นสามารถเข้าถึงสถานบันเทิงได้ง่าย วัยรุ่นเหล่านี้มีอิสระเต็มที่ไม่มีผู้ใหญ่คอยควบคุมดูแลเหมือนอยู่กับครอบครัว เมื่อกลุ่มวัยรุ่นอยู่ใกล้สถานเริงรมย์เกิดการมั่วสุม ดื่มสุรา เสพยาเสพติดวัยรุ่นสามารถเข้าถึงสถานเริงรมย์และมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้ การเที่ยวในสถานเริงรมย์แหล่งบันเทิง ที่เป็นแหล่งรวมของกลุ่มคนหลากหลายวัย มีอิทธิพลต่อค่านิยม ความเชื่อและการแสดงออกทางเพศของวัยรุ่นส่งผลให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ได้ป้องกัน และจากการศึกษาของ วารุณี ฟองแก้ว และคณะ (2549) พบว่า การมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเกิดจากความสนิทสนม คู่กันเคยกันในระดับหนึ่งและการดื่มหรือใช้สารเสพติดจนมึนเมาโดยไม่ได้ป้องกัน สอดคล้องกับการศึกษาของ อรุญา จันทรวีรุช (2544) เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ พบว่า การมีสถานเริงรมย์ใกล้ที่พักมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น ($r = .141, p < .01$) นั่นคือ นักเรียนที่พักอาศัยอยู่ใกล้สถานเริงรมย์หรือแหล่งบริการทางเพศมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมาก

2.5 การเข้าถึงสื่อกระตุ้นทางเพศ วัยรุ่นในปัจจุบันมีโอกาสเรียนรู้สิ่งยั่วยู่ทางเพศด้วยตนเองจากสื่อต่าง ๆ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ และการเลียนแบบระหว่างวัยรุ่นด้วยกันเอง ทำให้พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นอยู่ในภาวะเสี่ยงมากยิ่งขึ้น วัยรุ่นเรียนรู้เนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศได้ง่ายและรวดเร็วจากการเข้าถึงที่สะดวกสบาย มีช่องทาง โดยเฉพาะสื่อทางอินเทอร์เน็ต ซึ่งมีผลทั้งในทางบวกและทางลบต่อสุขภาพและพัฒนาการของวัยรุ่น (Ybarra & Mitchell, 2008) วัยรุ่นเข้าถึงข้อมูลข่าวสารเรื่องเพศได้ง่าย และรวดเร็วในทุกมิติ แต่ไม่สามารถควบคุมคุณภาพของสื่อได้ ทำให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเยาวชน (Gavin et al., 2006) การใช้อินเทอร์เน็ตในวัยรุ่นเกิดจากต้องการค้นหาเรื่องราวเพศ หาเพื่อน หาแฟน และการเล่นเกมออนไลน์ ก่อให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้ง่ายจากช่องทางอินเทอร์เน็ต เช่น การถูกละเมิดทางเพศผ่านข้อความ พฤติกรรมจากผู้คุกคามที่สื่อหรือแสดงออกถึงการคุกคามทางเพศจากการสัมผัส จากความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ความเชื่อใจขาดความรู้และประสบการณ์ ไม่ระมัดระวัง และบางครั้งเกิดจากความตั้งใจที่จะมีเพศสัมพันธ์

จากการศึกษาของ อนุกุล มโนชัย (2554) เรื่อง การคุกคามทางเพศต่อวัยรุ่นหญิงผ่านพื้นที่เสมือนจริง พบว่า ความไว้วางใจในพื้นที่เสมือนจริงมีความสัมพันธ์กับการคุกคามทางเพศด้านร่างกาย ($\chi^2 = 16.55$, $p < .01$) และสอดคล้องกับการศึกษาของ วัชรารักษ์ บัณฑิตเจริญ และคณะ (2555) เรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนไทยชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในอำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี พบว่า ช่องทางการเข้าถึงสื่อและ ความสะดวกในการเข้าถึงสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $p < .01$ ($r = .46$, $r = .38$ ตามลำดับ) และสามารถร่วมทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนได้ ร้อยละ 39.5 นอกจากนี้การศึกษาของ ลาวัณย์ อมรรัตน์ และธนลักษณ์ ผลิพัฒน์ (2551) เรื่อง การเฝ้าระวังพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวีในกลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษา ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 ยังพบว่า นักเรียนหญิงเคยเข้าเว็บไซต์โป๊ ร้อยละ 26.0 เคยดูหนังสือโป๊ วิชิตีโป๊ วิดีโอโป๊ ร้อยละ 59.4 ซึ่งการรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อสาธารณะในลักษณะกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ รวมทั้งข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องเพศผ่านสื่อต่าง ๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือโป๊ หนังสือพิมพ์ อินเทอร์เน็ต วิชิตี อาจนำไปสู่พฤติกรรมทางเพศก่อนเวลาอันสมควรได้โดยง่าย สอดคล้องกับการศึกษาของ ฉัฐวุฒิ จำอยู่, กุหลาบ รัตนสังขธรรม และอนามัย เทศกะทีก (2556) พบว่า ช่วงเวลาการใช้อินเทอร์เน็ต สถานที่ใช้อินเทอร์เน็ต รูปแบบการสนทนา ประสบการณ์การมีคนรัก หรือแฟน ระยะเวลาการใช้งานสามารถทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ได้ร้อยละ 71.2 ($r = 2.712$, $p < .001$)จากการศึกษาของ ฉมนน ธนินธญากร (2552) ศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตเทศบาลนครขอนแก่น อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น พบว่าสิ่งกระตุ้นทางเพศ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .305$)

สรุปจากการทบทวนวรรณกรรมพบว่าปัจจัย ภายในบุคคล ได้แก่ อายุ เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะติดต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และปัจจัยภายนอกบุคคล ได้แก่ รายได้ที่ได้รับ สัมพันธภาพภายในครอบครัว การรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงของกลุ่มเพื่อน การเข้าถึงสถานบันเทิง การเข้าถึงสื่อกระตุ้นทางเพศ มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น จึงนำมาศึกษาเพื่อหาปัจจัยเสี่ยง และนำไปเป็นแนวทางในการหาวิธีการป้องกันเพื่อลดปัจจัยเสี่ยงเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยหาความสัมพันธ์เชิงทำนาย (Predictive correlation research) โดยศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเมืองพัทยา ผู้วิจัยมีวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้นปีที่ 1-3 ที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดเขตการศึกษาเมืองพัทยา ตั้งอยู่ในเขตเมืองพัทยา ปีการศึกษา 2558 จำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 1,710 คน

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้นปีที่ 1-3 ที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดเขตการศึกษาเมืองพัทยา ตั้งอยู่ในเขตเมืองพัทยา ปีการศึกษา 2558 จำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 238 คน

การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง

การคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้จากการคำนวณขนาดตัวอย่างด้วยสูตรที่ใช้ในการสำรวจเพื่อประมาณสัดส่วนที่ทราบจำนวนประชากรทั้งหมดโดยใช้วิธีของ Parel et al. (1973)

$$\text{สูตร} = \frac{NZ^2 p(1-p)}{Nd^2 + Z^2 p(1-p)}$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้

N = ขนาดของประชากรนักเรียนหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดเขตการศึกษาเมืองพัทยา ปีการศึกษา 2558 รวมทั้งสิ้น 1,710 คน

Z = ค่าสถิติมาตรฐานใต้โค้งปกติที่สอดคล้องกับระดับนัยสำคัญ

$$(\alpha/2 = .05; Z_{0.025} = 1.96)$$

p = สัดส่วนของจำนวนประชากรนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ร้อยละ 19.2 ดังนั้น p มีค่าเท่ากับ 0.192 (อภิญา เปี่ยมวัฒนาทรัพย์ และคณะ, 2552)

d = ค่าความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่างที่ยอมรับได้เท่ากับ 5 % (0.05)

$$\begin{aligned} \text{แทนค่า } n &= \frac{(1,710) \cdot (1.96)^2 \cdot (0.192)(1-0.192)}{(1,710)(0.05)^2 + (1.96)^2(0.192)(1-0.192)} \\ &= 209 \text{ คน} \end{aligned}$$

ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่คำนวณ ได้อย่างน้อย 209 คน เพื่อป้องกันความไม่สมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถามจึงเพิ่มกลุ่มตัวอย่างอีกร้อยละ 10 (Little & Rubin, 2002 cited in Saunders et al., 2006) ดังนั้นขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้จึงมีจำนวนตัวอย่าง 230 คน

การได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่าง

1. พื้นที่ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี มีการจัดกลุ่มของโรงเรียนตามการบริหารจัดการของสำนักงานการศึกษาเมืองพัทยา จำนวน 3 กลุ่ม ดังนี้

1.1 พื้นที่โซนพัทยาเหนือ มีจำนวน 6 โรงเรียน ได้แก่ เมืองพัทยา 1 เมืองพัทยา 2 เมืองพัทยา 3 เมืองพัทยา 4 เมืองพัทยา 9 เมืองพัทยา 11

1.2 พื้นที่โซนพัทยากลาง มีจำนวน 2 โรงเรียน ได้แก่ เมืองพัทยา 5 เมืองพัทยา 6

1.3 พื้นที่โซนพัทยาใต้ มีจำนวน 2 โรงเรียน ได้แก่ เมืองพัทยา 7 เมืองพัทยา 8

2. สุ่มตัวอย่างตัวแทนโรงเรียนในพื้นที่โซนพัทยาเหนือ พัทยากลาง และพัทยาใต้ โดยวิธีการสุ่มอย่างง่ายแบบไม่มีการแทนที่มาครั้งหนึ่งของโรงเรียนทั้งหมดในแต่ละโซนเพื่อให้เป็นตัวแทนที่ดีของประชากร ได้ตัวแทนโรงเรียนโซนพัทยาเหนือ จำนวน 3 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนเมืองพัทยา 4 โรงเรียนเมืองพัทยา 9 และ โรงเรียนเมืองพัทยา 11 ตัวแทนโรงเรียนโซนพัทยากลาง จำนวน 1 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนเมืองพัทยา 5 และตัวแทนโรงเรียนโซนพัทยาใต้ จำนวน 1 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนเมืองพัทยา 7

3. ในแต่ละโรงเรียนมีนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาศึกษาปีที่ 1-3 แตกต่างกัน จึงสุ่มอย่างง่ายห้องเรียนจากจำนวนห้องเรียนทั้งหมด เพื่อให้ได้จำนวนนักเรียนเพียงพอตามสัดส่วนที่คำนวณได้ โดยโรงเรียนเมืองพัทยา 4 สุ่มอย่างง่ายจำนวน 2 ห้องเรียน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 24 คน โรงเรียนเมืองพัทยา 9 สุ่มอย่างง่ายจำนวน 2 ห้องเรียน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน โรงเรียนเมืองพัทยา 11 สุ่มอย่างง่ายจำนวน 3 ห้องเรียน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 79 คน โรงเรียนเมืองพัทยา 5 สุ่มอย่างง่ายจำนวน 2 ห้องเรียน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 35 คน และโรงเรียนเมืองพัทยา 7 สุ่มอย่างง่ายจำนวน 3 ห้องเรียน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 60 คน รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 238 คน ดังรายละเอียดในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วน

พื้นที่ โซน	โรงเรียน	ระดับชั้น เรียน	จำนวน ห้องเรียน	จำนวน นักเรียนหญิง ทั้งหมด	สัดส่วนจาก การคำนวณ	ห้องเรียนที่ สุ่มได้	จำนวนกลุ่ม ตัวอย่างที่ได้
พัทยา เหนือ	พัทยา 4		6	97	24		
		ม. 1	2	41			
		ม. 2	2	35		2/2	14
		ม. 3	2	21		3/1	10
	พัทยา 9		9	166	40		
		ม. 1	3	60		1/3	23
		ม. 2	3	57			
		ม. 3	3	49		3/2	17
	พัทยา 11		9	291	71		
ม. 1		3	94		1/2	25	
ม. 2		3	98		2/1	28	
ม. 3		3	99		3/1	26	
พัทยา กลาง	พัทยา 5		9	144	35		
		ม. 1	3	53		1/3	18
		ม. 2	3	53		2/2	17
		ม. 3	3	38			
พัทยา ใต้	พัทยา 7		15	248	60		
		ม. 1	5	84		1/3	15
		ม. 2	5	83		2/3	15
		ม. 3	5	81		3/1	30
รวมทั้งหมด			48	946	230	10	238

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามประกอบด้วย 7 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วย อายุ ระดับการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายได้ที่ได้รับ ที่พักอาศัยปัจจุบัน สถานภาพสมรสของบิดามารดา เป็นแบบเลือกตอบ และเติมข้อความลงในช่องว่างจำนวน 6 ข้อ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้สึกรู้สึก ความเชื่อของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ตั้งแต่อายุน้อย และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การดื่มสุราและใช้สารเสพติด การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ใช้ถุงยางอนามัย และการมีคู่นอนหลายคน ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 9 ข้อ ข้อคำถามมีลักษณะการวัดแบบลิเคิร์ต (Likert scale) 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วยค่อนข้างมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

เกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ข้อความ	ข้อคำถามทางบวก	ข้อคำถามทางลบ
เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง	ให้ 5 คะแนน	ให้ 1 คะแนน
เห็นด้วยค่อนข้างมาก	ให้ 4 คะแนน	ให้ 2 คะแนน
เห็นด้วยปานกลาง	ให้ 3 คะแนน	ให้ 3 คะแนน
เห็นด้วยน้อย	ให้ 2 คะแนน	ให้ 4 คะแนน
ไม่เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง	ให้ 1 คะแนน	ให้ 5 คะแนน

คะแนนรวมอยู่ในช่วง 9-45 คะแนน

การแปลผล คะแนนมาก หมายถึง มีทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศดี คะแนนน้อย หมายถึง มีทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศไม่ดี

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามสัมพันธภาพในครอบครัว เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความผูกพันใกล้ชิดที่เกิดขึ้นในครอบครัวของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น กับบุคคลภายในครอบครัวในด้านความผูกพันทางอารมณ์ ด้านขอบเขตความสัมพันธ์ และด้านการใช้เวลาร่วมกัน ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามของ ฉินฉินันท์ วิชัยรัมย์ (2545) ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 23 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .94 ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Likert scale) 5 ระดับ ประกอบด้วยเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง เห็นด้วยค่อนข้างมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย ไม่เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง

เกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ข้อความ	ข้อคำถามทางบวก	ข้อคำถามทางลบ
เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง	ให้ 5 คะแนน	ให้ 1 คะแนน

เห็นด้วยค่อนข้างมาก	ให้ 4 คะแนน	ให้ 2 คะแนน
เห็นด้วยปานกลาง	ให้ 3 คะแนน	ให้ 3 คะแนน
เห็นด้วยน้อย	ให้ 2 คะแนน	ให้ 4 คะแนน
ไม่เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง	ให้ 1 คะแนน	ให้ 5 คะแนน

คะแนนรวมอยู่ในช่วง 23-115 คะแนน

การแปลผล คะแนนมาก หมายถึง มีสัมพันธภาพในครอบครัวมาก คะแนนน้อย หมายถึง มีสัมพันธภาพในครอบครัวน้อย

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามการรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มเพื่อน เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ การรับรู้นักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นถึงการปฏิบัติหรือทำกิจกรรมของกลุ่มเพื่อนเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ได้แก่ พฤติกรรมการสูบบุหรี่ การดื่มเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ และเสพยาเสพติด การเที่ยวสถานบันเทิง การดูสื่อกระตุ้นอารมณ์เพศ การมีเพศสัมพันธ์ วัตถุประสงค์ วัดโดยใช้แบบสอบถามพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มเพื่อนของ ฉมนน ธนินธญากร (2552) มีค่าความเชื่อมั่น .83 มีข้อคำถามทั้งหมด 9 ข้อ ลักษณะเป็นข้อคำถามให้เลือกตอบจาก 3 ตัวเลือก ได้แก่ มี ไม่มี ไม่ทราบ

เกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

มี ให้ 1 คะแนน

ไม่มี ให้ 2 คะแนน

ไม่ทราบ ให้ 3 คะแนน

คะแนนรวมอยู่ในช่วง 3-27 คะแนน

การแปลผล คะแนนมาก หมายถึง มีการรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มเพื่อนน้อย คะแนนน้อย หมายถึง มีการรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มเพื่อนมาก

ส่วนที่ 5 แบบสอบถามการเข้าถึงสถานบันเทิง เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ ความสะดวกในการเข้าใช้บริการในสถานบันเทิง จำนวนสถานบันเทิง และค่าใช้จ่ายในการเข้าไปใช้บริการในสถานบันเทิง ที่ทำให้มีโอกาสมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น วัดโดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีข้อคำถามทั้งหมด 6 ข้อ มีลักษณะการวัดเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating scale) 3 ระดับ ดังนี้

ความสะดวกในการเข้าใช้บริการในสถานบันเทิง ประกอบด้วย สะดวกมาก ให้ 3 คะแนน สะดวกปานกลาง ให้ 2 คะแนน ไม่สะดวก ให้ 1 คะแนน

จำนวนสถานบันเทิง ประกอบด้วย มีมากกว่า 3 ร้าน ให้ 3 คะแนน มี 1-2 ร้าน ให้ 2 คะแนน ไม่มีเลย ให้ 1 คะแนน

ค่าใช้จ่ายในการเข้าไปใช้บริการในสถานบันเทิง ประกอบด้วย มีเงินเพียงพอ ให้ 3 คะแนน พอมีเงินบ้าง ให้ 2 คะแนน ไม่มีเงินเลย ให้ 1 คะแนน

คะแนนรวมอยู่ในช่วง 6-18 คะแนน

การแปลผล คะแนนมาก หมายถึง มีการเข้าถึงสถานบันเทิงมาก คะแนนน้อย หมายถึง มีการเข้าถึงสถานบันเทิงน้อย

ส่วนที่ 6 แบบสอบถามการเข้าถึงสื่อกระตุ้นทางเพศ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ ความถี่ในการได้รับข้อมูลที่กระตุ้นอารมณ์ทางเพศของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จากแหล่งต่าง ๆ ได้แก่ วิทยุ/ซีดี หนังสือพิมพ์/ นิตยสาร ภาพยนตร์/ ละครโทรทัศน์/ ฟังวิทยุ อินเทอร์เน็ต วัดโดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีข้อความทั้งหมด 5 ข้อ วัดเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating scale) 4 ระดับ ประกอบด้วย เป็นประจำ บ่อยครั้ง บางครั้ง ไม่เคย

เกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

เป็นประจำ ให้ 4 คะแนน

บ่อยครั้ง ให้ 3 คะแนน

บางครั้ง ให้ 2 คะแนน

ไม่เคย ให้ 1 คะแนน

คะแนนรวมทั้งห้รวมอยู่ในช่วง 5-20 คะแนน

การแปลผล คะแนนสูง หมายถึง มีการเข้าถึงสื่อทางเพศมาก คะแนนน้อย หมายถึง มีการเข้าถึงสื่อทางเพศ น้อย

ส่วนที่ 7 แบบสอบถามพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ เป็นข้อความเกี่ยวกับ การกระทำหรือการปฏิบัติของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น ที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ การมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัย รวมถึงการตอบสนองความต้องการทางเพศที่ไม่ปลอดภัย ได้แก่ การแต่งกายที่ไม่เหมาะสม การไปเที่ยวสถานเริงรมย์ การดื่มสุราหรือของมีเมา การอยู่ตามลำพังสองต่อสองกับเพศตรงข้าม การแต่งตัวสัมผัสร่างกายเพศตรงข้ามในเชิงชู้สาว เป็นต้น ทำให้มีโอกาสนำไปสู่การติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และเอดส์ ตลอดจนการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น วัดโดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีข้อความทั้งหมด 15 ข้อ ลักษณะการวัดเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ได้แก่ เป็นประจำ บ่อยครั้ง บางครั้ง นาน ๆ ครั้ง ไม่เคย

เกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

เป็นประจำ ให้ 5 คะแนน

บ่อยครั้ง ให้ 4 คะแนน

บางครั้ง ให้ 3 คะแนน

นาน ๆ ครั้ง ให้ 2 คะแนน

ไม่เคย ให้ 1 คะแนน

การแปลผล พิจารณาระดับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น จากคะแนนเฉลี่ย โดยใช้เกณฑ์ของ Best and Kahn (2003) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.49 หมายถึง มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอยู่ในระดับน้อยที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 1.50-2.49 หมายถึง มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอยู่ในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 2.50-3.49 หมายถึง มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 3.50-4.49 หมายถึง มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอยู่ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 4.50-5.00 หมายถึง มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอยู่ในระดับมากที่สุด

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เครื่องมือการวิจัยในครั้งนี้ถูกนำมาตรวจสอบคุณภาพ ดังนี้

1. การตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content validity) การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยนำแบบสอบถามทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ แบบสอบถามการเข้าถึงสถานบันเทิง แบบสอบถามการเข้าถึงสื่อกระตุ้นทางเพศ และแบบสอบถามพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ที่ผ่านการตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้วเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย อาจารย์ประจำคณะพยาบาลศาสตร์จำนวน 3 ท่าน พยาบาลผู้ปฏิบัติการพยาบาลขั้นสูง (APN) จำนวน 1 ท่าน และแพทย์ผู้เชี่ยวชาญด้านเวชศาสตร์ครอบครัว จำนวน 1 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content validity) ภายหลังจากที่ผู้ทรงคุณวุฒิได้ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือวิจัยแล้วผู้วิจัยได้นำเครื่องมือดังกล่าวมาปรับปรุงแก้ไขตามที่ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนะร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรวบรวมความคิดเห็นผู้ทรงคุณวุฒิได้ค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหา (Content validity index [CVI]) เท่ากับ 1, .86, 1 และ .91 ตามลำดับ หลังจากนั้นนำเครื่องมือที่ได้ไปใช้ทดลองใช้

สำหรับแบบสอบถามสัมพันธภาพภายในครอบครัว และแบบสอบถามการรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มเพื่อน ผู้วิจัยขออนุญาตใช้เครื่องมือวิจัยจากนักวิจัยท่านอื่น ซึ่งไม่มีการปรับปรุงหรือตัดแปลง ดังนั้นผู้วิจัยจึงไม่ได้มีการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา

2. การหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability)

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ แบบสอบถามสัมพันธภาพภายในครอบครัว แบบสอบถามการรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มเพื่อน แบบสอบถามการเข้าถึงสถานบันเทิง แบบสอบถามการเข้าถึงสื่อกระตุ้นทางเพศ และแบบสอบถามพฤติกรรมเสี่ยงทาง

เพศ ไปทดลองใช้กับกลุ่มนักเรียนที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ และนำมาคำนวณวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) โดยแบบสอบถามทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคเท่ากับ .75 แบบสอบถามสัมพันธภาพภายในครอบครัวเท่ากับ .84 แบบสอบถามการรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มเพื่อนเท่ากับ .71 แบบสอบถามการเข้าถึงสถานบันเทิงเท่ากับ .79 แบบสอบถามการเข้าถึงสื่อกระตุ้นทางเพศเท่ากับ .87 และแบบสอบถามพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศเท่ากับ .90

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้มีขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ขั้นเตรียมการ

1.1 ผู้วิจัยเสนอเค้าโครงวิทยานิพนธ์ และเครื่องมือการวิจัยต่อคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

1.2 ผู้วิจัยนำจดหมายจากคณบดีคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ถึงผู้อำนวยการ โรงเรียนที่ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์และขออนุญาตเข้าทำการเก็บรวบรวมข้อมูล

1.3 ผู้วิจัยขออนุญาตผู้อำนวยการ โรงเรียนที่ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเข้าพบเด็กนักเรียนที่เข้าร่วมการวิจัยและคุณครูประจำชั้นตามห้องเรียนจาก โรงเรียนที่ได้รับการสุ่มเข้าร่วมการวิจัย หลังจากนั้นผู้วิจัยแจกใบยินยอมเข้าร่วมการวิจัยให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างและผู้ปกครอง โดยแจกล่วงหน้า 1 สัปดาห์ เพื่อให้ให้นักเรียนและผู้ปกครองพิจารณาการเข้าร่วมการวิจัย โดยครูประจำชั้นเป็นผู้รวบรวมใบยินยอมก่อนวันเก็บข้อมูล

1.4 ผู้วิจัยเตรียมผู้ช่วยวิจัย โดยผู้วิจัยอบรมผู้ช่วยวิจัยในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งเป็นพยาบาลวิชาชีพ จำนวน 1 คน โดยอบรมการเก็บรวบรวมข้อมูล อธิบายขั้นตอน วิธีการเก็บข้อมูล เริ่มตั้งแต่การแนะนำตัว การชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย การพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่าง โดยให้กลุ่มตัวอย่างอ่านและลงนามในใบยินยอมเข้าร่วมการวิจัยเพื่อขอความร่วมมือในการวิจัย วิธีการสัมภาษณ์ตามเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล วิธีการบันทึกข้อมูล เพื่อให้ผู้ช่วยวิจัยมีความเข้าใจและใช้เครื่องมือวิจัยถูกต้องตรงกับผู้วิจัย และลงนามยินยอมการเก็บรักษาความลับของกลุ่มตัวอย่าง

1.5 ผู้วิจัยประสานงานกับอาจารย์ประจำชั้นเพื่อนัดหมายขอรับหนังสืออนุญาตจาก ผู้ปกครองนักเรียนเข้าร่วมการและนัดหมาย วัน เวลา สถานที่เก็บข้อมูล ตามบัญชีรายชื่อที่ผ่านการสุ่มคัดเลือกข้างต้น

2. ขั้นตอนการ

2.1 ผู้วิจัยนัดหมายกับครูประจำชั้น เพื่อจัดสถานที่ที่เอื้อต่อการเก็บข้อมูลให้มีอิสระ และเป็นส่วนตัว โดยจัดที่นั่งห่างกันพอสมควร

2.2 ผู้วิจัยเข้าพบกลุ่มตัวอย่าง เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย รายละเอียดการวิจัย วิธีการตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยแจกแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างและขอความร่วมมือให้นักเรียนตอบแบบสอบถามโดยใช้เวลาประมาณ 45-60 นาที โดยไม่มีอาจารย์ของโรงเรียนอยู่ในห้องหรือบริเวณที่นักเรียนตอบแบบสอบถาม และผู้วิจัยเน้นย้ำเตือนให้ตรวจสอบความครบถ้วนของข้อมูลก่อนส่งแบบสอบถามคืน แบบสอบถามของแต่ละคนที่ตอบเสร็จเรียบร้อยแล้ว ได้ถูกเก็บอย่างมิดชิดในซองกระดาษ

2.3 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาตรวจสอบมาตรวจสอบความครบถ้วน ก่อนนำมาวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง

1. ผู้วิจัยเสนอเค้าโครงวิทยานิพนธ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ก่อนดำเนินการวิจัย

2. เนื่องจากผู้เข้าร่วมการวิจัยในการวิจัยครั้งนี้เป็นเด็กนักเรียนหญิงอายุต่ำกว่า 18 ปี ซึ่งเป็นผู้ที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ผู้วิจัยจึงขออนุญาตจากผู้ปกครองของนักเรียนหญิงที่ถูกสุ่มเข้าร่วมการวิจัยผ่านครูประจำชั้น เพื่อให้ผู้ปกครองพิจารณายินยอม และลงนามอนุญาตในแบบยินยอมให้เข้าร่วมการวิจัยก่อนวันเก็บรวบรวมข้อมูล 1 สัปดาห์

3. สำหรับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย รายละเอียดการวิจัย โดยตรงกับนักเรียน และแจ้งให้ทราบว่า การตอบรับหรือปฏิเสธการเข้าร่วมการวิจัยในครั้งนี้ เป็นความสมัครใจ ไม่มีผลเสียหรือเงื่อนไขใด ๆ ต่อนักเรียนทั้งสิ้น

4. ไม่มีการระบุชื่อ-นามสกุล ของกลุ่มตัวอย่างในแบบสอบถาม เนื่องจากผู้วิจัยใช้รหัสในแบบสอบถาม แบบสอบถามที่ตอบเสร็จเรียบร้อยแล้ว จะถูกเก็บมิดชิดในซองกระดาษ ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามถูกเก็บเป็นความลับ มีเพียงผู้วิจัยเท่านั้นที่ทราบข้อมูล การนำเสนอผลการวิจัยในภาพรวม การทำลายข้อมูลกระทำภายหลังจากผลการวิจัยมีการเผยแพร่และตีพิมพ์แล้ว

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาในครั้งนี้มีรายละเอียดการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล และข้อมูลพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มตัวอย่างด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) ด้วยการแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์อำนาจการทำนายของปัจจัยภายใน และปัจจัยภายนอก ต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ด้วยสถิติสมการถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise multiple regression analysis)

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบหาความสัมพันธ์เชิงทำนาย (Predictive correlational research design) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเมืองพัทยา ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยจำแนกออกเป็น 4 ส่วน ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

ส่วนที่ 2 ช่วงคะแนน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่ศึกษา

ส่วนที่ 3 พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

ส่วนที่ 4 ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

วิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายได้ที่ได้รับต่อเดือน บุคคลที่พักอาศัยอยู่ด้วย สถานภาพสมรสของบิดามารดา โดยใช้สถิติพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ได้ผลดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล ($N = 238$)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
อายุ		
12-13 ปี	55	23.1
14-15 ปี	142	59.7
16-17 ปี	41	17.2
(Min = 12, Max = 17, $M = 14.42$, $SD = 1.06$)		
ระดับการศึกษา		
มัธยมศึกษาปีที่ 1	78	32.8
มัธยมศึกษาปีที่ 2	75	31.5
มัธยมศึกษาปีที่ 3	85	35.7

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (เกรด)		
1.01-2.00	4	1.7
2.01-3.00	73	30.7
3.01-4.00	161	67.6
(Min = 1.09, Max = 4.00, $M = 3.19$, $SD = .51$)		
รายได้ที่ได้รับของนักเรียน (บาทต่อเดือน)		
≤ 1,000	39	16.4
1001-2000	89	37.4
2001-3000	73	30.7
≥ 3001	37	15.5
(Min = 500, Max = 8,000, $M = 2,351.81$, $SD = 1,360.37$)		
บุคคลที่พักอาศัยอยู่ด้วย		
พักอาศัยอยู่กับบิดาและมารดา	104	43.7
พักอาศัยอยู่กับบิดาหรือมารดา	97	40.8
พักอาศัยอยู่กับญาติ	35	14.7
เช่าหอพักอยู่คนเดียว	2	0.8
สถานภาพสมรสของบิดามารดา		
อยู่ด้วยกัน	129	54.2
หย่าร้างหรือแยกกันอยู่	87	36.6
บิดาเสียชีวิต	18	7.5
มารดาเสียชีวิต	2	0.8
บิดามารดาเสียชีวิตทั้งคู่	2	0.8

จากตารางที่ 2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างประมาณครึ่งหนึ่งมีอายุระหว่าง 14-15 ปี (ร้อยละ 59.7) โดยมีอายุเฉลี่ยเท่ากับ 14.42 ปี ($SD = 1.06$) ศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ร้อยละ 35.7) รองลงมาคือ ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 (ร้อยละ 32.8) และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (ร้อยละ 31.5) ส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในอยู่ระหว่าง 3.01-4.00 โดยมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 3.19 ($SD = .51$)

รายได้ที่ได้รับอยู่ระหว่าง 1,001-2,000 บาทต่อเดือน (ร้อยละ 37.4) รองลงมามีรายได้ที่ได้รับอยู่ระหว่าง 2,001-3,000 บาทต่อเดือน (ร้อยละ 30.7) โดยมีรายได้ที่ได้รับเฉลี่ยเท่ากับ 2,351.81 บาทต่อเดือน ($SD = 1,360.37$) เกือบครึ่งพักอาศัยอยู่กับบิดาและมารดา (ร้อยละ 43.7) รองลงมาพักอาศัยอยู่กับบิดาหรือมารดา (ร้อยละ 40.8) และมากกว่าครึ่งสถานภาพสมรสของบิดามารดาอยู่ด้วยกัน (ร้อยละ 54.2)

ส่วนที่ 2 ช่วงคะแนน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่ศึกษา

ปัจจัยที่ศึกษาได้แก่ ทักษะสติพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ สัมพันธภาพในครอบครัว การรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มเพื่อน การเข้าถึงสถานบันเทิง และการเข้าถึงสื่อกระตุ้นทางเพศ วิเคราะห์และนำเสนอ ด้วย ช่วงคะแนน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ช่วงคะแนน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่ศึกษา ($N = 238$)

ตัวแปร	ช่วงคะแนน		<i>M</i>	<i>SD</i>
	คะแนนที่เป็นไปได้	คะแนนที่ได้		
ทักษะสติพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ	1-45	24-45	35.33	4.17
สัมพันธภาพในครอบครัว	1-115	50-103	81.15	11.02
การรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ของกลุ่มเพื่อน	1-27	9-27	18.80	2.93
การเข้าถึงสถานบันเทิง	1-18	5-18	10.02	2.54
การเข้าถึงสื่อกระตุ้นทางเพศ	1-20	6-17	8.42	2.54

จากตารางที่ 3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนทักษะสติพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศเฉลี่ยค่อนข้างสูงเท่ากับ 35.33 ($SD = 4.17$) มีคะแนนสัมพันธภาพในครอบครัวเฉลี่ยค่อนข้างสูงเท่ากับ 81.15 ($SD = 11.02$) มีคะแนนการรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มเพื่อนเฉลี่ยปานกลางเท่ากับ 18.80 ($SD = 2.93$) มีคะแนนการเข้าถึงสถานบันเทิงเฉลี่ยปานกลางเท่ากับ 10.02 ($SD = 2.54$) และมีคะแนนการเข้าถึงสื่อกระตุ้นทางเพศเฉลี่ยปานกลางเท่ากับ 8.42 ($SD = 2.54$)

ส่วนที่ 3 พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์และนำเสนอ โดยการหาค่าเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มตัวอย่าง โดยภาพรวมและรายข้อ ($N = 238$)

ข้อความ	<i>M</i>	<i>SD</i>	ระดับ
การดื่มน้ำผลไม้ที่ผสมแอลกอฮอล์อ่อน ๆ	2.08	1.04	น้อย
การนุ่งกระโปรงสั้น กางเกงรัดรูป	2.07	1.05	น้อย
การมีการสัมผัสร่างกาย และเนื้อต้องตัว	1.95	1.19	น้อย
การใส่เสื้อผ้าเดี่ยว เอวลอย เกะออก แต่งกายรัดรูป	1.92	1.01	น้อย
การดื่มเหล้า เบียร์ ไวน์	1.81	0.92	น้อย
การนอนหนุนตักกันและกันกับแฟน	1.61	1.05	น้อย
การอยู่ตามลำพังกับแฟนสองต่อสอง	1.56	0.97	น้อย
การมีเพศสัมพันธ์แล้ว	1.26	0.75	น้อยที่สุด
การมีเพศสัมพันธ์ โดยไม่ได้ป้องกันการตั้งครรภ์	1.18	0.70	น้อยที่สุด
การมีเพศสัมพันธ์กับแฟน แฟนไม่ใช้ถุงยางอนามัย	1.18	0.66	น้อยที่สุด
การพักอาศัยอยู่กับแฟน	1.17	0.65	น้อยที่สุด
การไปเที่ยว บาร์เบียร์/ คาราโอเกะกับแฟนสองต่อสอง	1.13	0.53	น้อยที่สุด
การมีการเปลี่ยนคู่นอน	1.07	0.41	น้อยที่สุด
การใช้สารเสพติดเพื่อกระตุ้นอารมณ์เพศ	1.05	0.26	น้อยที่สุด
การมีเพศสัมพันธ์กับผู้ให้บริการทางเพศ	1.02	0.21	น้อยที่สุด
โดยรวม	1.47	0.47	น้อยที่สุด

จากตารางที่ 4 พบว่า พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มตัวอย่างโดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($M = 1.47, SD = 0.47$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ การดื่มน้ำผลไม้ที่ผสมแอลกอฮอล์อ่อน ๆ ($M = 2.08, SD = 1.04$) การนุ่งกระโปรงสั้น กางเกงรัดรูป ($M = 2.07, SD = 1.05$) และการมีการสัมผัสร่างกาย และเนื้อต้องตัว ($M = 1.95, SD = 1.19$) สำหรับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับ

น้อยที่สุด 3 อันดับ ได้แก่ การมีเพศสัมพันธ์กับผู้ซื้อบริการทางเพศ ($M = 1.02, SD = .21$) การใช้สารเสพติดเพื่อกระตุ้นอารมณ์เพศ ($M = 1.05, SD = .26$) และการมีการเปลี่ยนคู่นอน ($M = 1.07, SD = .41$)

ตารางที่ 5 จำนวน และร้อยละของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายชื่อ
($N = 238$)

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ	จำนวน (ร้อยละ)				
	เป็นประจำ	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคย
การมีเพศสัมพันธ์กับผู้ซื้อบริการทางเพศ	0	1(0.4)	0	1(0.4)	235(98.7)
การใช้สารเสพติดเพื่อกระตุ้นอารมณ์เพศ	1(0.4)	2(0.8)	0	6(2.5)	229(96.2)
การดื่มเหล้า เบียร์ ไวน์	0	0	2(0.8)	8(3.4)	228(95.8)
การมีเพศสัมพันธ์กับแฟน แฟนไม่ใช่ ญาติขานามัย	1(0.4)	2(0.8)	8(3.4)	6(2.5)	221(92.9)
การไปเที่ยว บาร์เบียร์/ คาราโอเกะกับ แฟนสองต่อสอง	3(1.3)	7(2.9)	2(0.8)	5(2.1)	221(92.9)
การพักอาศัยอยู่กับแฟน	3(1.3)	3(1.3)	6(2.5)	8(3.4)	218(91.6)
การมีการเปลี่ยนคู่นอน	2(0.8)	4(1.7)	9(3.8)	5(2.1)	217(91.2)
การมีเพศสัมพันธ์ โดยไม่ได้ป้องกัน การตั้งครรภ์	2(0.8)	8(3.4)	8(3.4)	15(6.3)	205(86.1)
การนอนหนุนตักกันและกันกับแฟน	2(0.8)	15(6.3)	25(10.5)	31(13)	165(69.3)
การมีเพศสัมพันธ์แล้ว	6(2.5)	14(5.9)	23(9.7)	32(13.4)	162(68.1)
การอยู่ตามลำพังกับแฟนสองต่อสอง	15(6.3)	13(5.5)	33(13.9)	61(25.6)	116(48.7)
การมีการสัมผัสร่างกาย ตะนะเนื้อต้องตัว	0	14(5.9)	40(16.8)	71(29.8)	113(47.5)
การดื่มน้ำผลไม้ที่ผสมแอลกอฮอล์อ่อน ๆ	3(1.3)	15(6.3)	50(21.0)	62(26.1)	108(4.4)
การนุ่งกระโปรงสั้น กางเกงรัดรูป	5(2.1)	20(8.4)	51(21.4)	73(30.7)	89(37.4)
การใส่เสื้อผ้าเดี่ยว เอวลอย เกะออก แต่งกายรัดรูป	4(1.7)	21(8.8)	52(21.8)	74(31.1)	87(36.6)

จากตารางที่ 5 พบว่า พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศรายชื่อ ที่กลุ่มตัวอย่างปฏิบัติเป็นประจำ 3 อันดับแรกได้แก่ การอยู่ตามลำพังกับแฟนสองต่อสอง (ร้อยละ 6.3) รองลงมาได้แก่ การมีเพศสัมพันธ์แล้ว (ร้อยละ 2.5) และการนุ่งกระโปรงสั้น กางเกงรัดรูป (ร้อยละ 2.1) พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศที่กลุ่มตัวอย่างปฏิบัติบ่อยครั้ง 3 อันดับแรกได้แก่ การใส่เสื้อผ้าเดี๋ยวน เอวลอย เกะออก แต่งกายรัดรูป (ร้อยละ 8.8) รองลงมาได้แก่ การนุ่งกระโปรงสั้น กางเกงรัดรูป (ร้อยละ 8.4) การดื่มน้ำผลไม้ที่ผสมแอลกอฮอล์อ่อน ๆ (ร้อยละ 6.3) และการนอนหนุนตักกันและกันกับแฟน (ร้อยละ 6.3) พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศที่กลุ่มตัวอย่างปฏิบัติบางครั้ง 3 อันดับแรกได้แก่ การใส่เสื้อผ้าเดี๋ยวน เอวลอย เกะออก แต่งกายรัดรูป (ร้อยละ 21.8) รองลงมาได้แก่ การนุ่งกระโปรงสั้น กางเกงรัดรูป (ร้อยละ 21.4) และการดื่มน้ำผลไม้ที่ผสมแอลกอฮอล์อ่อน ๆ (ร้อยละ 21.0) พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศที่กลุ่มตัวอย่างปฏิบัติ นาน ๆ ครั้ง 3 อันดับแรกได้แก่ การใส่เสื้อผ้าเดี๋ยวน เอวลอย เกะออก แต่งกายรัดรูป (ร้อยละ 31.1) รองลงมาได้แก่ การนุ่งกระโปรงสั้น กางเกงรัดรูป (ร้อยละ 30.7) การมีการสัมผัสร่างกาย และเนื้อต้องตัว (ร้อยละ 29.8) พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศที่กลุ่มตัวอย่างไม่เคยปฏิบัติเลย 3 อันดับแรกได้แก่ การมีเพศสัมพันธ์กับผู้ให้บริการทางเพศ (ร้อยละ 98.7) รองลงมาได้แก่ การใช้สารเสพติดเพื่อกระตุ้นอารมณ์เพศ (ร้อยละ 96.2) และการดื่มเหล้า เบียร์ ไวน์ (ร้อยละ 95.8)

ส่วนที่ 4 ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

1. การวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise multiple regression analysis) เพื่อหาปัจจัยทำนายที่ดีที่สุดของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นเมืองพัทยา ซึ่งได้แก่ อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะสติพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ รายได้ที่ได้รับ สัมพันธภาพในครอบครัว การรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มเพื่อน การเข้าถึงสถานบันเทิง และการเข้าถึงสื่อกระตุ้นทางเพศ ผู้วิจัยได้ทดสอบข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน พบว่า ตัวแปรทำนายมีระดับการวัดตัวแปรเป็นระดับช่วงมาตรา (Interval scale) ซึ่งมีการแจกแจงแบบปกติ เป็นอิสระต่อกัน และข้อมูลไม่เกิด Autocorrelation (ค่า Durbin-Watson = 1.94) มีคุณสมบัติเป็น Homoscedasticity ไม่มี Outliers เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทำนายทั้งหมด ไม่มีคู่ใดที่มีความสัมพันธ์กันเองสูงเกิน .85 (ไม่มี Multicollinearity) ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ศึกษากับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ
ของกลุ่มตัวอย่าง ($N = 238$)

ตัวแปร	y	x ₁	x ₂	x ₃	x ₄	x ₅	x ₆	x ₇	x ₈
y	1.00								
x ₁	.109	1.00							
x ₂	-.247**	-.176**	1.00						
x ₃	-.274**	.269**	.371**	1.00					
x ₄	.097	-.087	.160	.067	1.00				
x ₅	-.076	-.043	.228**	.106	.014	1.00			
x ₆	.447**	.005	-.178**	-.157**	-.080	-.012	1.00		
x ₇	.288**	-.006	-.055	-.101	.065	-.067	.268**	1.00	
x ₈	.558**	.154**	.019	-.046	.055	-.010	.473**	.329**	1.00

* $p < .05$, ** $p < .01$

โดยที่

x₁ คือ อายุ

x₂ คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

x₃ คือ ทศนคติพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

x₄ คือ รายได้ที่ได้รับ

x₅ คือ สัมพันธภาพในครอบครัว

x₆ คือ การรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มเพื่อน

x₇ คือ การเข้าถึงสถานบันเทิง

x₈ คือ การเข้าถึงสื่อกระตุ้นทางเพศ

y คือ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

2. การวิเคราะห์อำนาจการทำนายของปัจจัยที่ศึกษาต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มตัวอย่าง ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 การวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนของปัจจัยทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มตัวอย่าง ($N = 238$)

ตัวแปร	R^2	R^2 change	b	SE(b)	Beta	t	p
การเข้าถึงสื่อกระตุ้นทางเพศ	.311	.311	1.326	.159	.474	8.350	< .001
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	.377	.066	-2.320	.762	-.165	-3.044	.003
ทัศนคติพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ	.404	.027	-.280	.092	-.164	-3.059	.002
การรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มเพื่อน	.425	.021	.405	.141	.167	2.883	.004
ค่าคงที่			20.557	4.390		4.683	< .001

$R^2 = .425, F_{(4, 233)} = 43.05, p < .001$

จากตารางที่ 7 พบว่า ปัจจัยที่สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มตัวอย่าง มีทั้งหมด 4 ปัจจัย ได้แก่ การเข้าถึงสื่อกระตุ้นทางเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทัศนคติพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และการรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มเพื่อน โดยสามารถร่วมทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้ร้อยละ 42.5 ($R^2 = .425, p < .001$) ปัจจัยตัวแรกที่ถูกคัดเลือกเข้าสมการทำนายได้แก่ การเข้าถึงสื่อกระตุ้นทางเพศ โดยสามารถทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้ร้อยละ 31.1 ($R^2 = .311, p < .001$) ปัจจัยตัวที่สองที่ถูกคัดเลือกเพิ่มเข้าในสมการทำนายได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยสามารถร่วมทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้เพิ่มเป็นร้อยละ 37.7 ($R^2 = .377, p < .01$) ปัจจัยตัวที่สามที่ถูกคัดเลือกเพิ่มเข้าในสมการทำนายได้แก่ ทัศนคติพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ โดยสามารถร่วมทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้เพิ่มเป็นร้อยละ 40.4 ($R^2 = .404, p < .01$) และปัจจัยตัวที่สี่ที่ถูกคัดเลือกเพิ่มเข้าในสมการทำนายได้แก่ การรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มเพื่อน โดยสามารถร่วมทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้เพิ่มเป็นร้อยละ 42.5 ($R^2 = .425, p < .01$)

สำหรับปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุดในการทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ได้แก่ การเข้าถึงสื่อกระตุ้นทางเพศ ($\beta = .474$) ปัจจัยตัวที่สองที่มีอิทธิพลในการทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ได้แก่ การรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มเพื่อน ($\beta = .167$) ปัจจัยตัวที่สามที่มีอิทธิพลในการทำนาย

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ($\beta = -.165$) และปัจจัยตัวที่สี่ที่มีอิทธิพลในการทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ได้แก่ ทักษะคิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ($\beta = -.164$)

จากผลการวิเคราะห์ข้างต้น สามารถสร้างสมการถดถอยเพื่อทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในรูปแบบสมการคะแนนดิบ ได้ดังนี้

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ = $20.557 + 1.326$ (การเข้าถึงสื่อกระตุ้นทางเพศ) - 2.320 (ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน) - $.280$ (ทักษะคิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ) + $.405$ (การรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มเพื่อน)

บทที่ 5

สรุปและอภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบหาความสัมพันธ์เชิงทำนาย (Predictive correlational research design) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเมืองพัทยา กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดเขตการศึกษาเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี จำนวน 238 คน ซึ่งได้มาจากการการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบสอบถามทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ แบบสอบถามสัมพันธภาพในครอบครัว แบบสอบถามการรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงของกลุ่มเพื่อน แบบสอบถามการเข้าถึงสถานบันเทิง แบบสอบถามการเข้าถึงสื่อกระตุ้นทางเพศ และแบบสอบถามพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ เก็บรวบรวมข้อมูลในเดือนมกราคม พ.ศ. 2559 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา และสถิติสมการถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise multiple regression)

สรุปผลการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างประมาณครึ่งหนึ่งมีอายุระหว่าง 14-15 ปี (ร้อยละ 59.7) โดยมีอายุเฉลี่ยเท่ากับ 14.42 ปี ($SD = 1.06$) ศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ร้อยละ 35.7) รองลงมาคือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (ร้อยละ 32.8) และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (ร้อยละ 31.5) ส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในอยู่ระหว่าง 3.01-4.00 โดยมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 3.19 ($SD = .51$) รายได้ที่ได้รับอยู่ระหว่าง 1,001-2,000 บาทต่อเดือน (ร้อยละ 37.4) รองลงมามีรายได้ที่ได้รับอยู่ระหว่าง 2,001-3,000 บาทต่อเดือน (ร้อยละ 30.7) โดยมีรายได้ที่ได้รับเฉลี่ยเท่ากับ 2,351.81 บาทต่อเดือน ($SD = 1,360.37$) เกือบครึ่งพักอาศัยอยู่กับบิดาและมารดา (ร้อยละ 43.7) รองลงมาพักอาศัยอยู่กับบิดาหรือมารดา (ร้อยละ 40.8) และมากกว่าครึ่งสถานภาพสมรสของบิดามารดาอยู่ด้วยกัน (ร้อยละ 54.2)
2. พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มตัวอย่างโดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($M = 1.47$, $SD = .47$)
3. ปัจจัยที่สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มตัวอย่างได้แก่ การเข้าถึงสื่อกระตุ้นทางเพศ ($\beta = .474$) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ($\beta = -.165$) ทัศนคติพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ($\beta = -.164$) และ การรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มเพื่อน ($\beta = .167$) โดยสามารถร่วมทำนาย

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้ร้อยละ 42.5 ($R^2 = .425, p < .001$) ซึ่งสามารถสร้างสมการพยากรณ์ในรูปแบบสมการคะแนนดิบได้ ดังนี้

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ = $20.557 + 1.326$ (การเข้าถึงสื่อกระตุ้นทางเพศ) - 2.320 (ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน) - $.280$ (ทัศนคติพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ) + $.405$ (การรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มเพื่อน)

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษานำมาอภิปรายผลได้ดังต่อไปนี้

1. พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มตัวอย่างโดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($M = 1.47, SD = 0.47$) แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ค่อยมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย 3 อันดับแรกได้แก่ การดื่มน้ำผลไม้ที่ผสมแอลกอฮอล์อ่อน ๆ ($M = 2.08, SD = 1.04$) การนุ่งกระโปรงสั้น กางเกงรัดรูป ($M = 2.07, SD = 1.05$) และการมีการสัมผัสร่างกาย และเนื้อต้องตัว ($M = 1.95, SD = 1.19$) สำหรับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุด 3 อันดับ ได้แก่ การมีเพศสัมพันธ์กับผู้ซื้อบริการทางเพศ ($M = 1.02, SD = .21$) การใช้สารเสพติดเพื่อกระตุ้นอารมณ์เพศ ($M = 1.05, SD = .26$) และการมีการเปลี่ยนคู่นอน ($M = 1.07, SD = .41$) และเมื่อพิจารณาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศที่กลุ่มตัวอย่างปฏิบัติเป็นประจำ 3 อันดับแรกได้แก่ การอยู่ตามลำพังกับแฟนสองต่อสอง (ร้อยละ 6.3) รองลงมาได้แก่ การมีเพศสัมพันธ์แล้ว (ร้อยละ 2.5) และการนุ่งกระโปรงสั้น กางเกงรัดรูป (ร้อยละ 2.1) ซึ่งจะเห็นได้ว่าเป็นจำนวนที่ไม่มาก ทั้งนี้อาจเกิดจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่กับบิดาและมารดา ทำให้นักเรียนอยู่ในความดูแลของผู้ใหญ่ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีอายุ 12-17 ปี ($M = 14.42$) ซึ่งเป็นอายุวัยที่ใกล้เคียงกัน และในปัจจุบันเด็กหญิงวัยรุ่นตอนต้นช่วงอายุน้อยไม่สามารถเข้าใช้บริการในสถานบันเทิงต่าง ๆ เนื่องจากผิดกฎหมาย มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับสูง โดยมากกว่าครึ่งมีเกรดเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.01-4.00 (ร้อยละ 67.6) ซึ่งเป็นเด็กเรียนดี มีเป้าหมายในการเรียน จึงสนใจในเรื่องพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศน้อย รายได้ที่ได้รับประมาณ 1,001-3,000 บาทต่อเดือน ซึ่งเป็นรายได้ที่เพียงพอเฉพาะใช้จ่ายประจำวัน ไม่สามารถเที่ยวในสถานบันเทิงที่มีค่าใช้จ่ายสูงได้ นอกจากนี้โรงเรียนที่ทำการศึกษาคั้งนี้เป็นโรงเรียนสังกัดเมืองพัทยา มีการควบคุมดูแล อบรมเด็กนักเรียนเป็นประจำ อีกประการหนึ่งอาจจะเนื่องจากการสอบถามพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มตัวอย่างบางข้อเป็นพฤติกรรมเสี่ยงที่กลุ่มตัวอย่างไม่เคยปฏิบัติ หรือเป็นเรื่องที่ไกลตัวเองเกินไป จึงทำให้ผลการศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มตัวอย่างภาพรวมอยู่ในระดับน้อยที่สุด สอดคล้องกับการศึกษาของ บรรจง

พลไชย (2555) เรื่องพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนมัธยมชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในเขตเทศบาลเมือง นครพนม พบว่า พฤติกรรมทางเพศของนักเรียนอยู่ในระดับต่ำ และการศึกษาของ นवलพรรณ อิศโร (2558) ที่ศึกษาปัจจัยทำนายพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ใน จังหวัดจันทบุรี พบว่า พฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์โดยรวมอยู่ในเกณฑ์ปกติ นั่นคือ นักเรียนมี พฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงน้อย

2. ปัจจัยที่สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มตัวอย่างได้ มีดังนี้

2.1 การเข้าถึงสื่อกระตุ้นทางเพศสามารถร่วมทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้ นั่นคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการเข้าถึงสื่อกระตุ้นทางเพศมาก ทำให้มีโอกาสที่จะมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสูง เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า การเข้าถึงสื่อกระตุ้นทางเพศที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงอยู่ใน 3 อันดับแรกได้แก่ การดูภาพยนตร์ ละคร โทรทัศน์ ฟังวิทยุเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ ($M = 1.87, SD = .66$) การอ่าน คอลัมน์ตอบปัญหาทางเพศจากหนังสือพิมพ์/ นิตยสาร ($M = 1.72, SD = .65$) การดูคลิปโป๊ วิดีโอ/ ซีดีโป๊ ($M = 1.66, SD = .70$) ทั้งนี้เนื่องจากในปัจจุบันจำนวนสื่อลามกได้เพิ่มขึ้นทั้งปริมาณและความหลากหลาย รวมทั้งที่ช่องทางการเข้าถึงสื่อ ต่าง ๆ ได้ง่ายขึ้น ทำให้วัยรุ่นมีโอกาสที่จะเสพสื่อ กระตุ้นอารมณ์ทางเพศง่ายจึงส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้ (วารุณี ฟองแก้ว และคณะ, 2550; สุภารัตน์ บุญเทียม, 2557) นอกจากนี้วัยรุ่นมีการเรียนรู้สิ่งยั่วเย้าทางเพศด้วยตนเองจากสื่อต่าง ๆ และ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ การเลียนแบบระหว่างวัยรุ่นด้วยกันเอง เช่น ชวนกันดูคลิป วิดีโอ โป๊ ทำให้ พฤติกรรมทางเพศวัยรุ่นมีความเสี่ยงมากยิ่งขึ้น วัยรุ่นสามารถเรียนรู้เรื่องเพศได้ง่ายและรวดเร็ว โดยเฉพาะสื่อ ทางอินเทอร์เน็ต ซึ่งมีผลทั้งในทางบวกและทางลบต่อสุขภาพและพัฒนาการของวัยรุ่น (Ybarra & Mitchell, 2008) การใช้อินเทอร์เน็ตในหมู่วัยรุ่นเกิดจากความสนใจเกี่ยวกับเรื่องเพศ การใช้งานเว็บไซต์เพื่อหาเพื่อน หาแฟน และการเล่นเกมส์ออนไลน์ โดยไม่สามารถควบคุมคุณภาพของสื่อ ได้ ส่งผลต่อการเกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเยาวชน (Gavin et al., 2006) ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎี ระบบนิเวศวิทยาเชิงสังคมของ Bronfenbrenner (2005) ที่กล่าวว่า พฤติกรรมของวัยรุ่นนั้นมิได้เกิดขึ้น จากอิทธิพลภายในตัวของวัยรุ่นเองเท่านั้น แต่ยังได้รับอิทธิพลมาจากสภาพแวดล้อมที่ดำเนินชีวิตอยู่ รอบ ๆ ตัวของวัยรุ่นด้วย ดังการศึกษาของ ณัฐวุฒิฯ จำอยู่ และคณะ (2556) ที่ศึกษาปัจจัยทำนาย พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเทอร์เน็ตของ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดหนึ่งในภาค ตะวันออก พบว่า สถานที่ใช้อินเทอร์เน็ต และรูปแบบการใช้อินเทอร์เน็ตสามารถร่วมทำนาย พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการสื่อสารบนอินเทอร์เน็ตได้ร้อยละ 66.8 สอดคล้องกับการศึกษาของ ณมน ธนินธนากร (2552) เรื่องพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตเทศบาล นครขอนแก่น อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น พบว่า สิ่งกระตุ้นทางเพศมีความสัมพันธ์ทางบวกกับ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .305$) และการศึกษาของ จูติมา เพชรสัมฤทธิ์,

ไชยรัตน์ ปรานี และสุพัฒนา หอมบุปผา (2557) เรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมสุขภาพทางเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดนครสวรรค์ ที่พบว่า การบริโภค สื่อมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมสุขภาพทางเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และสามารถร่วมพยากรณ์พฤติกรรมสุขภาพทางเพศได้ร้อยละ 44.10 รวมทั้งการศึกษาของ วัชรภรณ์ บัทรเจริญ และคณะ (2555) เรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนไทยชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในอำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี พบว่า ช่องทาง การเข้าถึงสื่อและความสะดวกในการเข้าถึงสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศมีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ($r = .38$, $p < .001$) และสามารถร่วมทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนได้ร้อยละ 39.5

2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสามารถร่วมทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้ โดยจากการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ นั่นคือกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จะมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่ำ จากผลการศึกษาครั้งนี้พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.01-4.00 (ร้อยละ 67.6) ซึ่งเป็นเกรดเฉลี่ยที่ค่อนข้างสูง ทั้งนี้เนื่องจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นเครื่องบอกถึงสติปัญญา ความรู้ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของบุคคล ผู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า มีสติปัญญา ความรู้ ความสามารถในการคิดวิเคราะห์สถานการณ์ต่าง ๆ ได้ดีกว่าผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีระบบนิเวศวิทยาเชิงสังคมของ Bronfenbrenner (2005) ที่กล่าวว่า พฤติกรรมของวัยรุ่นนั้นเกิดขึ้นจากอิทธิพลภายในตัวของวัยรุ่นเองและอิทธิพลมาจากสภาพแวดล้อมที่ดำเนินชีวิตอยู่รอบ ๆ ตัวของวัยรุ่น ดังจากผลการศึกษาของ อังคณา เพชรภาพ (2551) พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศน้อยกว่าผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และการศึกษาของ กิ่งแก้ว สำราญริน, พนิดา สิงห์เรือง, วันนิภา ทรงประดิษฐ์ และสุลิตา ดีไทย (2555) ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนโรงเรียนพิจิตรพิทยาคมพบว่า วัยรุ่นที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะมีความสามารถในการควบคุมตนเอง และความรู้สึกลึกซึ้งในตนเองดีกว่าเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ เด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีแนวโน้มที่จะมีความสามารถในการควบคุมตนเองต่ำ มีแนวโน้มที่จะมีการเรียนซ้ำชั้น เกิดความล้มเหลวทางการเรียน และพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสามารถร่วมทำนายความแปรผันของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้ร้อยละ 9.40 ($p < .05$)

2.3 ทักษะคิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสามารถร่วมทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้ ทั้งนี้เพราะว่าหากบุคคลมีความคิด ความเชื่อ ความรู้สึกที่ถูกต้องเหมาะสมเรื่องเพศ ย่อมส่งผลให้มีพฤติกรรมทางเพศที่ถูกต้อง และเหมาะสม แต่หากบุคคลมีความคิด ความเชื่อ ความรู้สึกที่ไม่ถูกต้องเรื่องเพศจะทำให้มีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมได้ (วิไล คุณคำ, 2552) ซึ่งตามทฤษฎีระบบนิเวศวิทยาเชิงสังคมของ Bronfenbrenner (2005) ทักษะคิดเป็นปัจจัยหนึ่งที่อยู่ภายในตัวบุคคล

มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมบุคคลนั้น ๆ จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนทัศนคติ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศเฉลี่ยค่อนข้างสูงเท่ากับ 35.33 ($SD = 4.17$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าข้อที่มี คะแนนเฉลี่ยสูงอยู่ใน 3 อันดับแรกได้แก่ ทัศนคติเกี่ยวกับการเปลี่ยนคู่นอนหลายคน มีความเสี่ยง ต่อการติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้มาก ($M = 4.62$, $SD = .79$) การมีแฟนหรือคูรักในวัยรุ่น ไม่จำเป็นต้องมีเพศสัมพันธ์ ($M = 4.33$, $SD = 1.09$) การใช้ถุงยางอนามัยขณะมีเพศสัมพันธ์กับแฟน หรือคูรักเป็นการป้องกันการติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ($M = 4.17$, $SD = 1.04$) สอดคล้อง กับการศึกษาของ สุมาลี สวรสอาด (2550) ได้ศึกษาปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับความพร้อมใน การมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในกรุงเทพมหานคร พบว่า เจตคติต่อ พฤติกรรมทางเพศสามารถร่วมทำนายความพร้อมในการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้ร้อยละ 70.7 และการศึกษาของ วิไล คุณคำ (2552) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า ทัศนคติต่อเรื่องเพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทาง เพศของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และสามารถร่วมพยากรณ์พฤติกรรมทางเพศของ นักเรียนได้ร้อยละ 11

2.4 การรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มเพื่อนสามารถร่วมทำนายพฤติกรรมเสี่ยง ทางเพศได้ ทั้งนี้เพราะบุคคลที่มีอิทธิพลต่อวัยรุ่นอย่างมากคือเพื่อน ทั้งคบเพื่อนเพศเดียวกันและต่าง เพศ แต่การคบกันมีทั้งคุณและโทษ (สุวรรณา เรืองกาญจนเศรษฐ์, 2552) เพื่อนเป็นกลุ่มที่มีอิทธิพล ต่อการเสริมสร้างค่านิยม ลักษณะนิสัยตลอดจนพฤติกรรมของเด็กวัยรุ่น ธรรมชาติของวัยรุ่นจะมีความ ผูกพันและต้องการการยอมรับจากกลุ่มเพื่อนมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ ดังนั้นวัยรุ่นจึงมีพฤติกรรม คล้อยตามกลุ่ม ได้ง่ายเมื่อถูกชักชวนให้ปฏิบัติสิ่งที่เป็นผลเสีย โดยเฉพาะกลุ่มเพื่อนสนิท (กนกวรรณ สินรัตน์, 2552) ซึ่งทฤษฎีระบบนิเวศวิทยาเชิงสังคมของ Bronfenbrenner (2005) กล่าวว่า พฤติกรรม ของวัยรุ่นนั้นมิได้เกิดขึ้นจากอิทธิพลภายในตัวของวัยรุ่นเองเท่านั้น แต่ยังได้รับอิทธิพลมาจาก สภาพแวดล้อมที่ดำเนินชีวิตอยู่รอบ ๆ ตัวของวัยรุ่นด้วย จากผลการศึกษาพบว่า มีคะแนนการรับรู้ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มเพื่อนเฉลี่ยปานกลางเท่ากับ 18.80 ($SD = 2.93$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงอยู่ใน 3 อันดับแรกได้แก่ กลุ่มเพื่อนสนิท มีคนที่ขายบริการทางเพศ ($M = 2.14$, $SD = .35$) กลุ่มเพื่อนสนิท มีคนที่เคยตั้งครรภ์หรือทำให้ผู้หญิงตั้งครรภ์ ($M = 2.09$, $SD = .47$) กลุ่มเพื่อนสนิท มีการใช้สารเสพติด เช่น บุหรี่ ยาบ้า ยาไอซ์ ($M = 1.96$, $SD = .53$) ทั้งนี้ วัยรุ่นมีแนวโน้มที่จะปฏิบัติพฤติกรรมคล้อยตามหรือเลียนแบบพฤติกรรมของเพื่อนสนิท และนำ พฤติกรรมของเพื่อนมาเป็นแบบอย่าง นำไปปฏิบัติ ถือเป็นเรื่องปกติ ทำให้เกิดผลเสียต่อตนเอง โดยเฉพาะการเลียนแบบกลุ่มเพื่อนสนิท (กนกวรรณ สินรัตน์, 2552) จากการศึกษาของ Bachanas et al. (2002) เรื่องปัจจัยทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นหญิง พบว่า วัยรุ่นที่คบเพื่อนที่มี

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสูงจะมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสูงตามเพื่อนไปด้วย และการศึกษาของ สุมาลี สวรสอาด (2550) เรื่อง ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับความพร้อมในการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในกรุงเทพมหานคร พบว่า อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์ ทางบวกกับความพร้อมในการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ($r = .672, p < .05$) และสามารถร่วมทำนาย ความพร้อมในการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนได้ร้อยละ 70.7 สอดคล้องกับการศึกษาของ พงษ์สันชัย ปะวันนา (2549) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิงชั้น มัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี พบว่า กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลเชิงบวกต่อการมีเพศสัมพันธ์ของ นักเรียนหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 กล่าวคือ เด็กนักเรียนหญิงที่มีการพบปะกับเพื่อนที่มี เพศสัมพันธ์มากมีโอกาสเสี่ยงที่จะมีเพศสัมพันธ์มากกว่าเด็กหญิงที่ไม่มีกลุ่มเพื่อนที่มีเพศสัมพันธ์ โดยเฉพาะเพื่อนสนิทสามารถโน้มน้าวให้มีพฤติกรรมต่าง ๆ ได้โดยอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนสนิทและ สามารถร่วมทำนายการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิงได้ร้อยละ 19.4 รวมทั้งการศึกษาของ Ary, Duncan, Duncan, and Hops (1999) ที่ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมที่เป็นปัญหาของวัยรุ่น: อิทธิพลของพ่อ แม่และกลุ่มเพื่อน พบว่า อิทธิพลของกลุ่มเพื่อนสามารถพยากรณ์พฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ ได้ร้อยละ 52

3. ปัจจัยที่ไม่สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นตอนต้น มีดังนี้

3.1 อายุไม่สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นตอนต้น กล่าวคืออายุ มากหรือน้อยก็มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจาก การศึกษาครั้งนี้กลุ่มตัวอย่าง มากกว่าครึ่งมีอายุอยู่ระหว่าง 14-15 ปี และอายุต่ำสุดคือ 12 ปี และอายุสูงสุดคือ 17 ปี ซึ่งเป็นอายุที่ ใกล้เคียงกัน ไม่มีความแตกต่างกันมากนัก ทำให้เกิดความแตกต่างทางสถิติ บุคคลในช่วงอายุน้อยจะมี พฤติกรรม ความคิด ทศนคติ คล้าย ๆ กัน และจะเริ่มมีความคิด ทศนคติที่แตกต่างกันเมื่ออายุมาก ขึ้น สอดคล้องกับการศึกษาของ ไพฑูรย์ พันธุ์แดง (2557) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจใน การป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นสังกัดกรมสามัญศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 ในจังหวัดชลบุรี พบว่า อายุไม่สามารถร่วมทำนาย ความตั้งใจในการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจังหวัด ชลบุรี ได้

3.2 รายได้ที่ได้รับไม่สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้ ทั้งนี้เนื่องจากกลุ่ม ตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ประมาณ 1,001-3,000 บาทต่อเดือน เป็นรายได้ที่มีจำนวนไม่มากสำหรับการ ใช้จ่ายในแต่ละเดือน และไม่แตกต่างกันมากในแต่ละคน อีกทั้งรายได้จำนวนดังกล่าวจะเพียงพอ เฉพาะเป็นค่าใช้จ่ายในแต่ละวัน อาจไม่เพียงพอที่จะนำไปใช้ใน การกระทำที่จะนำไปสู่พฤติกรรม เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ได้ สอดคล้องกับการศึกษาของ ไพฑูรย์ พันธุ์แดง (2557) ศึกษาปัจจัยที่มี

อิทธิพลต่อความตั้งใจในการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นสังกัดกรมสามัญศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 ในจังหวัดชลบุรี พบว่า จำนวนเงินที่นักเรียนได้รับมาโรงเรียนไม่สามารถร่วมทำนายความตั้งใจในการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นหญิงตอนต้นได้

3.3 สัมพันธภาพภายในครอบครัวไม่สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้ ทั้งนี้เนื่องจากการศึกษาครั้งนี้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่กับบิดาและ/หรือมารดา ทำให้นักเรียนมีความผูกพันใกล้ชิดกับบุคคลภายในครอบครัวในด้านความผูกพันทางอารมณ์ ด้านขอบเขตความสัมพันธ์ และด้านการใช้เวลาร่วมกัน มีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างสมาชิกในครอบครัว มีการอบรมสั่งสอน และควบคุมกำกับดูแลบุตรหลาน ของตนเองอยู่เป็นประจำ เด็กจึงอยู่ในสายตาผู้ปกครองเกือบตลอดเวลา จึงมีโอกาสดูถูกหรือสัมผัสพฤติกรรมเสี่ยงน้อย สอดคล้องกับการศึกษาของ วรวรรณ ทิพย์วาริรมย์ และคณะ (2556) เรื่องปัจจัยที่ใช้ทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเด็กวัยรุ่นชายจังหวัดพิษณุโลก พบว่า ความสัมพันธ์ของครอบครัวและการกำกับดูแลของบิดามารดาไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับพฤติกรรมเสี่ยงของวัยรุ่นชาย

3.4 การเข้าถึงสถานบันเทิงไม่สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้ ทั้งนี้เนื่องจากการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับการเข้าถึงสถานบันเทิงเกี่ยวกับด้านความสะดวกในการใช้บริการ จำนวนสถานบันเทิงที่อยู่ในชุมชนละแวกบ้าน และ ค่าใช้จ่ายในการใช้บริการสถานบันเทิง ได้แก่ บาร์เบียร์ และคาราโอเกะ ซึ่งเด็กวัยรุ่นหญิงตอนต้นเป็นช่วงวัยอายุน้อยไม่สามารถเข้าใช้บริการในสถานบันเทิงต่าง ๆ เนื่องจากผิดกฎหมาย รวมทั้งรายได้ที่ได้รับ 1001-3000 บาทต่อเดือนเป็นรายได้ที่เพียงพอเฉพาะใช้จ่ายประจำวัน ไม่สามารถใช้จ่ายในการเที่ยวสถานบันเทิง ซึ่งมีค่าใช้จ่ายสูงได้ อีกประการหนึ่งปัจจุบันเป็นยุคที่มีความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีการสื่อสารที่ไร้พรมแดน เด็กวัยรุ่นหญิงสามารถใช้วิธีการอื่น ๆ ในการนัดหมายเพื่อพบปะสังสรรค์กันในสถานที่อื่นที่เด็กสามารถเข้าถึงและไปใช้บริการได้ง่ายกว่า มีค่าใช้จ่ายน้อย และสะดวกกว่า ไม่จำเป็นต้องเข้าไปใช้บริการในสถานบันเทิง จึงทำให้การเข้าถึงสถานบันเทิงไม่สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้ สอดคล้องกับการศึกษาของ นวลพรรณ อิศโร (2558) ที่ศึกษาปัจจัยทำนายพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดจันทบุรี พบว่า การเที่ยวสถานบันเทิงไม่สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ได้

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไป

1. พยาบาลและบุคลากรด้านสุขภาพ และสถานศึกษา หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องสามารถนำปัจจัยที่พบว่าสามารถร่วมทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียน เป็นแนวทางในการพัฒนา กิจกรรม หรือโปรแกรมเพื่อให้นักเรียนมีพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม โดยเน้นการปรับทัศนคติ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศให้เหมาะสม การให้ข้อมูลที่ถูกต้องเกี่ยวกับสถานการณ์พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ของวัยรุ่น รวมถึงการรู้เท่าทันสื่อกระตุ้นทางเพศ

2. พยาบาลที่ปฏิบัติงานในชุมชน นำผลการวิจัยที่ได้นำเสนอต่อหน่วยงานเมืองพัทยา เพื่อนำไปกำหนดนโยบายที่สอดคล้องกับการดูแลและพัฒนาวัยรุ่นในชุมชน และหาแนวทาง ร่วมกันเพื่อนำมาดำเนินการป้องกันปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในวัยรุ่น โดยร่วมมือกันทุกภาค ส่วน ได้แก่ ครอบครัว โรงเรียน และชุมชน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัจจัยเชิงป้องกัน (Protective factor) เช่น การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ทักษะหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยง ทักษะการปฏิเสธจากการถูกชักจูง จากเพื่อน หรือแฟน/ คู่รักเมื่อต้องการมีเพศสัมพันธ์ เป็นต้น เพื่อให้ครอบคลุมปัจจัยที่มีผลต่อการพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นหญิง รวมทั้งมีการศึกษาให้ครอบคลุมในนักเรียนหญิงทุกกลุ่มอายุ ทุกพื้นที่ ที่บริบทแตกต่างกัน เช่น โรงเรียนขยายโอกาส โรงเรียนอาชีวศึกษา เพื่อทำความเข้าใจปัจจัยที่มีผล ต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนหญิงในกลุ่มอื่น ๆ ซึ่งอาจจะมีปัจจัยที่แตกต่างกันจาก การศึกษาในครั้งนี้

2. ควรมีการศึกษาในเชิงคุณภาพ โดยมีการสัมภาษณ์เชิงลึกด้านความคิดเห็นและมุมมอง ของวัยรุ่นในเรื่องพฤติกรรมทางเพศเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ลึกซึ้ง เพื่อให้ประเด็นของปัญหาที่มีความ ชัดเจนขึ้น อาทิเช่น ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์กับคู่รัก การป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัย ทั้งนี้ เนื่องจากความแตกต่างด้านพื้นที่และบริบทของสังคมและวัฒนธรรมที่มีการเปลี่ยนแปลงไป อย่างรวดเร็ว การได้ข้อมูลจากแบบสอบถามเชิงปริมาณเพียงด้านเดียว อาจไม่ได้ข้อมูลที่สะท้อน บริบทที่เกิดขึ้นได้อย่างสมบูรณ์ ครอบคลุมเพียงพอที่ใช้ในการแก้ปัญหาที่ตรงประเด็นของปัญหา อย่างแท้จริง และนำไปสร้างแนวทางการส่งเสริมพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมต่อไป

3. ควรพัฒนาโปรแกรมเพื่อการป้องกันหรือลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นหญิง โดยเน้นการปรับทัศนคติพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศให้เหมาะสม การให้ข้อมูลที่ถูกต้องเกี่ยวกับ สถานการณ์พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น รวมถึงการรู้เท่าทันสื่อกระตุ้นทางเพศ

บรรณานุกรม

- กนกวรรณ ตินรัตน์. (2552). ผลการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการปรับพฤติกรรมทางปัญญาต่อทักษะชีวิตด้านการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นของนักเรียนอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- กฤตยา อาชวนิจกุล. (2554). เพศวิถีที่กำลังเปลี่ยนแปลงไปในสังคมไทย. ใน สุริย์พร พันพืง และ มาลี ตันสุวรรณ (บรรณาธิการ). *จุดเปลี่ยนประชากร จุดเปลี่ยนสังคมไทย* (หน้า 43-66). นครปฐม: สถาบันวิจัยประชากรและสังคม.
- กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. (2554). *สภาวะการณ์คลอดบุตรของวัยรุ่น*. เข้าถึงได้จาก <http://childpregnancy.m-society.go.th>
- กลุ่มบริหารยุทธศาสตร์และการวิจัย ศูนย์อนามัยที่ 3 กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข. (2555). *สถานการณ์งานส่งเสริมสุขภาพอนามัยละสิ่งแวดลอมปี 2555*. เข้าถึงได้จาก <https://hpc03.files.wordpress.com/2013/03/analyse56.pdf>
- กุลกานต์ อภิวัฒน์ลังการ, ปรภษารัตน์ ภัทรชิต และบุญเสริม หุตะแพทย์. (2555). *การพัฒนาโปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศศึกษาโดยบิดามารดาพร้อมกับบุตรวัยรุ่น*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- กิ่งแก้ว สำรายรัตน์, พนิดา สิงห์เรือง, วันนิภา ทรงประดิษฐ์ และสุลิตา ดีไทย. (2555). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียน โรงเรียนพิจิตรพิทยาคมอำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร*. วิทยานิพนธ์: คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- ชมรมจิตแพทย์และวัยรุ่นแห่งประเทศไทย. (2548). *คู่มือการเลี้ยงลูก ตอนวัยรุ่น*. เข้าถึงได้จาก <http://www.rcpsycht.org/cap/book04.php>
- ชลนิทรา แสงบูรณาน. (2551). *รูปแบบการเลี้ยงดูและการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างมารดาและบุตรสาวต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นหญิงตอนต้น เขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการพยาบาลสาธารณสุข, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ชินานาถ จิตตารมย์, จารุวรรณ ต.สกุล, สุวิมล กิมปี และจิราภา เวคะวนิชย์. (2545). ผลของการใช้โปรแกรมฝึกทักษะการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพต่อการสื่อสารในครอบครัวที่มีบุตรวัยรุ่น. *วารสารพยาบาลศาสตร์*, 20(2), 59-70.

- ฐิติพร อิงคถาวรวงศ์, สุรีย์พร กฤษเจริญ, กัญจนีย์ พลอินทร์ และญาวณี จรูญศักดิ์. (2550).
พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นหญิงในโรงเรียนอาชีวศึกษา. *สงขลานครินทร์เวชสาร*,
25(6), 511-520.
- ฐิติมา เพชรสัมฤทธิ์, ไชยรัตน์ ปราณี และสุพัฒนา หอมบุปผา. (2557). ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรม
สุขภาพทางเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดนครสวรรค์.
วารสารวิชาการเครือข่ายบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ, 4(6), 71-84.
- ณัฐภาพ ระวะใจ. (2554). ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมป้องกันการเสี่ยงทางเพศของนักศึกษา
ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร.
*วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาสุขศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*.
- ณมน ธนินธญากร. (2552). พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาเขตเทศบาลนคร
ขอนแก่น. *วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาพัฒนาสังคม, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยขอนแก่น*.
- ณัฐวุฒิจำ อยู่, กุหลาบ รัตนสังขธรรม และอนามัย เทศกะทีก. (2556). ปัจจัยทำนายพฤติกรรมเสี่ยง
ทางเพศจากการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดหนึ่ง
ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา*, 24(1), 144-157.
- ณัฐนันท์ วิชัยรัมย์. (2545). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนระดับ
มัธยมศึกษาตอนปลายในอำเภอเมืองจังหวัดบุรีรัมย์. *วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต,
สาขาวิชาจิตวิทยาชุมชน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร*.
- ดวงใจ สานติกุล. (2536). *ตำราจิตเวชศาสตร์สมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย (พิมพ์ครั้งที่ 2)*.
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นงลักษณ์ ปรีชาดิเรก. (2546). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปรึกษาพูดคุยระหว่างมารดากับบุตร
ในครอบครัวไทย. *วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาประชากรศาสตร์,
บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*.
- นพดล กรรณิกา. (2552). *สำรวจสถานการณ์ทางเพศของนักเรียนชั้น ม.1-ม.6 และอิทธิพลของ
ปัจจัยเสี่ยงที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน: กรณีศึกษานักเรียนชั้น ม.1-ม.6 ในเขต
กรุงเทพมหานคร*. เข้าถึงได้จาก http://www.abacpoll.au.edu/nandi/2552/nandi_poll120252.html

- นวลพรรณ อิศโร. (2558). *ปัจจัยทำนายพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดจันทบุรี*. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน, คณะพยาบาลศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นวลรัตน์ โมทนา. (2555). *ผลต่อการพัฒนาทักษะชีวิตต่อความรู้และการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นหญิงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมัธยมศึกษาอำเภอแม่สรวย จังหวัดเชียงราย*. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองสาขารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาสาขารณสุขศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยพะเยา.
- นภาพร หะวานนท์. (2542). *ปัญหาทางเพศของวัยรุ่นและการทำแท้ง: สื่อสร้างองค์ความรู้ผู้หญิงกับสุขภาพ*. กรุงเทพฯ: เจเนเดอร์เพรส.
- นลัทพรณ ศิลป์วิจารณ์, สุนันท์ มั่นมานะเสรี และวรรณภา สุวรรณเกิด. (2551). ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เรื่องโรคเอดส์กับพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อเอชไอวีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในเขตเทศบาลนครสวรรค์. *วารสารโรคเอดส์*, 20(3), 152-160.
- บรรจง พลไชย. (2555). *พฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งหนึ่งในเขตเทศบาลเมืองนครพนม*. *วารสารศูนย์การศึกษาแพทยศาสตร์คลินิก*, 28(4), 230-237.
- บุษบา ญาณสมเด็จ. (2552). *พฤติกรรมเสี่ยงในวัยรุ่น*. เข้าถึงได้จาก www.sahavicha.com/?name=knowledge&file...id=388
- เบญจพร ปัญญา. (2553). *การทบทวนองค์ความรู้: การตั้งครรภ์ในวัยรุ่น*. นนทบุรี: กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข.
- พงษ์สันต์ ชัยปะวันนา. (2549). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดชลบุรี*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการบริหารสังคม, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ.
- พนม เกตุมาน. (2550). *พัฒนาการวัยรุ่น*. เข้าถึงได้จาก http://www.psychlin.co.th/new_page_56.htm
- พนม เกตุมาน. (2555). *พัฒนาการวัยรุ่น*. เข้าถึงได้จาก <http://teenage1519.blogspot.com/>
- พนอวดี จันทนา. (2547). *พฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในชุมชนเกาะสมุย*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาชุมชน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พรนภา หอมสินธุ์. (2558). *แนวคิดและทฤษฎีสู่การปฏิบัติ: การป้องกันการสูบบุหรี่และดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวัยรุ่น*. ชลบุรี: ชลบุรีการพิมพ์.

- พรนภา หอมสินธุ์ และรุ่งรัตน์ ศรีสุริยเวศน์. (2552). *ความเชื่อ แบบแผนการค้ำ และปัจจัยทำนาย การค้ำเครื่องค้ำแอลกอฮอล์ของเยาวชนไทยในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- พัชรี ต้นศิริ, สุทธิรัตน์ พิมพ์พงศ์, จาริศรี กุลศิริปัญญา, ณัฐชยาน์ ภิรมย์สิทธิ์ และชลดา วงศ์ภิรมย์. (2554). *พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น*. เข้าถึงได้จาก <http://www.western.ac.th/westernnew2/admin/uploaded/nursingkan/%E0%B8%9C%E0%B8%9C%E0%B8%9C%E0%B8%99.pdf>
- ไพจิตร ภูเข้มโชติ และวิลาวัณย์ ชมนิรัตน์. (2554). *การพัฒนาแนวทางการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น*. *วารสารมหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 26(4), 646-657. เข้าถึงได้จาก <http://gsbooks.gs.kku.ac.th/55/cdgrc13/files/mmo13.pdf>
- ไพฑูริย์ พันธุ์แดง. (2557). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจในการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นสังกัดกรมสามัญศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 ในจังหวัดชลบุรี*. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน, คณะพยาบาลศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เพ็ญพิไล ฤทธาคนานนท์. (2549). *พัฒนาการมนุษย์*. กรุงเทพฯ: ชรรมดาเพลส.
- ภัทรภูมิ โปธิพงษ์. (2553). *โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์*. เข้าถึงได้จาก <http://www.si.mahidol.ac.th/sidoctor/e-pl/article/detail.asp?id=147>
- ภัทรภูมิ โปธิพงษ์. (2555). *รายงานการวิจัยปัญหาเยาวชนหญิงที่ตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรกับมิติสิทธิมนุษยชน*. นครปฐม: สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล.
- รุ่งรัตน์ ศรีสุริยเวศน์ และพรนภา หอมสินธุ์. (2556). *การสื่อสารของบุตรสาวกับมารดาเกี่ยวกับความเสี่ยงทางเพศและปัจจัยด้านจิตสังคมที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิง*. *วารสารสาธารณสุขมหาวิทยาลัยบูรพา*, 9(2), 33-44.
- เรวดี เพชรศิริสาณห์, ศิริอร สินธุ, สายฝน เอกวางกูร, อุไร จเรประพาพ และเจนเนตร พลเพชร. (2550). *ความสุขและวิถีการสร้างเสริมสุขภาพ: ความต้องการที่แตกต่างกันระหว่างคนสามวัยในครอบครัวไทย*. *วารสารพยาบาล*, 56(1-2), 23-31.
- ลัดดา สายพานิชย์. (2553). *รูปแบบการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนระดับอาชีวศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

- ลาวันย์ อมรรัตน์ และชนลักษณะ ผลิตพันธ์. (2551). การเฝ้าระวังพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อ เอชไอวีในกลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2. *วารสาร โรคเอดส์*, 20(3), 127-135.
- ลือชัย ศรีเงินยวง. (2552). *คู่มือการทำงานเพื่อนาหลักพุทธธรรมมาแก้ปัญหาสุขภาพทางเพศและการเจริญพันธุ์ของวัยรุ่น*. กรุงเทพฯ: องค์การการศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ.
- ลือชัย ศรีเงินยวง, มธุรดา สุวรรณโพธิ์, โขมิตา ภาวสุทธิไพศิฐ, สิริมงคล จันทร์ขาว, ชุติมา พัฒนพงษ์ และปัทมวรรณ จินาวุฒิ. (2558). *ความรักความเข้าใจและโอกาส: เสี่ยงจากเด็กและเยาวชนชายขอบ*. นนทบุรี: สถาบันสุขภาพจิตเด็กและวัยรุ่นราชนครินทร์. เข้าถึงได้จาก http://www.smartteen.net/main/_admin/download/4-27-30032015267.pdf
- วงเดือน สุวรรณศิริ, นันทนา น้ำฝน และวรวรรณทิพย์ วาริรมย์. (2551). พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นและเยาวชนในสถานศึกษาจังหวัดพิษณุโลก. *วารสารมหาวิทยาลัยนเรศวร*, 16(2), 147-155.
- วนิดา ชนินทุททวงศ์, เสาวลักษณ์ สุวรรณไมตรี, ประเวช ตันติพิวันสกุล และสุชาดา สาครเสถียร. (2548). สถานการณ์พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น. *วารสารกรมการแพทย์*, 30(5), 286-296.
- วรวรรณ ทิพย์วาริรมย์, อภาพร เผ่าวัฒนา และปัญญารัตน์ ลาภวงศ์วัฒนา. (2556). ปัจจัยที่ใช้ทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเด็กวัยรุ่นชายจังหวัดพิษณุโลก. *วารสารพยาบาลสาธารณสุข*, 27(1), 31-45.
- วราภรณ์ บุญเชียง, วิลาวัลย์ เตือนราษฎร์, วารุณี ฟองแก้ว และพิมพ์ภรณ์ กลั่นกลิ่น. (2556). ความรู้เกี่ยวกับการติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์ และเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ. *วารสารสภาการพยาบาล*, 28(1), 124-137.
- วัชรภรณ์ บัตรเจริญ. (2554). *ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น*. วิทยานิพนธ์สาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการพยาบาลสาธารณสุข, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- วัชรภรณ์ บัตรเจริญ, ปาหนัน พิษยภิญโญ และอภาพร เผ่าวัฒนา. (2555). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนไทย ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. *วารสารสาธารณสุขศาสตร์*, 42(1), 29-39.
- วารุณี ฟองแก้ว, ชุติมา มีชานาญ, กาญจนา ธาณะ, นงค์คราญ วิเศษกุล และรัตนาวดี ขอนตะวัน. (2558). ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารเพื่อป้องกันเอชไอวีในผู้ปกครองของเด็กวัยรุ่นตอนต้น. *วารสารสภาการพยาบาล*, 30(1), 112-122.

- วารุณี ฟองแก้ว, นริสา วงศ์พนารักษ์, กังวาล ฟองแก้ว และสุมาลี เลิศมัตติกาพัช. (2550). การศึกษา
 อັตถักษณ์ทางเพศของเด็กวัยรุน. *วารสารสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ*, 39(1),
 47-77.
- วารุณี ฟองแก้ว, พิมพาภรณ์ กลั่นกลิ่น, ประณีต สงัดวัฒนา, สุชาดา ทวีสิทธิ์, พิสมัย หอมจำปา
 และฤาเดช เกิดวิชัย. (2549). พฤติกรรมทางเพศของเด็กวัยรุนและเยาวชน สถานศึกษา:
 สถานการณ์ปัจจุบัน. *วารสารโรคเอดส์*, 18(4), 186-199.
- วิไล คุณคำ. (2552). *ปัจจัยป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น*.
 วิทยานิพนธ์สาทรานสุขศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสร้งเสริมสุขภาพ,
 บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- วิรภัทร ภัทรกุล และประวิทย์ ประมาน. (2552). *รายงานการวิจัยเรื่อง การจัดการความรู้เพื่อ
 แก้ปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา*.
 พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- วีระชัย สิทธิปิยะสกุล, พิษานัน หนูวงษ์, รัชณี ลักษิตานนท์ และเบ็ญจา ยมสาร. (2556). สํารวจ
 ความคิดเห็นและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุนในประเทศไทย. *วารสารวิชาการ
 สาทรานสุข*, 22(6), 979-987.
- วีระพล จันทรดีขิง และจิตติ หาญประเสริฐพงษ์. (2549). *นรีเวชวิทยาเด็กและวัยรุน* (พิมพ์ครั้งที่ 2).
 สงขลา: คณะแพทยศาสตร มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ศรีเรือน แก้วกังวาล. (2540). *จิตวิทยาพัฒนาการชีวิตทุกช่วงวัย* (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ:
 สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร.
- ศรีเรือน แก้วกังวาล. (2545). *จิตวิทยาพัฒนาการทุกช่วงวัย: วัยรุน-วัยสูงอายุ* (พิมพ์ครั้งที่ 8).
 กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร.
- ศรุดดา เจริญกิจจานุวัฒน. (2552). *ประสิทธิผลของโปรแกรมสุขศึกษาโดยใช้กระบวนการกลุ่มที่มี
 ต่อพฤติกรรมการป้องกันการเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียน
 พระหฤทัยคอนแวนต์ กรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต,
 สาขาวิชาสุขศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.
- ศาลาว่าการเมืองพัททยา. (2558). *ประวัติเมืองพัททยา*. เข้าถึงได้จาก <http://www.pattaya.go.th/history/>
- ศาสนา ผาสุข. (2554). *ความฉลาดทางอารมณ์ที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศ ของนักเรียนมัธยมศึกษา
 ปีที่ 3 โรงเรียนในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดจันทบุรี*. งานนิพนธ์สาทรานสุขศาสตร
 มหาบัณฑิต, สาขาวิชาสาทรานสุขศาสตร, คณะสาทรานสุขศาสตร, มหาวิทยาลัยบูรพา.

- ศิรินันท์ กิตติสุขสถิต, นพวรรณ มาดาร์ตัน, วาที สิทธิ, แครี ริคเตอร์ และอุไรวรรณ คณิงสุขเกษม. (2554). หนูยังไม่อยากเป็นแม่: เส้นทางชีวิตที่น่าห่วงใยของแม่วัยเด็กในสังคมไทย. ใน สุริย์พร พันพิ่ง และมาลี สันถาวรณ (บรรณาธิการ), *จุดเปลี่ยนประชากร จุดเปลี่ยนสังคมไทย* (หน้า 181-197). นครปฐม: สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล. เข้าถึงได้จาก <http://www.teenpath.net/data/r-research/00008/tpfile/00001.pdf>
- ศูนย์ศึกษาและขับเคลื่อนการพัฒนาเด็กและเยาวชน มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์, ศูนย์ศึกษาและขับเคลื่อนการพัฒนาเด็กและเยาวชน มหาวิทยาลัยรำไพพรรณี, สถาบันรามจิตติ และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพ [สสส.]. (2558). *รายงานสภาวการณ์เด็กและเยาวชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปี 2557-2558*. เข้าถึงได้จาก <http://childwatch.rru.ac.th/images/stories/2558/summary/summary2557-2558.pdf>
- ศูนย์สุขภาพจิตที่ 1-15 กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข. (2550). *การสร้างแบบวัดพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของเยาวชนในสังคมไทย*. นนทบุรี: กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข.
- สมประสงค์ พระสุจันทร์ทิพย์ และอัญชลี ปิยะदानนท์. (2544). *นักเรียนเรทอาร์ นักเรียนเรทเอ็กซ์*. กรุงเทพฯ: บี เคอินเตอร์ปริ้นท์.
- สมพล วันตะเมธ. (2551). *แนวทางการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางสุขภาพตามแนวศึกษานิเวศวิทยาเชิงสังคม*. เข้าถึงได้จาก http://www.thaipopulation.org/Stable/index.php?option=com_content&view=category&layout=blog&id=48&Itemid=56
- สันทิต บุญยะสง, ชูชัย ทรงวุฒิ, ทิพวรรณ จูมแพง, บุญธรรม เตชะจินดารัตน์, พัชรา ชุ่มชูจันทร์, วนิดา ราชมี และวรรณดี จันทศิริ. (2556). *การพัฒนารูปแบบการเฝ้าระวังและช่วยเหลือวัยรุ่นที่เสี่ยงต่อการตั้งครรภ์โดยอาสาสมัครแกนนำอนามัยเจริญพันธุ์วัยรุ่น*. นนทบุรี: กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข.
- สายฝน เอกวางกูร. (2556). พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเยาวชน. *วารสารเกื้อการณย์*, 20(2), 16-26.
- สุชา จันทร์เอม. (2540). *จิตวิทยาวัยรุ่น*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุณิรัตน์ ยั่งยืน, อุดมศักดิ์ มหาวิวัฒน์, ธิดารัตน์ สมดี และสุวิมล สงกลาง. (2553). ความตระหนักในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยต่อสุขภาพอนามัยของวัยรุ่น. *วารสารวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีมหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 29(4), 420-427.
- สุดารัตน์ บุญเทียม. (2557). *ปัจจัยทำนายเกี่ยวกับต้นทุนชีวิตต่อพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ในวัยรุ่นตอนต้นจังหวัดชลบุรี*. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน, คณะพยาบาลศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.

- สุพัตรา อักษรรัตน์. (2550). *โครงสร้างและหน้าที่ที่รอบคอบเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช*. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการพยาบาลครอบครัวและชุมชน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- สุภาพรณัฏ์ ปัญหาราช. (2556). *การขัดเกลาทางสังคมเรื่องเพศของครอบครัวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน*. คุษณินิพนธ์ปรัชญาคุษณินิพนธ์, สาขาวิชาสังคมวิทยา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุมาลี สวรสอาด. (2550). *ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับความพร้อมในการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุริยเดว ทรีปาตี. (2551). *กลยุทธ์สร้างสุขภาพวัยรุ่นไทย Developmental assets*. กรุงเทพฯ: กองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ.
- สุริยเดว ทรีปาตี. (2553 ก). *วัยรุ่นกับเพศสัมพันธ์*. เข้าถึงได้จาก <http://www.dekplus.com>
- สุริยเดว ทรีปาตี. (2553 ข). *วิจัยชี้สุขภาพของเด็กและเยาวชนอยู่ในสภาพเสี่ยง*. เข้าถึงได้จาก <http://www.dekplus.com>
- สุวรรณมา เรื่องกาญจนเศรษฐ์. (2552). *สุขภาพของเด็กวัยรุ่นไทยอายุ 13-18 ปี*. ใน วันดี นิงสานนท์ และคณะ (บรรณาธิการ), *สุขภาพของเด็กและวัยรุ่นไทย พ.ศ. 2552* (หน้า 161-188). กรุงเทพฯ: บิยอนด์เอ็นเตอร์ไพรซ์.
- สุวทนา อารีพรรค. (2543). *พฤติกรรมที่เกี่ยวกับเพศของนักเรียนวัยรุ่น*. ใน ฟ่องพรรณ เกิดพิทักษ์, เจียรนัย ทรงชัยกุล และประสิทธิ์ อูปรมัย (บรรณาธิการ), *เอกสารสอนชุดวิชาพฤติกรรมวัยรุ่น หน่วยที่ 9-15* (พิมพ์ครั้งที่ 2, หน้า 597-636). กรุงเทพฯ: อรุณการพิมพ์.
- สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. (2551). *รายงานสถิติจำแนกเพศของประเทศไทย ปี 2551*. ม.ป.ท.
- สำนักงานโรคเอดส์ วัณโรค และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์. (2556). *วิเคราะห์สถานการณ์โรคเอดส์ในประเทศไทย รายงาน ณ วันที่ 31 มกราคม 2556*. เข้าถึงได้จาก http://www.aidssthai.org/main.php?filename=sathana01_20071113
- สำนักกระบวนวิชา กรมควบคุมโรค. (2554). *ผลการเฝ้าระวังพฤติกรรมที่มีความสัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวีในกลุ่มนักเรียนประเทศไทย พ.ศ. 2554*. นนทบุรี: สำนักกระบวนวิชา.

- สำนักกระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค. (2555). *การพยากรณ์โรคและภัยสุขภาพกรมควบคุมโรค ปี 2555 เรื่องแนวโน้มการติดเชื้อเอชไอวีในกลุ่มเยาวชน*. เข้าถึงได้จาก http://www.interfetpthailand.net/forecast/files/report_2012/report_2012_11_no21.pdf
- สำนักกระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค. (2557 ก). *ภาพรวมสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อเอชไอวีในประเทศไทย พ.ศ. 2557*. เข้าถึงได้จาก http://www.boe.moph.go.th/files/report/20141128_31017647.pdf
- สำนักกระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค. (2557 ข). *ความชุกและอุบัติการณ์การติดเชื้อเอชไอวีในประเทศไทย พ.ศ. 2556*. เข้าถึงได้จาก http://www.gfaidsboe.com/Downloads/book/2557/Final_hiv_prevalance_and_incident2556.pdf
- สำนักกระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข. (2555). *สถานการณ์การติดเชื้อเอชไอวีประเทศไทย พ.ศ. 2554*. นนทบุรี: สำนักกระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข
- สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข. (2557). *การตั้งครรภ์ในวัยรุ่น: นโยบายแนวทางการดำเนินงานและติดตามประเมินผล (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. นนทบุรี: กระทรวงสาธารณสุข.
- อนงค์ ชีระพันธุ์. (2544). *ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาสังคมวิทยาพัฒนาการ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อนงค์ ประสาธน์วนกิจ, ประณีต ส่วงวัฒนา และบุญวดี เพชรรัตน์. (2552). *ความเชื่อเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์และรูปแบบพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น*. *วารสารสงขลานครินทร์เวชสาร*, 27(5), 370-380.
- อนุกุล มโนชัย. (2554). *การคุกคามทางเพศต่อวัยรุ่นหญิงผ่านพื้นที่เสมือนจริง*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาสังคมวิทยา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อภิญญา เปี่ยมวัฒนาทรัพย์, สุมาลี จันทร์ลักษณ์ และสำนักงานป้องกันและควบคุมโรคที่ 3 จังหวัดชลบุรี. (2552). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นตอนต้นในสถานศึกษาเขตเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี*. *วารสารสำนักงานป้องกันและควบคุมโรคที่ 3 จังหวัดชลบุรี*, 2(2), 56-68.
- อรอุษา จันทร์วิรุจ. (2544). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ*. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาสุขศึกษาและพฤติกรรมศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.

- อังคณา เพชรภาพ. (2551). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนวัยรุ่นภาคใต้ตอนบน*. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการพยาบาลสาธารณสุข, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- อาภรณ์ ดীনาน. (2551). *แนวคิด & วิธีการส่งเสริมสุขภาพวัยรุ่น*. ชลบุรี: ไฮเดนกรุ๊ป.
- อาภาพร เผ่าวัฒนา. (2552). *การป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น: การมีส่วนร่วมของครอบครัวโรงเรียนและชุมชน*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อุมาพร ตรังคสมบัติ. (2542). *สร้างวินัยให้ลูกคุณ*. กรุงเทพฯ: ชันดีการพิมพ์.
- Ajzen, I. (1998). *Attitudes, personality and behavior*. Chicago, Illinois: The Dorsey Press.
- Arnett, J. J. (2001). *Adolescence and emerging adulthood*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.
- Ary, D. V., Duncan, T. E., Duncan, S. C., & Hops, H. (1999). Adolescent problem behavior: The influence of parents and peers. *Behavior Research and Therapy*, 37(3), 217-230.
- Attaveelarp, O. (2001). *Sexual behavior among adolescents in Phuket province*. Master's thesis, Family Health, Faculty of Graduate School, Mahidol University.
- Bachanas, P. J., Morris, M. K., Lewis-Gess, J. K., Sarett-Cuasay, E. J., Sirl, K., Ries, J. K., & Sawyer, M. K. (2002). Predictors of risky sexual behavior in African American adolescent girls: Implications for prevention interventions. *Journal of Pediatric Psychology*, 27(6), 519-530.
- Best, J. W., & Kahn, J. V. (2003). *Research in education* (9th ed.). Boston: Allyn and Bacon.
- Bronfenbrenner, U. (1997). Toward an experimental ecology of human development. *American Psychologist*, 32, 513-531.
- Bronfenbrenner, U. (2005). The bioecological theory of human development. *international encyclopedia of education*. Retrieved from <https://www.uncg.edu/hdf/facultystaff/Tudge/Bronfenbrenner.pdf>
- Bronfenbrenner, U., & Morris, P. A. (1998). The ecology of developmental processes. In W. Damon, & R. M. Lerner (Eds.), *Handbook of child psychology, vol. 1: Theoretical models of human development* (5th ed., pp. 993-1023). New York: John Wiley and Sons.
- Bronfenbrenner, U., & Morris, P. A. (2006). The bioecological model of human development. In W. Damon, & R. M. Lerner (Eds.), *Handbook of child psychology, vol. 1: The theoretical models of human development* (6th ed., pp. 793-828). New York: John Wiley.

- Brown, J. D., L'Engle, K. L., Pardum, C. J., Guo, G., Kenneavy, K., & Jackson, C. (2006). Sex media matter: Exposure to sexual content in music, movies, television and magazines pediatrics black and white adolescents' sexual behavior. *Pediatrics*, *117*(4), 1018-1027.
- Center for Disease Control and Prevention [CDC]. (2014). Youth risk behavior surveillance- United States 2013. *Morbidity and Mortality Weekly Report: Surveillance Summaries* *63*(4), 1-170.
- Felton, G. M., & Bartoces, M. (2002). Predictors of initiation of early sex in black and white adolescent females. *Public Health Nursing*, *19*(1), 59-67.
- Gavin, L., Galavotti, C., Dube, H., McNaghten, A. D., Murwirwa, M., Khan, R., & St Louis, M. (2006). Factors associated with HIV infection in adolescent females in Zimbabwe. *Journal of Adolescent Health*, *39*(4), 596.e11-596.e18.
- Grunbaum, J. R., Kann, L., Kinchen, S. A., Loss, J. G., Gowda, V. R., Collins, J. L., & Hanna, K. M. (1999). An adolescent and young adult condom self-efficacy scale. *Journal of Pediatric Nursing*, *14*(1), 59-66.
- Härkönen, U. (2007). The Bronfenbrenner ecological systems theory of human development. In *Scientific articles of V international conference: Person color nature music* (pp. 1-19). Latvia, Poland: Daugavpils University, Saule.
- Henrich, C. C., Brookmeyer, K. A., Shrier, L. A., & Shahar, G. (2006). Supportive relationships and sexual risk behavior in adolescent: An ecological-transactional approach. *Journal of Pediatric Psychology*, *31*(3), 286-297.
- Hops, H., Ozechowski, T. J., Waldron, H. B., Davis, B., Turner, C. W., Brody, J. L., & Barrera, M. (2011). Adolescent health-risk sexual behaviors: Effects of a drug abuse intervention. *AIDS Behav*, *15*(8), 1664-76.
- Johnson, L. S., Rozmer, C., & Admission, K. (1999). Adolescence sexuality and sexuality transmitted disease: Attitudes, beliefs, knowledge and values. *Journal of Pediatric Nursing*, *14*(3), 177-185.
- McKay, D., Hatton, T., & McDougall, T. (2006). Substance misuse, young people and nursing. In T. McDougall (Ed.), *Child and adolescent mental health nursing* (pp. 188-206). Oxford: Blackwell

- Magnani, R., MacIntyre, K., Karim, A. M., Brown, L., & Hutchison, P. (2005). The impact of life skills education on adolescent sexual risk behaviors in KwaZulu-Natal, South Africa. *Journal of Adolescent Health, 36*(4), 289-304.
- Mandleco, B. L., & McCoy, J. K., (2002). Growth and development of the adolescent. In N. L. Potts, & B. L. Mandleco (Eds). *Pediatric nursing* (pp. 305-347). Albany, NY: Delmar.
- Matino, S. C., Elliott, M. R., Corona, R., Kanouse, D. E., & Schuster, M. A. (2008). Beyond the “big talk”: The role of breadth and repetition in parent-adolescent communication about sex topics. *Pediatrics, 121*(3), 612-618.
- Meschke, L. L., Baetholomae, S., & Zentall, S. R. (2000). Adolescent sexuality and parent-adolescent processes: Promoting health teen choices. *Family Relations, 49*, 143-154.
- Neinstein, L., & Anderson, M. (2002). Adolescent development. In L. Neinstein (Ed.), *Adolescent health care: A practical guide* (pp. 767-792). Philadelphia: Lippincott Williams and Wilkins.
- Phupong, V. (2005). Adolescent pregnancy. In V. Phupong (Ed.), *Reproductive health in extreme ages: How to approach* (pp. 180-189). Bangkok: Royal Thai College of Obstetricians and Gynecologist.
- Parel, C. P., Caldito, G. C., Ferrer, P. L., De Guzman, G. G., Sinsioco, C. S., & Tan, R. H. (1973). *Sampling design and procedures*. New York: AIDIC.
- Rice, F. P. (1996). *Child and adolescent development* (2nd ed.). Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.
- Roberts, A. B., Oyun, C., Batnasan, E., & Laing, L. (2005). Exploring the social and cultural context of sexual health for young people in Mongolia: Implications for health promotion. *Social Science & Medicine, 60*, 1487-1498.
- Saunders, J. A., Morrow-Howell, N., Spitznagel, E., Doré, P., Proctor, E. K., & Pescarino, R. (2006). Imputing missing data: A comparison of methods for social work researchers. *Social Work Research, 30*(1), 19-31.
- Stokols, D. (1996). Translating social ecological theory into guidelines for community health promotion. *American Journal of Health Promotion, 10*(4), 282-298.

- Weruvanaruk, C. (2002). *Relationship between opinions on premarital sex, conformity to peer group, living arrangement and sexual relationship among female adolescents in Ubonratchathani*. Master's Thesis, Nursing Science (Maternal and Child Health), Faculty of Graduate School, Mahidol University.
- World Health Organization [WHO]. (2014). *Health for the world's adolescence a second chance in the second decade*. Retrieved from http://www.who.int/maternal_child_adolescent/topics/adolescence/dev/en/
- World Health Organization [WHO]. (2016). *Adolescent health*. Retrieved from http://www.who.int/topics/adolescent_health/en/
- Ybarra, M. L., & Mitchell, K. L. (2008). How risky are social networking sites? A comparison of places online where youth sexual solicitation and harassment occurs. *Pediatrics*, *121*(2), e350 -e357, doi: 10.1542/peds.2007-0693.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. รุ่งรัตน์ ศรีสุริยเวศน์ สาขาวิชาการพยาบาลชุมชน
คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศิริยุพา สนั่นเรืองศักดิ์ สาขาวิชาการพยาบาลเด็ก
คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศิริยุพา สนั่นเรืองศักดิ์ สาขาวิชาการพยาบาลเด็ก
คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
4. แพทย์หญิงกรวิกา สมสุข แพทย์เฉพาะเวชปฏิบัติครอบครัว
โรงพยาบาลสมเด็จพระบรมราชเทวี ณ ศรีราชา
5. นางสาวสุรภา สุขสวัสดิ์ ผู้ปฏิบัติการพยาบาลขั้นสูงด้านการพยาบาลชุมชน
โรงพยาบาลสมเด็จพระบรมราชเทวี ณ ศรีราชา

ภาคผนวก ข

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถาม
การวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่มีผลพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น
เมืองพัทยา

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น เมืองพัทยา โดยแบบสอบถามประกอบด้วย 8 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามสัมพันธภาพในครอบครัว

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามการรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงของเพื่อน

ส่วนที่ 5 แบบสอบถามการเข้าถึงสถานบันเทิง

ส่วนที่ 6 แบบสอบถามการเข้าถึงสื่อกระตุ้นทางเพศ

ส่วนที่ 7 แบบสอบถามพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

ผู้วิจัยขอความร่วมมือให้นักเรียนตอบแบบสอบถามตามที่แนบมาด้วยความจริงใจให้ครบทุกข้อ โดยมีต้องระบุชื่อ นามสกุล ซึ่งคำตอบของนักเรียนจะไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อนักเรียน ข้อมูลต่าง ๆ ที่นักเรียนตอบในแบบสอบถามจะถูกเก็บเป็นความลับ และใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น

ขอขอบคุณในความร่วมมือของท่านมา ณ ที่นี้

ฉันทภัทร ปูนมีกิจ
นิติศตปริญาโท สาขาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน
คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคำตอบ หรือเติมคำลงในช่องว่างให้ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. ปัจจุบันท่านมีอายุ.....ปี.....เดือน
2. ปัจจุบันท่านศึกษาในระดับชั้นใด
  - ( ) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
  - ( ) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
  - ( ) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
3. ผลการเรียนของท่านที่ผ่านมารั้งค่าสุดได้เกรดเฉลี่ย (โปรดระบุ).....
4. ท่านได้รับเงินสำหรับเป็นค่าใช้จ่าย.....บาท/ เดือน
5. บุคคลที่พักอาศัยอยู่ด้วยในปัจจุบัน
  - [ ] พักอยู่บ้านกับบิดาหรือมารดา
  - [ ] พักอยู่บ้านกับบิดาและมารดา
  - [ ] เช่าหอพักอยู่คนเดียว
  - [ ] เช่าหอพักอยู่กับเพื่อนหญิง
  - [ ] เช่าหอพักอยู่กับเพื่อนชาย
  - [ ] พักอยู่บ้านญาติญาติ (ลุง ป้า น้า อา ปู่ ย่า ตา ยาย)
  - [ ] อื่น ๆ ระบุ.....
6. สถานภาพสมรสของบิดามารดา
  - [ ] อยู่ด้วยกัน
  - [ ] หย่าร้าง หรือแยกกันอยู่
  - [ ] บิดาเสียชีวิต
  - [ ] มารดาเสียชีวิต
  - [ ] บิดามารดาเสียชีวิตทั้งคู่

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคำตอบที่ตรงกับความคิดเห็นหรือความรู้สึกของท่าน
เพียงคำตอบเดียวโดยมีเกณฑ์ให้เลือกตอบ ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง ท่านเห็นว่าข้อความในประโยคนั้นตรงกับความคิดเห็นของท่าน
มากที่สุด

เห็นด้วยค่อนข้างมาก หมายถึง ท่านเห็นว่าข้อความในประโยคนั้นตรงกับความคิดเห็นของ
ท่านค่อนข้างมาก

เห็นด้วยปานกลาง หมายถึง ท่านเห็นว่าข้อความในประโยคนั้นตรงกับความคิดเห็นของ
ท่านปานกลางหรือเพียงครั้งหนึ่ง

เห็นด้วยน้อย หมายถึง ท่านเห็นว่าข้อความในประโยคนั้นตรงกับความคิดเห็นของท่าน
เพียงเล็กน้อย

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง ท่านเห็นว่าข้อความในประโยคนั้นไม่ตรงกับความคิดเห็นของ
ท่านเลย

ข้อความ	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง (5)	เห็นด้วย ค่อนข้าง มาก (4)	เห็นด้วย ปาน กลาง (3)	เห็น ด้วย น้อย (2)	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง (1)
1. การมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น ไม่ใช่เรื่อง เสียหาย วัยรุ่นสามารถทำได้					
2.					
3.					
4.					

ข้อความ	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง (5)	เห็นด้วย ค่อนข้าง มาก (4)	เห็นด้วย ปาน กลาง (3)	เห็น ด้วย น้อย (2)	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง (1)
5. การใช้ถุงยางอนามัยทำให้ความสุขจากการมีเพศสัมพันธ์ลดลง					
6. การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือใช้สารเสพติด ทำให้ขาดสติ จนไม่มีการป้องกันการติดเชื้อโรค ขณะมีเพศสัมพันธ์ได้					
7. การเปลี่ยนคู่นอนหลายคน มีความเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้มาก					
8. การมีเพศสัมพันธ์เพียงครั้งเดียว ไม่ทำให้ติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์					
9. การมีเพศสัมพันธ์กับแฟน หรือคู่อีก มีความเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ น้อยกว่าการมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลอื่น					

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามสัมพันธภาพในครอบครัว

คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคำตอบที่ตรงกับความคิดเห็นหรือความรู้สึกของท่านมากที่สุดเพียงคำตอบเดียว โดยมีเกณฑ์ให้เลือกตอบ ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง ข้อคำถามนี้ตรงกับความเห็นหรือความรู้สึกของท่านมากที่สุด
เห็นด้วยค่อนข้างมาก หมายถึง ข้อคำถามนี้ตรงกับความเห็นหรือความรู้สึกของท่าน

ค่อนข้างมาก

เห็นด้วยปานกลาง หมายถึง ข้อคำถามนี้ตรงกับความเห็นหรือความรู้สึกของท่านเพียง

ครั้งหนึ่ง

เห็นด้วยน้อย หมายถึง ข้อคำถามนี้ตรงกับความเห็นหรือความรู้สึกของท่านเพียงเล็กน้อย

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง ข้อคำถามนี้ไม่ตรงกับความเห็นหรือความรู้สึกของท่านเลย

ข้อ	สัมพันธภาพในครอบครัว	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง (5)	เห็นด้วย ค่อนข้าง มาก (4)	เห็นด้วย ปาน กลาง (3)	เห็น ด้วย น้อย (2)	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง (1)
1	<u>ด้านความผูกพันทางอารมณ์</u> ข้าพเจ้าและผู้ปกครองคอยดูแล เอาใจใส่กันอย่างใกล้ชิด					
2	ผู้ปกครองแสดงความดีใจและชื่น ชมเมื่อข้าพเจ้าทำสิ่งใดได้สำเร็จ					
3	ข้าพเจ้าและผู้ปกครองมักจะให้ กำลังใจกันและกันเสมอ					
4	ผู้ปกครองเอาใจใส่การเรียนของ ข้าพเจ้าเสมอ					
5	ผู้ปกครองและข้าพเจ้าไม่มีเวลา เอาใจใส่ซึ่งกันและกัน					

ข้อ	สัมพันธภาพในครอบครัว	เห็นด้วยอย่างยิ่ง (5)	เห็นด้วยค่อนข้างมาก (4)	เห็นด้วยปานกลาง (3)	เห็นด้วยน้อย (2)	ไม่เห็นด้วยเป็นอันขาด (1)
6	ข้าพเจ้าและผู้ปกครองรู้สึกอึดอัดที่ต้องเผชิญหน้า					
7	ข้าพเจ้าและผู้ปกครองคุยกันอย่างเป็นกันเอง					
8	ข้าพเจ้าและผู้ปกครองมักสนใจในสิ่งที่ข้าพเจ้าชอบและให้การสนับสนุนให้ข้าพเจ้าทำในสิ่งที่ชอบเสมอ					
9	ผู้ปกครองเอาใจใส่ข้าพเจ้าเรื่องการคบเพื่อน					
10	<u>ด้านขอบเขตความสัมพันธ์</u> เมื่อข้าพเจ้ามีปัญหาผู้ปกครองจะช่วยแนะนำข้าพเจ้า					
11	ผู้ปกครองให้โอกาสข้าพเจ้าในการตัดสินใจเกี่ยวกับการเรียนของตนเอง					
12	ผู้ปกครองให้โอกาสข้าพเจ้าชี้แจงเหตุผลเสมอ					
13	ผู้ปกครองให้ข้าพเจ้าคบเพื่อนต่างเพศได้					
14	ผู้ปกครองอนุญาตให้ข้าพเจ้าเปิดรับข้อมูลใหม่ๆผ่านสื่อต่างๆ					
15	ข้าพเจ้าและผู้ปกครองร่วมกันใช้เหตุผลแก้ปัญหาความขัดแย้งที่มีต่อกัน					

ข้อ	สัมพันธ์ภายในครอบครัว	เห็นด้วยอย่างยิ่ง (5)	เห็นด้วยค่อนข้างมาก (4)	เห็นด้วยปานกลาง (3)	เห็นด้วยน้อย (2)	ไม่เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง (1)
16	ผู้ปกครองมักให้ข้าพเจ้ามีส่วนร่วมตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ เสมอ					
17	ข้าพเจ้าและผู้ปกครองมักไม่ค่อยปรึกษากันหรือกันในเรื่องต่าง ๆ					
18	<u>ด้านการใช้เวลาร่วมกัน</u> ผู้ปกครองและข้าพเจ้าช่วยกันทำความสะอาดบ้านเสมอ					
19	ข้าพเจ้าและผู้ปกครองมักดูทีวีร่วมกัน					
20	ข้าพเจ้าและผู้ปกครองมักไปท่องเที่ยวพักผ่อนในช่วงปิดเทอมเสมอ					
21	ข้าพเจ้าและผู้ปกครองมักมีกิจกรรมพิเศษหรืองานอดิเรกร่วมกันเสมอ เช่น เล่นกีฬา ปลูกต้นไม้ ไปซื้อของใช้ต่าง ๆ ดูหนัง ฟังเพลง ด้วยกัน					
22	ถึงมีเวลาว่างแต่ข้าพเจ้าและผู้ปกครองก็ไม่เคยจะมีกิจกรรมหรือทำอะไรร่วมกัน					
23	ข้าพเจ้าและผู้ปกครองมักคุยกันเสมอเมื่อมีเวลาว่าง					

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามการรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มเพื่อน

คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างให้ตรงกับกรรับรู้ของท่านมากที่สุดเพียงข้อเดียว โดยมีเกณฑ์ให้เลือกตอบ ดังนี้

มี หมายถึง มีการรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มเพื่อนตามข้อความนั้น

ไม่มี หมายถึง ไม่มีการรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มเพื่อนตามข้อความนั้น

ไม่ทราบ หมายถึง ไม่ทราบพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศว่ากลุ่มเพื่อนตามข้อความนั้น

ข้อความ	มี (1)	ไม่มี (2)	ไม่ทราบ (3)
1. กลุ่มเพื่อนสนิทของข้าพเจ้ามีคนที่สูบบุหรี่			
2. กลุ่มเพื่อนสนิทของข้าพเจ้ามีการใช้สารเสพติด เช่น บุหรี่ ยาบ้า ยาไอซ์ เป็นต้น			
3. กลุ่มเพื่อนสนิทของข้าพเจ้ามีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เช่น เหล้า เบียร์ ไวน์ เป็นต้น			
4. กลุ่มเพื่อนสนิทของข้าพเจ้าไปเที่ยวสถานบันเทิง เช่น เชนค ผับ บาร์ ร้านอาหารที่จำหน่าย สุรา เป็นต้น			
5. กลุ่มเพื่อนสนิทของข้าพเจ้า มีคนที่คบในเชิงชู้สาวมากกว่า 1 คน (กิ๊ก)			
6. กลุ่มเพื่อนสนิทของข้าพเจ้า มีการดูหนัง/ CD/ DVD/ หนังโป๊			
7. กลุ่มเพื่อนสนิทของข้าพเจ้ามีคนที่เคยผ่านการมีเพศสัมพันธ์มาแล้ว			
8. กลุ่มเพื่อนสนิทของข้าพเจ้ามีคนที่ขายบริการทางเพศ			
9. กลุ่มเพื่อนสนิทของข้าพเจ้า มีคนที่เคยตั้งครรภ์หรือทำให้ผู้หญิงตั้งครรภ์			

ส่วนที่ 5 แบบสอบถามการเข้าถึงสถานบันเทิง

5.1 ความสะดวกในการเข้าใช้บริการในสถานบันเทิง

คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างให้ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด เพียงข้อเดียว โดยมีเกณฑ์ให้เลือกตอบ ดังนี้

สะดวกมาก หมายถึง ท่านสามารถเข้าใช้บริการในสถานบันเทิงได้ทุกครั้งที่
 สะดวกปานกลาง หมายถึง ท่านสามารถเข้าใช้บริการในสถานบันเทิงได้บางครั้ง
 ไม่สะดวก หมายถึง ท่านไม่สามารถเข้าใช้บริการในสถานบันเทิงได้เลย

ข้อความ	สะดวก มาก (3)	สะดวก ปานกลาง (2)	ไม่ สะดวก (1)
1. ข้าพเจ้าสามารถเข้าไปเที่ยวร้านบาร์เบียร์ที่อยู่ในชุมชน ละแวกบ้าน หรือระหว่างทางจากบ้านถึงโรงเรียนได้			
2. ข้าพเจ้าสามารถเข้าไปเที่ยวร้านคาราโอเกะในชุมชน ละแวกบ้าน หรือระหว่างทางจากบ้านถึงโรงเรียนได้			

5.2 จำนวนสถานบันเทิง

คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างให้ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด เพียงข้อเดียว โดยมีเกณฑ์ให้เลือกตอบ ดังนี้

มีมากกว่า 3 ร้าน หมายถึง มีบาร์เบียร์ คาราโอเกะในละแวกบ้าน มากกว่า 3 ร้าน
 มี 1- 2 ร้าน หมายถึง มีบาร์เบียร์ คาราโอเกะในละแวกบ้าน 1-2 ร้าน
 ไม่มีเลย หมายถึง ไม่มีบาร์เบียร์ คาราโอเกะในละแวกบ้านเลย

ข้อความ	มีมากกว่า 3 ร้าน (3)	มี 1- 2 ร้าน (2)	ไม่มีเลย (1)
3. ข้าพเจ้าสามารถพบเห็นร้านบาร์เบียร์ที่อยู่ในชุมชน ละแวกบ้าน หรือระหว่างทางจากบ้านถึงโรงเรียนได้			
4. ข้าพเจ้าสามารถพบเห็นร้านคาราโอเกะที่อยู่ในชุมชน ละแวกบ้าน หรือระหว่างทางจากบ้านถึงโรงเรียนได้			

5.3 ค่าใช้จ่ายในการเข้าไปใช้บริการในสถานบันเทิง

คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างให้ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด
เพียงข้อเดียว โดยมีเกณฑ์ให้เลือกตอบ ดังนี้

มีเงินเพียงพอ หมายถึง ท่านมีเงินเพียงพอสำหรับเป็นค่าใช้จ่ายในการเข้าไปใช้บริการ
หรือเที่ยวในบาร์เบียร์ คาราโอเกะ

พอมีเงินบ้าง หมายถึง ท่านพอมีเงินบ้างสำหรับเป็นค่าใช้จ่ายในการเข้าไปใช้บริการหรือ
เที่ยวในบาร์เบียร์ คาราโอเกะ

ไม่มีเงินเลย หมายถึง ท่านไม่มีเงินสำหรับเป็นค่าใช้จ่ายในการเข้าไปใช้บริการหรือเที่ยว
ในบาร์เบียร์ คาราโอเกะ เลย

ข้อความ	มีเงิน เพียงพอ (3)	พอมีเงิน บ้าง (2)	ไม่มีเงิน เลย (1)
5. ข้าพเจ้ามีเงินสำหรับเป็นค่าใช้จ่ายในการเข้าไปใช้บริการ หรือเที่ยวที่ร้านบาร์เบียร์			
6. ข้าพเจ้ามีเงินสำหรับเป็นค่าใช้จ่ายในการเข้าไปใช้บริการ หรือเที่ยวที่ร้านคาราโอเกะ			

ส่วนที่ 6 แบบสอบถามการเข้าถึงสื่อกระตุ้นทางเพศ

คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างให้ตรงกับกรเข้าถึงสื่อกระตุ้นทางเพศของท่านมากที่สุดเพียงข้อเดียว โดยมีเกณฑ์ให้เลือกตอบ ดังนี้

ประจำ หมายถึง ท่านได้รับข้อมูลที่กระตุ้นอารมณ์ทางเพศตามข้อความนั้นมากกว่า 4 ครั้ง/ เดือน

บ่อยครั้ง หมายถึง ท่านได้รับข้อมูลที่กระตุ้นอารมณ์ทางเพศตามข้อความนั้น 3-4 ครั้ง/ เดือน

บางครั้ง หมายถึง ท่านได้รับข้อมูลที่กระตุ้นอารมณ์ทางเพศตามข้อความนั้น 1-2 ครั้ง/ เดือน

ไม่เคย หมายถึง ท่านไม่เคยได้รับข้อมูลที่กระตุ้นอารมณ์ทางเพศตามข้อความนั้นเลย

ข้อความ	ประจำ (4)	บ่อยครั้ง (3)	บางครั้ง (2)	ไม่เคย (1)
1. ข้าพเจ้าดูคลิปโป๊ วีดีโอ/ ซีดีโป๊				
2. ข้าพเจ้าอ่านคอลัมน์ตอบปัญหาทางเพศจากหนังสือพิมพ์/ นิตยสาร				
3. ข้าพเจ้าดูภาพยนตร์ ละคร โทรทัศน์ ฟังวิทยุเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์				
4. ข้าพเจ้าเล่นอินเทอร์เน็ต เพื่อดูภาพอนาจาร อ่านเรื่องราวประสบการณ์ทางเพศ				
5. ข้าพเจ้าเล่นอินเทอร์เน็ต เพื่อสนทนาเรื่องเพศผ่านห้องสนทนา (Chat room) กับเพื่อน/ คู่รักหรือแฟน ทางอินเทอร์เน็ต				

ส่วนที่ 7 แบบสอบถามพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงพฤติกรรมที่เกิดขึ้นกับท่านมากที่สุด เพียงคำตอบเดียว และขอความร่วมมือตอบให้ครบทุกข้อ โดยมีเกณฑ์ให้เลือกตอบ ดังนี้ เป็นประจำ หมายถึง เคยปฏิบัติหรือมีพฤติกรรมเกี่ยวกับเรื่องที่ถาม บ่อย/ สม่ำเสมอ/ เป็นประจำทุกวันในหนึ่งสัปดาห์

บ่อยครั้ง หมายถึง เคยปฏิบัติหรือมีพฤติกรรมเกี่ยวกับเรื่องที่ถามบ่อยครั้ง/ แต่ไม่เป็นประจำ ประมาณ 4-5 ครั้ง/สัปดาห์

บางครั้ง หมายถึง เคยปฏิบัติหรือมีพฤติกรรมเกี่ยวกับเรื่องที่ถามเป็นบางครั้ง ไม่บ่อย ประมาณสัปดาห์ละครั้ง

นาน ๆ ครั้ง หมายถึง เคยปฏิบัติหรือมีพฤติกรรมเกี่ยวกับเรื่องที่ถามนาน ๆ ครั้งประมาณ สองสัปดาห์ต่อ 1 ครั้ง

ไม่เคย หมายถึง ไม่เคยปฏิบัติหรือมีพฤติกรรมเกี่ยวกับเรื่องที่ถามเลย

ข้อคำถาม	เป็น ประจำ (5)	บ่อย ครั้ง (4)	บาง ครั้ง (3)	นาน ๆ ครั้ง (2)	ไม่ เคย (1)
1. ข้าพเจ้าใส่เสื้อสายเดี่ยว เอวลอย เกาะอก แต่งกาย รัศรูป					
2. ข้าพเจ้านุ่งกระโปรงสั้น กางเกงรัศรูป					
3. ข้าพเจ้าดื่มเหล้า เบียร์ ไวน์					
4. ข้าพเจ้าดื่มน้ำผลไม้ที่ผสมแอลกอฮอล์อ่อน ๆ					
5. ข้าพเจ้าใช้สารเสพติดเพื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ					
6. ข้าพเจ้าอยู่ตามลำพังกับแฟนสองต่อสอง					
7. ข้าพเจ้ามีการสัมผัสร่างกาย ตะนะเนื้อต้องตัว					
8. ข้าพเจ้าและแฟนนอนหนุนตักกันและกัน					
9. ข้าพเจ้ามีเพศสัมพันธ์					
10. ข้าพเจ้าไปเที่ยว บาร์เบียร์/ คาราโอเกะกับแฟน สองต่อสอง					
11. ข้าพเจ้าพักอาศัยอยู่กับแฟน					

ข้อความ	เป็นประจำ (5)	บ่อย ครั้ง (4)	บาง ครั้ง (3)	นาน ๆ ครั้ง (2)	ไม่เคย (1)
12. เมื่อข้าพเจ้ามีเพศสัมพันธ์ ไม่ได้ป้องกันการตั้งครรภ์โดยใช้ยาเม็ดคุมกำเนิด					
13. เมื่อข้าพเจ้ามีเพศสัมพันธ์กับแฟน แฟนไม่ใช้ถุงยางอนามัย					
14. ข้าพเจ้ามีการเปลี่ยนคู่นอน					
15. ข้าพเจ้ามีเพศสัมพันธ์กับผู้ให้บริการทางเพศ					

ภาคผนวก ค

แบบรายงานผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัย เอกสารพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่าง

แบบรายงานผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา
คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ชื่อหัวข้อวิทยานิพนธ์

ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเมืองพัทยา

Factors Affecting Sexual Risk Behaviors among Female Lower Secondary School Students in Pattaya City

ชื่อนิสิต นางฉัตรภัทร ปูนมีกิจ

รหัสประจำตัวนิสิต 53920028

หลักสูตร พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชา การพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา (ภาคพิเศษ)

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยฯ

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยฯ มีมติเห็นชอบ รับรองจริยธรรมการวิจัย รหัส 06 - 11 - 2558

โดยได้พิจารณารายละเอียดการวิจัยเรื่องดังกล่าวข้างต้นแล้ว ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับ

1) การเคารพในศักดิ์ศรี และสิทธิของมนุษย์ที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาคือ นักเรียนหญิงที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 จำนวนทั้งหมด ไม่เกิน 230 ราย สถานที่เก็บรวบรวมข้อมูลคือ โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดเขตการศึกษาเมืองพัทยา

2) วิธีการที่เหมาะสมในการได้รับความยินยอมจากกลุ่มตัวอย่างก่อนเข้าร่วม โครงการวิจัย (Informed consent) รวมทั้งการปกป้องสิทธิประโยชน์และรักษาความลับของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

3) การดำเนินการวิจัยอย่างเหมาะสม เพื่อไม่ก่อความเสียหายหรืออันตรายต่อกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา

การรับรองจริยธรรมการวิจัยนี้มีกำหนดระยะเวลาหนึ่งปี นับจากวันที่ออกหนังสือฉบับนี้ ถึงวันที่ 11 ธันวาคม พ.ศ. 2559

อนึ่ง กรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมใดๆ ของการวิจัยนี้ ขณะอยู่ในช่วงระยะเวลาให้การรับรองจริยธรรมการวิจัย ขอให้ผู้วิจัยส่งรายงานการเปลี่ยนแปลงต่อคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยเพื่อขอรับรอง (เพิ่มเติม) ก่อนดำเนินการวิจัยด้วย

วันที่ให้การรับรอง 11 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2558

ลงนาม.....

(รองศาสตราจารย์ ดร.จินตนา วัชรสินธุ์)

ประธานคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา

คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

แบบรายงานผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัย
คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา (เพิ่มเติม)

---

1. ชื่อหัวข้อวิทยานิพนธ์

ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเมืองพัทยา
Factors Affecting Sexual Risk Behaviors among Female Lower Secondary School Students in Pattaya City

2. ชื่อนิติ นางณิชากัทร ปูนมีกิจ

รหัสประจำตัวนิติ 53920028

หลักสูตร พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชา การพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา (ภาคพิเศษ)

3. ผลการพิจารณาของคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย (เพิ่มเติม)

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย มีมติเห็นชอบ รับรองจริยธรรมการวิจัย รหัส 06 - 11 - 2558
ให้เพิ่มเติม คือ จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จาก 230 ราย เป็น 254 ราย

4. วันที่ให้การรับรอง: 18 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2558

ลงนาม.....

(รองศาสตราจารย์ ดร.จินตนา วัชรสินธุ์)

ประธานคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา
คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย สำหรับกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
เมืองพัทยา

รหัสจริยธรรมการวิจัย 06-11-2558

ชื่อผู้วิจัย   นางสาวณิชภัทร ปูนมีกิจ

การวิจัยครั้งนี้ทำขึ้นเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเมืองพัทยา ท่านได้รับเชิญให้เข้าร่วมการวิจัยครั้งนี้เนื่องจากท่านมีคุณสมบัติตรงตามกลุ่มตัวอย่าง คือเป็นนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้นปีที่ 1-3 ที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดเขตการศึกษาเมืองพัทยา สมัครใจและยินยอมเข้าร่วมการวิจัย โดยผู้วิจัยมีการสุ่มตัวอย่างผู้เข้าร่วมวิจัยทั้งหมด 254 คน เก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนธันวาคม พ.ศ. 2558 ถึง เดือนมกราคม พ.ศ. 2559

เมื่อท่านสมัครใจและยินดีเข้าร่วมการวิจัยแล้ว สิ่งที่ท่านจะต้องปฏิบัติคือ ท่านโปรดลงนามในใบยินยอมการเข้าร่วมการวิจัย และพึงคำชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย หลังจากนั้นท่านจะได้รับแบบสอบถาม 1 ฉบับ โดยขอให้ท่านตอบแบบสอบถามด้วยความสบายใจและตรงกับความคิดเห็นและการปฏิบัติของท่านมากที่สุด ซึ่งจะใช้เวลาในการตอบแบบสอบถามประมาณ 30-45 นาที หลังจากที่ท่านตอบแบบสอบถามเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยจะเก็บรักษาข้อมูลต่าง ๆ ไว้เป็นความลับ โดยจะใช้รหัสเลขที่ของแบบสอบถามแทนชื่อ-นามสกุลของท่าน ท่านสามารถปฏิเสธการให้ข้อมูลได้ทุกเมื่อหากไม่ต้องการมีส่วนร่วมในการศึกษาครั้งนี้ การตอบแบบสอบถามครั้งนี้จะไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อการเรียนของท่าน

ประโยชน์ที่จะได้รับในการวิจัยครั้งนี้ ทราบถึงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยผลการวิจัยที่ได้ใช้เป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการนำข้อมูลที่ได้ออกไปเป็น

ข้อมูลพื้นฐาน และเป็นประโยชน์ในการดำเนินแก้ปัญหาและกำหนดแนวทางในการสร้างกลยุทธ์ เพื่อป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เมืองพัทยา เพื่อให้วัยรุ่นในเมืองพัทยามีคุณภาพชีวิตที่ดี และจะเป็นทรัพยากรที่มีคุณภาพในการพัฒนาประเทศต่อไป

การเข้าร่วมการวิจัยของท่านครั้งนี้เป็นไปด้วยความสมัครใจ ข้อมูลที่ได้รับจะถูกเก็บไว้เป็นความลับ โดยใช้รหัสเลขที่ของแบบสัมภาษณ์เป็นรหัสแทนชื่อ-สกุลของกลุ่มตัวอย่าง และนำมาใช้ตามวัตถุประสงค์ในการวิจัยครั้งนี้เท่านั้น แบบสอบถามที่ตอบเสร็จเรียบร้อยแล้ว จะถูกเก็บมิดชิดในซองกระดาษ ข้อความที่ได้จากแบบสอบถามทุกอย่างจะถือเป็นความลับ ส่วนข้อมูลในคอมพิวเตอร์จะกำหนดรหัสผ่าน มีเพียงผู้วิจัยเท่านั้นที่จะได้อ่านและรับทราบข้อมูล ผลจากการศึกษาจะถูกนำเสนอในภาพรวมเท่านั้น ไม่มีการเปิดเผยหรือพิจารณาคำตอบเป็นรายบุคคล และจะทำลายข้อมูลภายใน 2 ปี หลังจากเผยแพร่ผลงานวิจัยเรียบร้อยแล้ว

หากมีข้อมูลเพิ่มเติมทั้งด้านประโยชน์และโทษที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยนี้ ผู้วิจัยจะแจ้งให้ทราบโดยรวดเร็วไม่ปิดบัง

หากท่านมีปัญหาหรือข้อสงสัยประการใด สามารถสอบถามได้โดยตรงจากผู้วิจัย โดยสามารถติดต่อสอบถามเกี่ยวกับการวิจัยครั้งนี้ได้ตลอดเวลาที่ นางณิชกัทธ ปูนมีกิจ หมายเลขโทรศัพท์ 090-9607601 หรือที่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนัญชิตาคุณฤฎี ทูลศิริ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก หมายเลขโทรศัพท์ 086-3852835

นางณิชกัทธ ปูนมีกิจ
ผู้วิจัย

หากท่านได้รับการปฏิบัติที่ไม่ตรงตามที่ได้ระบุไว้ในเอกสารชี้แจงนี้ ท่านจะสามารถแจ้งให้ประธานคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมฯ ทราบได้ที่ เลขานุการคณะกรรมการจริยธรรมฯ ฝ่ายวิจัย คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา โทร. 038-102823

ในเอกสารนี้อาจมีข้อความที่ท่านอ่านแล้วยังไม่เข้าใจ โปรดสอบถามผู้วิจัยให้ช่วยอธิบายจนกว่าจะเข้าใจดี ท่านอาจจะขอเอกสารนี้กลับไปที่บ้านเพื่ออ่านและทำความเข้าใจ เพื่อช่วยในการตัดสินใจเข้าร่วมการวิจัยครั้งนี้ได้

เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย สำหรับผู้ปกครอง

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
เมืองพัทยา

รหัสจริยธรรมการวิจัย 06-11-2558

ชื่อผู้วิจัย   นางสาว ณิชากัทร ปูนมีกิจ

การวิจัยครั้งนี้ทำขึ้นเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเมืองพัทยา บุตรหลานของท่านได้รับเชิญให้เข้าร่วมการวิจัยครั้งนี้เนื่องจากมีคุณสมบัติตรงตามกลุ่มตัวอย่าง คือเป็นนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้นปีที่ 1-3 ที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดเขตการศึกษาเมืองพัทยา สมครใจและยินยอมเข้าร่วมการวิจัย โดยผู้วิจัยมีการสุ่มตัวอย่างผู้เข้าร่วมวิจัยทั้งหมด 254 คน เก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนธันวาคม พ.ศ. 2558 ถึง เดือนมกราคม พ.ศ. 2559

เมื่อหากท่านยินดีให้บุตรหลานของท่านเข้าร่วมการวิจัย สิ่งที่ท่านจะต้องปฏิบัติคือ ท่านโปรดลงนามในใบยินยอมการเข้าร่วมการวิจัย และพึงคำชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย หลังจากนั้นบุตรหลานของท่านจะได้รับแบบสอบถาม 1 ฉบับ โดยขอให้ตอบแบบสอบถามด้วยความสบายใจและตรงกับความคิดเห็นและการปฏิบัติของท่านมากที่สุด ซึ่งจะใช้เวลาในการตอบแบบสอบถามประมาณ 30-45 นาที หลังจากที่บุตรหลานของท่านตอบแบบสอบถามเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยจะเก็บรักษาข้อมูลต่าง ๆ ไว้เป็นความลับ โดยจะใช้รหัสเลขที่ของแบบสอบถามแทนชื่อ-นามสกุลของบุตรหลานของท่าน ท่านและบุตรหลานของท่านสามารถปฏิเสธการให้ข้อมูลได้ทุกเมื่อหากไม่ต้องการมีส่วนร่วมในการศึกษาครั้งนี้ การตอบแบบสอบถามครั้งนี้จะไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อบุตรหลานของท่าน

ประโยชน์ที่จะได้รับในการวิจัยครั้งนี้ ทราบถึงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยผลการวิจัยที่ได้ใช้เป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการนำข้อมูลที่ได้ไปเป็น

ข้อมูลพื้นฐาน และเป็นประโยชน์ในการดำเนินแก้ปัญหาและกำหนดแนวทางในการสร้างกลยุทธ์ เพื่อป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เมืองพัทยา เพื่อให้วัยรุ่นเมืองพัทยามีคุณภาพชีวิตที่ดี และจะเป็นทรัพยากรที่มีคุณภาพในการพัฒนาประเทศต่อไป

การเข้าร่วมการวิจัยบุคลากรของท่านครั้งนี้เป็นไปด้วยความสมัครใจ ข้อมูลที่ได้รับจะถูกเก็บไว้เป็นความลับ โดยใช้รหัสเลขที่ของแบบสัมภาษณ์เป็นรหัสแทนชื่อ-สกุลของกลุ่มตัวอย่าง และนำมาใช้ตามวัตถุประสงค์ในการวิจัยครั้งนี้เท่านั้น แบบสอบถามที่ตอบเสร็จเรียบร้อยแล้ว จะถูกเก็บมิดชิดในซองกระดาษ ข้อความที่ได้จากแบบสอบถามทุกอย่างจะถือเป็นความลับ ส่วนข้อมูลในคอมพิวเตอร์จะกำหนดรหัสผ่าน มีเพียงผู้วิจัยเท่านั้นที่จะได้อ่านและรับทราบข้อมูล ผลจากการศึกษาจะถูกนำเสนอในภาพรวมเท่านั้น ไม่มีการเปิดเผยหรือพิจารณาคำตอบเป็นรายบุคคล และจะทำลายข้อมูลภายใน 2 ปี หลังจากเผยแพร่ผลงานวิจัยเรียบร้อยแล้ว

หากมีข้อมูลเพิ่มเติมทั้งด้านประโยชน์และโทษที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยนี้ ผู้วิจัยจะแจ้งให้ทราบโดยรวดเร็วไม่ปิดบัง

หากท่านมีปัญหาหรือข้อสงสัยประการใด สามารถสอบถามได้โดยตรงจากผู้วิจัย โดยสามารถติดต่อสอบถามเกี่ยวกับการวิจัยครั้งนี้ได้ตลอดเวลาที่ นางณิชภัทร ปูนมีกิจ หมายเลขโทรศัพท์ 090-9607601 หรือที่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนัญชิตาคุณฤๅ ทูลศิริ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก หมายเลขโทรศัพท์ 086-3852835

นางณิชภัทร ปูนมีกิจ
ผู้วิจัย

หากท่านได้รับการปฏิบัติที่ไม่ตรงตามที่ได้ระบุไว้ในเอกสารชี้แจงนี้ ท่านจะสามารถแจ้งให้ประธานคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมฯ ทราบได้ที่ เลขานุการคณะกรรมการจริยธรรมฯ ฝ่ายวิจัย คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา โทร. 038-102823

ในเอกสารนี้อาจมีข้อความที่ท่านอ่านแล้วยังไม่เข้าใจ โปรดสอบถามผู้วิจัยให้ช่วยอธิบายจนกว่าจะเข้าใจดี ท่านอาจจะขอเอกสารนี้กลับไปที่บ้านเพื่ออ่านและทำความเข้าใจ เพื่อช่วยในการตัดสินใจเข้าร่วมการวิจัยครั้งนี้ได้

ใบยินยอมเข้าร่วมการวิจัย

(สำหรับกลุ่มตัวอย่าง)

หัวข้อวิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนหญิง
ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเมืองพัทยา

วันที่ให้คำยินยอม วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

ก่อนที่จะลงนามในใบยินยอมเข้าร่วมการวิจัยนี้ ข้าพเจ้าได้รับการอธิบายจากผู้วิจัยถึง
วัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีการวิจัย ประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นจากการวิจัยอย่างละเอียดและมีความ
เข้าใจดีแล้ว ข้าพเจ้ายินดีเข้าร่วมโครงการวิจัยนี้ด้วยความสมัครใจ และข้าพเจ้ามีสิทธิที่จะบอกเลิก
การเข้าร่วมในโครงการวิจัยนี้เมื่อใดก็ได้ และการบอกเลิกการเข้าร่วมการวิจัยนี้ จะไม่มีผลกระทบ
ใด ๆ ต่อข้าพเจ้า

ผู้วิจัยรับรองว่าจะตอบคำถามต่าง ๆ ที่ข้าพเจ้าสงสัยด้วยความเต็มใจ ไม่ปิดบัง ซ่อนเร้น
จนข้าพเจ้าพอใจ ข้อมูลเฉพาะเกี่ยวกับตัวข้าพเจ้าจะถูกเก็บเป็นความลับและจะเปิดเผยในภาพรวมที่
เป็นการสรุปผลการวิจัย

ข้าพเจ้าได้อ่านข้อความข้างต้นแล้ว และมีความเข้าใจดีทุกประการ และได้ลงนามในใบ
ยินยอมนี้ด้วยความเต็มใจ

ลงนาม.....ผู้ยินยอม (กลุ่มตัวอย่าง)

(.....)

ลงนาม.....พยาน

(.....)

ลงนาม.....ผู้วิจัย

(.....นางณิชากัทร ปูนมีกิจ.....)

ลงนาม.....ผู้ช่วยวิจัย

(.....)

ใบยินยอมเข้าร่วมการวิจัย

(สำหรับผู้ปกครอง)

หัวข้อวิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนหญิง
ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเมืองพัทยา

วันที่ให้คำยินยอม วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

ก่อนที่จะลงนามในใบยินยอมเข้าร่วมการวิจัยนี้ ข้าพเจ้าได้รับการอธิบายจากผู้วิจัยถึง
วัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีการวิจัย ประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นจากการวิจัยอย่างละเอียดและมีความ
เข้าใจดีแล้ว ข้าพเจ้ายินดีเข้าร่วมโครงการวิจัยนี้ด้วยความสมัครใจ และข้าพเจ้ามีสิทธิที่จะบอกเลิก
การเข้าร่วมในโครงการวิจัยนี้เมื่อใดก็ได้ และการบอกเลิกการเข้าร่วมการวิจัยนี้ จะไม่มีผลกระทบ
ใด ๆ ต่อข้าพเจ้า

ผู้วิจัยรับรองว่าจะตอบคำถามต่าง ๆ ที่ข้าพเจ้าสงสัยด้วยความเต็มใจ ไม่ปิดบัง ซ่อนเร้น
จนข้าพเจ้าพอใจ ข้อมูลเฉพาะเกี่ยวกับตัวข้าพเจ้าจะถูกเก็บเป็นความลับและจะเปิดเผยในภาพรวมที่
เป็นการสรุปผลการวิจัย

ข้าพเจ้าได้อ่านข้อความข้างต้นแล้ว และมีความเข้าใจดีทุกประการ และได้ลงนามในใบ
ยินยอมนี้ด้วยความเต็มใจ

ลงนาม.....ผู้ยินยอม (ผู้ปกครอง)

(.....)

ลงนาม.....พยาน

(.....)

ลงนาม.....ผู้วิจัย

(.....นางณิชากัทธ ปุณมิกิจ.....)

ลงนาม.....ผู้ช่วยวิจัย

(.....)

ภาคผนวก ง

หนังสือขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย

ที่ ศธ ๖๖๐๗/ ๓๑๒๓

คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นำสถิติเข้าเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการสำนักการศึกษา เมืองพัทยา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
๒. รายงานผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยฯ

ด้วย นางณิชากัทร ปูนมีกิจ นิสิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติ ชุมชน คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเมืองพัทยา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนัญชิตาคุณฎี ทูลศิริ เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ในกรณี คณะฯ จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านอำนวยความสะดวกให้นำสถิติเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน ๒๕๔ ราย ดังนี้

๑. โรงเรียนเมืองพัทยา ๔	จำนวน ๒๖ ราย
๒. โรงเรียนเมืองพัทยา ๕	จำนวน ๓๕ ราย
๓. โรงเรียนเมืองพัทยา ๗	จำนวน ๖๐ ราย
๔. โรงเรียนเมืองพัทยา ๙	จำนวน ๔๒ ราย
๕. โรงเรียนเมืองพัทยา ๑๑	จำนวน ๙๑ ราย

ระหว่างวันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๙ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๙

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.นุจรี ไชยมงคล)
คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์

งานบริการการศึกษา (บัณฑิตศึกษา)

โทรศัพท์ ๐-๓๘๑๐-๒๘๓๖

โทรสาร ๐-๓๘๓๙-๓๔๗๖

ผู้วิจัย ๐๙๐-๙๖๐๗๖๐๑

ภาคผนวก จ
ตารางผลการวิเคราะห์เพิ่มเติม

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ
ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายชื่อ ($N = 238$)

ข้อความ	<i>M</i>	<i>SD</i>
การเปลี่ยนคู่นอนหลายคน มีความเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้มาก	4.62	.79
การมีแฟนหรือคูรักรในวัยรุ่นไม่จำเป็นต้องมีเพศสัมพันธ์	4.33	1.09
การใช้ถุงยางอนามัยขณะมีเพศสัมพันธ์กับแฟนหรือคูรักร เป็นการป้องกันการติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	4.17	1.04
ถุงยางอนามัย ใช้สำหรับการมีเพศสัมพันธ์กับหญิงที่ขายบริการ หรือหญิงที่สำล่อนทางเพศ เท่านั้น	3.90	1.24
การมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น ไม่ใช่เรื่องเสียหาย วัยรุ่นสามารถทำได้	3.84	1.06
การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือใช้สารเสพติด ทำให้ขาดสติ จนไม่มี	3.74	1.24
การป้องกันการติดเชื้อโรค ขณะมีเพศสัมพันธ์ได้		
การมีเพศสัมพันธ์เพียงครั้งเดียว ไม่ทำให้ติดเชื้อโรคติดต่อทาง	3.69	1.13
เพศสัมพันธ์		
การใช้ถุงยางอนามัยทำให้ความสุขจากการมีเพศสัมพันธ์ลดลง	3.63	1.00
การมีเพศสัมพันธ์กับแฟน หรือคูรักร มีความเสี่ยงต่อการติดเชื้อ	3.40	1.18
โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ น้อยกว่าการมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลอื่น		

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสัมพันธภาพภายในครอบครัว
ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายชื่อ ($N = 238$)

ข้อความ	<i>M</i>	<i>SD</i>
<u>ด้านความผูกพันทางอารมณ์</u>		
ผู้ปกครองแสดงความดีใจและชื่นชมเมื่อข้าพเจ้าทำสิ่งใดได้สำเร็จ	4.28	.84
ผู้ปกครองเอาใจใส่การเรียนของข้าพเจ้าเสมอ	4.24	.86
ข้าพเจ้าและผู้ปกครองคอยดูแลเอาใจใส่กันอย่างใกล้ชิด	4.16	.91
ข้าพเจ้าและผู้ปกครองมักจะให้กำลังใจกันและกันเสมอ	4.05	.95
ข้าพเจ้าและผู้ปกครองคุยกันอย่างเป็นกันเอง	4.00	1.03
ผู้ปกครองเอาใจใส่ข้าพเจ้าเรื่องการคบเพื่อน	3.78	1.00
ข้าพเจ้าและผู้ปกครองมักสนใจในสิ่งที่ข้าพเจ้าชอบและให้การสนับสนุนให้ข้าพเจ้าทำในสิ่งที่ชอบเสมอ	3.74	1.04
ผู้ปกครองและข้าพเจ้าไม่มีเวลาเอาใจใส่ซึ่งกันและกัน	2.22	1.11
ข้าพเจ้าและผู้ปกครองรู้สึกอึดอัดที่ต้องเผชิญหน้า	1.86	1.03
<u>ด้านขอบเขตความสัมพันธ์</u>		
ผู้ปกครองให้โอกาสข้าพเจ้าในการตัดสินใจเกี่ยวกับการเรียนของตนเอง	4.00	1.05
เมื่อข้าพเจ้ามีปัญหาผู้ปกครองจะช่วยแนะนำข้าพเจ้า	3.95	1.05
ผู้ปกครองอนุญาตให้ข้าพเจ้าเปิดรับข้อมูลใหม่ๆผ่านสื่อต่างๆ	3.84	1.00
ผู้ปกครองให้โอกาสข้าพเจ้าชี้แจงเหตุผลเสมอ	3.60	1.07
ข้าพเจ้าและผู้ปกครองร่วมกันใช้เหตุผลแก้ปัญหาความขัดแย้งที่มีต่อกัน	3.59	1.09
ผู้ปกครองมักให้ข้าพเจ้ามีส่วนร่วมตัดสินใจในเรื่องต่างๆเสมอ	3.59	.98
ผู้ปกครองให้ข้าพเจ้าคบเพื่อนต่างเพศได้	3.49	1.10
ข้าพเจ้าและผู้ปกครองมักไม่ค่อยปรึกษาหารือกันในเรื่องต่าง ๆ	2.49	1.06

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ข้อความ	M	SD
ด้านการใช้เวลาร่วมกัน		
ข้าพเจ้าและผู้ปกครองมักคุยที่วีร่วมกัน	3.72	1.18
ผู้ปกครองและข้าพเจ้าช่วยกันทำความสะอาดบ้านเสมอ	3.71	1.03
ข้าพเจ้าและผู้ปกครองมักคุยกันเสมอเมื่อมีเวลาว่าง	3.69	1.06
ข้าพเจ้าและผู้ปกครองมักไปท่องเที่ยวพักผ่อนในช่วงปิดเทอมเสมอ	3.52	1.24
ข้าพเจ้าและผู้ปกครองมักมีกิจกรรมพิเศษหรืองานอดิเรกร่วมกันเสมอ	3.22	1.25
เช่น เล่นกีฬา ปลูกต้นไม้ ไปซื้อของใช้ต่างๆ ดูหนัง ฟังเพลง ด้วยกัน		
ถึงมีเวลาว่างแต่ข้าพเจ้าและผู้ปกครองก็ไม่เคยจะมีกิจกรรมหรือทำอะไร	2.47	1.23
ร่วมกัน		

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มเพื่อน
ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายชื่อ ($N = 238$)

ข้อความ	M	SD
กลุ่มเพื่อนสนิท มีคนที่ขายบริการทางเพศ	2.14	.35
กลุ่มเพื่อนสนิท มีคนที่เคยตั้งครรภ์หรือทำให้ผู้หญิงตั้งครรภ์	2.09	.47
กลุ่มเพื่อนสนิท มีการใช้สารเสพติด เช่น บุหรี่ ยาบ้า ยาไอซ์ เป็นต้น	1.96	.53
กลุ่มเพื่อนสนิท มีการดูหนัง/ CD/ DVD/ หนังสื	1.96	1.55
กลุ่มเพื่อนสนิท มีคนที่เคยผ่านการมีเพศสัมพันธ์มาแล้ว	1.94	.71
กลุ่มเพื่อนสนิท มีคนที่คบในเชิงชู้สาวมากกว่า 1 คน (กิ๊ก)	1.92	.79
กลุ่มเพื่อนสนิท มีคนที่สูบบุหรี่	1.89	.59
กลุ่มเพื่อนสนิท ไปเที่ยวสถานบันเทิง เช่น เชน คับ บาร์ ร้านอาหารที่	1.84	.68
จำหน่าย สุรา เป็นต้น		
กลุ่มเพื่อนสนิท มีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เช่น เหล้า เบียร์ ไวน์ เป็นต้น	1.53	.69

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการเข้าถึงสถานบันเทิงของกลุ่มตัวอย่าง
จำแนกตามรายชื่อ ($N = 238$)

ข้อความ	<i>M</i>	<i>SD</i>
การพบเห็นร้านบาร์เบียร์ที่อยู่ในชุมชนละแวกบ้าน หรือระหว่างทาง จากบ้านถึงโรงเรียน	2.05	.77
การพบเห็นร้านคาราโอเกะที่อยู่ในชุมชนละแวกบ้าน หรือระหว่างทาง จากบ้านถึงโรงเรียน	1.96	.70
การมีเงินสำหรับเป็นค่าใช้จ่ายในการเข้าไปใช้บริการหรือเที่ยวที่ร้าน บาร์เบียร์	1.62	.65
การมีเงินสำหรับเป็นค่าใช้จ่ายในการเข้าไปใช้บริการหรือเที่ยวที่ร้านคา ราโอเกะ	1.61	.59
การเข้าไปเที่ยวร้านคาราโอเกะในชุมชนละแวกบ้าน หรือระหว่างทาง จากบ้านถึงโรงเรียน	1.44	.61
การเข้าไปเที่ยวร้านบาร์เบียร์ที่อยู่ในชุมชนละแวกบ้าน หรือระหว่าง ทางจากบ้านถึงโรงเรียน	1.34	.53

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการเข้าถึงสื่อกระตุ้นทางเพศของกลุ่มตัวอย่าง
จำแนกตามรายชื่อ ($N = 238$)

ข้อความ	<i>M</i>	<i>SD</i>
การดูภาพยนตร์ ละคร โทรทัศน์ ฟังวิทยุเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์	1.87	.66
การอ่านคอลัมน์ตอบปัญหาทางเพศจากหนังสือพิมพ์/ นิตยสาร	1.72	.65
การดูคลิปโป๊ วีดีโอ/ ซีดีโป๊	1.66	.70
การเล่นอินเทอร์เน็ต เพื่อสนทนาเรื่องเพศผ่านห้องสนทนา (chat room) กับเพื่อน/ คู่รักหรือแฟน ทางอินเทอร์เน็ต	1.65	.89
การเล่นอินเทอร์เน็ต เพื่อดูภาพอนาจารอ่านเรื่องราวประสบการณ์ทางเพศ	1.53	.67